د پیدایښت کتاب

سریزه

هر انسان غواړي په دې پوه شي چې هغه د کوم ځای څخه راغلی دی او هغه دنیا چې هغه په کې پیدا شوی دی څنګه پیدا شوې ده. د پیدایښت کتاب د تورات اولنی کتاب دی چې دې مهمو سوالونو ته ځواب ورکوي.

د پیدایښت د کتاب اول فصل د دنیا د پیدا کېدلو، د اولنیو انسانانو یعنې زمونږ د نیکونو حضرت آدم او بي بي حوا په پیدا کېدلو سره شروع کیږي او د عدن په باغ کې د هغوی د ښه ژوند په باره کې او وروسته بیا په ګناه کې د راګیرېدلو او د خدای پاک د حضور څخه د شړلو په باره کې دوام مومي. وروسته بیا د حضرت آدم او بي بي حوا د زامنو یعنې هابیل او قاین په باره کې معلومات ورکوي او د یوولسم فصل تر پای پورې د حضرت نوح، طوفان او هغې کشتۍ په باره کې چې حضرت نوح یې د خدای پاک په لارښوونې سره جوړوي مونږ ته معلومات راکوي. د دې کتاب د دولسم فصل په شروع کېدلو سره د اسراییلو د اولنیو نیکونو چې اولنی یې حضرت ابراهیم ؤ چې په ایمانداري سره د خدای پاک څخه په اطاعت کولو یې د ایماندارانو د پلار نوم وګټه دوام مومي. د پیدایښت کتاب وروسته بیا د حضرت ابراهیم د زامنو حضرت اسماعیل او حضرت اسحاق او د حضرت اسحاق د زوی حضرت یعقوب او همدارنګه د حضرت یعقوب د

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

دولسو زامنو په باره کې چې د اسراییلو د دولسو قبیلو بنسټ ایښودونکي شول معلومات ورکولو ته دوام ورکوي. د پیدایښت د کتاب اخرنی برخه د حضرت یعقوب د یو زوی چې حضرت یوسف نومیږي د هغه په باره کې په خبرو کولو سره چې مصر ته یې د حضرت یعقوب او د هغه د اولادې یعنې اسراییلو د هجرت شرایط برابر کړل پای ته رسیږي.

د پیدایښت کتاب کوم افسانوی کتاب نه دی چې شروع یې له دې څخه وشي چې په تېرو زمانو کې څه وو او څه نه وو، بلکه مونږ ته معلومات راکوي چې دنیا څنګه پیدا شوه او د انسان په ژوند کې ګناه څنګه راپیدا شوه. دا یو لیکل شوی تاریخ دی. دا تاریخ په پنځوسو فصلونو کې په داسې شکل سره بیان شوی دی چې د هر انسان پام ځانته راجلبوي.

خدای پاک دې وکړي چې د دې کتاب لوستل ستاسو دپاره د برکت سبب وګرځي او د تل ژوندون هغه نعمت مو په برخه شي چې خدای پاک غواړي تاسو ته یې درکړي.

د موضوعګانو فهرست:

د کائناتو او انساني نسل پیدایښت ۱: ۱ – ۲: ۲۵
د ګناه شروع کېدل او د انسان سقوط ۳: ۱ – ۲۴
د حضرت آدم څخه تر حضرت نوح پورې ۴: ۱ – ۵: ۳۲
حضرت نوح او سیلاب ۶: ۱ – ۱۰: ۳۲
د بابل برج ۱۱: ۱ – ۹
د سام څخه تر حضرت ابراهیم پورې ۱۱: ۱۰ – ۳۲

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

حضرت ابراهیم، حضرت اسحاق او حضرت یعقوب ۱۲: ۱ – ۳۵: ۲۹

د عیسو اولاده ۳۶: ۱ – ۴۳

حضرت یوسف او د هغه ورونه ۳۷: ۱ – ۴۵: ۲۸

اسراییلیان په مصر کې ۴۶: ۱ – ۵۰: ۲۶

دنیا څنګه پیدا شوه

١ ۱ په ابتدا کې خدای پاک اسمان او ځمکه پیدا کړل. ۲
ځمکه خالي او بې شکله وه او د ژورو دریابونو په سطح باندې تیاره
وه او د خدای پاک روح د اوبو په مخ باندې ګرځېده. ۳ خدای
پاک وفرمایل: <رڼايي دې شي> او رڼايي شوه. ۴ خدای پاک
رڼايي ولیدله چې ښه ده او هغه رڼايي د تیارې څخه جدا کړه. ۵
خدای پاک رڼايي د ورځې په نوم یاده کړه او تیاره یې د شپې په نوم
یاده کړه، ماښام ؤ او سهار شو. دا اوله ورځ وه.

۶ خدای پاک وفرمایل: <د اوبو ترمنځ دې فضا وي چې پاسنۍ
اوبه د لاندې اوبو څخه جدا کړي.> ۷ خدای پاک فضا جوړه
کړه او د فضا لاندې اوبه یې د پاسنیو اوبو څخه جدا کړې او هماغه
شان وشول. ۸ خدای پاک فضا د اسمان په نوم یاده کړه، ماښام ؤ
او سهار شو. دا دوهمه ورځ وه.

۹ خدای پاک وفرمایل: <د اسمان لاندې اوبه دې په یو ځای
کې راټولې شي او وچه دې ښکاره شي> او هماغه شان وشول. ۱۰
خدای پاک وچه د ځمکې په نوم یاده کړه او اوبه یې د دریاب په نوم

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

يادې کړي او خدای پاک وليدل چې دا ښه دي. ١١ خدای پاک
وفرمايل: <ځمکه دې نباتات راشنه کړي. هغه تخم لرونکي نباتات،
مېوه لرونکې ونې چې خپل جنس او شکل ته ورته مېوه او تخم د
ځمکې پرمخ ونيسي.> او هماغه شان وشول. ١٢ ځمکې هغه
بوټي راشنه کړل چې د خپل جنس په شان تخم نيسي او هغه
مېوه دارې ونې چې د هغو تخم د هغوی د جنس په شان وي او
خدای پاک وليدل چې دا ښه دي. ١٣ ماښام ؤ او سهار شو. دا
دريمه ورځ وه.

١٤ خدای پاک وفرمايل چې <د اسمان په فضا کې دې رڼاګانې
وي چې ورځ د شپې څخه جدا کړي او هغه دې د نښو په څېر د
ورځو، فصلونو او کلونو دپاره وي، ١٥ او د اسمان په فضا کې دې
رڼاګانې وي چې ځمکه روښانه کړي> او هماغه شان وشول. ١٦
خدای پاک دوه لويې رڼاګانې جوړې کړې، لمر يې د ورځې د رڼا
ورکولو دپاره او سپوږمۍ يې د شپې د رڼا ورکولو دپاره او ستوري
يې هم جوړ کړل. ١٧ خدای پاک هغوی د اسمان په فضا کې ځای
په ځای کړل ترڅو ځمکې ته رڼايي ورکړي، ١٨ چې ورځ او شپه
ورباندې رڼا شي او رڼا د تيارې څخه جدا کړي او خدای پاک وليدل
چې دا ښه دي. ١٩ ماښام ؤ او سهار شو، دا څلورمه ورځ وه.

٢٠ خدای پاک وفرمايل: <اوبه دې د ژونديو موجوداتو څخه ډکې
شي او مرغان دې د ځمکې د پاسه د اسمان په فضا کې والوزي.>
٢١ نو خدای پاک لوی دريايي حيوانات او د مخلوقاتو ټول ډولونه
چې په اوبو کې اوسيږي جوړ کړل. هغه همدارنګه ډول ډول مرغان د

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

هغوی د جنس په شان جوړ کړل او خدای پاک ولیدل چې دا ښه
دي. ۲۲ خدای پاک هغوی ته برکت ورکړ، ویې فرمایل: <بارداره
او زیات شئ او دریابونه ډک کړئ او مرغان دې د ځمکې په مخ
زیات شي.> ۲۳ ماښام ؤ او سهار شو. دا پنځمه ورځ وه.

۲۴ خدای پاک وفرمایل: <په ځمکه کې دې ژوندي حیوانات د
دوی د جنس په څېر راپیدا شي، کورني حیوانات او وحشي حیوانات
او خزندې دې د هغوی د جنس په شان راپیدا کړي> او هماغه شان
وشول. ۲۵ نو خدای پاک وحشي حیوانات د هغو د جنس په شان
او کورني حیوانات او خزندې د هغوی د جنس په شان جوړ کړل او
خدای پاک ولیدل چې دا ښه دي.

۲۶ خدای پاک وفرمایل: <مونږ به انسان په خپل شکل او زمونږ
په شان جوړ کړو ترڅو دوی په ماهیانو، په مرغانو، په کورني
حیواناتو، په ټوله ځمکه او خزندو باندې حکم چلوي.> ۲۷ نو
خدای پاک انسان په خپل شکل پیدا کړ، هغه یې د خدای پاک په
شکل پیدا کړ. هغوی یې نر او ښځه پیدا کړل. ۲۸ خدای پاک
هغوی ته برکت ورکړ او ویې فرمایل: <بارداره او زیات شئ او
ځمکه د خلکو څخه ډکه کړئ او د خپل واک لاندې یې راولئ او په
ماهیانو، په مرغانو او په ټولو حیواناتو باندې حکم چلوئ.>

۲۹ خدای پاک وفرمایل: <ما تاسو ته د ځمکې په مخ باندې
ستاسو د خوراک دپاره هغه بوټي او هغه میوه دارې ونې درکړې دي
چې تخم نیسي. ۳۰ ما ټولو وحشي حیواناتو، مرغانو، خزندو او
هغو ټولو ته چې د ژوندون ساه په کې ده ټول شنه بوټي د هغوی د

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

خوراک دپاره ورکړل.> او همداسې وشول.

۳۱ هر هغه څه چې خدای پاک جوړ کړي وو هغه يې وليدل چې
ټول ډېر ښه وو! ماښام ؤ او سهار شو. دا شپږمه ورځ وه.

۲ ۱ نو اسمان او ځمکه او نور ټول شيان جوړ شول. ۲ په
اوومه ورځ خدای پاک هغه ټول کارونه چې کول يې سرته ورسول او
کار يې بس کړ. ۳ خدای پاک اوومه ورځ مبارکه وبلله او هغه يې
خاصه وګرځوله ځکه چې په هغه ورځ هغه پيدايښت پوره کړ او کار
يې بس کړ. ۴ دا د اسمان او ځمکې پيدا کېدل وو.

د عدن باغ

څه وخت چې ښښتن خدای اسمانونه او ځمکه جوړ کړل، ۵ تر
هغه وخته پورې لا هيڅ واښه يا نور بوټي راشنه شوي نه وو، ځکه
چې ښښتن خدای باران نه ؤ اورولی او څوک نه ؤ چې په ځمکه
باندې کار وکړي. ۶ نو د ځمکې څخه د اوبو ويالې راووتلې او د
ځمکې مخ ته يې اوبه ورکړې.

۷ ښښتن خدای خاوره راواخيستله او د هغې څخه يې آدم جوړ
کړ او د هغه په پوزه کې يې د ژوندون روح پو کړ او هغه ژوندی بدن
شو.

۸ ښښتن خدای په عدن کې لمرخاته خواته يو باغ جوړ کړ او
هغه انسان چې هغه جوړ کړی ؤ هغه يې په دې باغ کې واچاوه. ۹

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

خدای پاک په دې باغ کې هر قسم ښایسته او مېوه دارې ونې راشنې
کړلې او د باغ په منځ کې دوه نورې ونې وې. یوه د ژوندانه ونه او
بله د ښو او بدو د پېژندلو ونه.

۱۰ د عدن څخه یو سیند جاري شو چې باغ ته اوبه ورکړي او دا
سیند بیا په څلورو سیندونو باندې ووېشل شو. ۱۱ د اولنې سیند
نوم فیشون دی چې د حویلې په ټوله ځمکه باندې راتاو شوی دی او
هلته سره زر دي، ۱۲ چې د هغه ځای سره زر ډېر ښه دي. د
خوشبويي مواد او قیمتي تیږې هم په کې پیدا کیږي. ۱۳ دوهم یې
د جیحون سیند دی چې د کوش د ټولې ځمکې څخه راتاو شوی
دی. ۱۴ دریم سیند د دجلې په نوم یادیږي چې د آشور لمرخاته
خواته بهیږي او څلورم د فرات سیند دی.

۱۵ نو څښتن خدای حضرت آدم د عدن په باغ کې واچاوه چې د
هغه خدمت او ساتنه وکړي. ۱۶ څښتن خدای حضرت آدم ته
وفرمایل: <د باغ د ټولو ونو څخه مېوه خوړلی شې. ۱۷ مګر د ښو
او بدو د پېژندلو د ونې څخه نه، ځکه کله چې د هغې ونې مېوه
وخورې بې شکه چې مړ به شې.>

۱۸ څښتن خدای وفرمایل: <دا ښه نه ده چې آدم دې یوازې
اوسي، زه به د هغه دپاره یو مناسب ملګرى جوړوم چې د هغه سره
مرسته وکړي.> ۱۹ نو بیا څښتن خدای د خاورې څخه ټول
حیوانات او مرغان جوړ کړل او هغه یې حضرت آدم ته راوستل
ترڅو وګوري چې په هغوی باندې کوم نوم ږدي. په دې ترتیب سره
په هغوی ټولو باندې نومونه کېښودل شول. ۲۰ بیا حضرت آدم په

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ټولو کورني او وحشي حيواناتو او مرغانو باندې نومونه کېښودل.

د هغوی څخه يو هم د حضرت آدم دپاره مناسب ملګری نه ؤ. ٢١
نو څښتن خدای حضرت آدم په درانه خوب باندې ويده کړ او د هغه
د پوښتيو څخه يې يوه راواخيستله او د هغې ځای يې په غوښه
باندې ډک کړ. ٢٢ څښتن خدای د هغې پوښتۍ څخه ښځه جوړه
کړه او هغه يې حضرت آدم ته راوستله. ٢٣ حضرت آدم وفرمايل:

<دلته اوس زما په شان يو څوک شته!

هډوکی يې زما د هډوکي څخه اخيستل شوی او غوښه يې زما له غوښې څخه

د هغې نوم ښځه ده ځکه چې هغه د سړي څخه اخيستل شوې ده<

٢٤ له همدې کبله سړی خپل مور او پلار پرېږدي او د خپلې ښځې
سره يوځای شي او سره يو وجود شي.

٢٥ سره د دې چې حضرت آدم او د هغه ښځه دواړه لوڅ وو، خو
دوی نه شرمېدل.

د انسان اولنۍ ګناه

٣ ١ د هغو ټولو وحشي حيواناتو د ډلې څخه چې څښتن خدای

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

جوړ کړي وو، مار ډېر مکرجن ؤ. يوه ورځ هغه ښځې ته راغی او
پوښتنه يې ورځخه وکړه: <آيا په رښتيا سره خدای پاک تاسو ته
ويلي دي چې په باغ کې د هيڅ يوې ونې مېوه ونه خورئ؟>

۲ ښځې ځواب ورکړ: <خدای پاک فرمايلي دي چې مونږ کولی
شو د باغ د ټولو ونو د مېوو څخه وخورو، ۳ بې له هغې ونې
څخه چې د باغ په منځ کې ده. هغه مونږ ته فرمايلي دي چې د هغې
ونې مېوه مه خورئ حتیٰ هغې ته لاس هم مه وروړئ، که داسې مو
وکړل نو تاسو به مړه شئ.>

۴ مار ښځې ته وويل: <ډاډه اوسئ تاسو به مړه نه شئ. ۵
خدای پاک پوهېږي چې که چېرې تاسو د دې ونې مېوه وخورئ نو
ستاسو سترګې به خلاصې شي او تاسو به د خدای پاک په شان شئ
او په ښو او بدو شيانو باندې به پوه شئ.> ۶ ښځې ونې ته په
ځير وکتل او هغه ونه د هغې په نظر کې ښکلې او مېوه يې خوندوره
ښکاره شوه، فکر يې وکړ چې دا ونه به د پوهې د حاصلولو دپاره
څومره ښه وي. نو هغه مېوه يې راواخيستله او ويې وخوړله او خپل
مېړه ته يې چې د هغې سره ؤ هم ورکړه او هغه هم وخوړله. ۷ په
هماغه وخت کې د هغوی سترګې وغړېدلې او پوه شول چې لوڅ دي
نو د اينځر پاڼې يې يو تر بله سره وګنډلې او ځانونه يې ورباندې پټ
کړل. ۸ مازديګر کله چې باد لګېده، حضرت آدم او د هغه ښځې
د ښتن خدای د قدمونو اواز واورېد چې په باغ کې ګرځېده. هغوی
ووېرېدل او ځانونه يې د ونو ترشا پټ کړل. ۹ څښتن خدای په
حضرت آدم باندې غږ وکړ: <ته چېرته يې؟>

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۱۰ هغه ځواب ورکړ: <په باغ کې مې ستا د قدمونو اواز واورېد،
ووېرېدم او خپل ځان مې پټ کړ ځکه چې لوڅ وم.>

۱۱ خدای پاک ورځخه پوښتنه وکړه: <تاته چا وويل چې لوڅ
يې؟ آيا د هغې ونې مېوه دې خوړلې ده چې ما درته ويلي وو چې
هغه مه خوره؟>

۱۲ حضرت آدم وفرمايل: <هغې ښځې چې تا ماته راکړې ده، دا
مېوه راکړه او ما وخوړله.>

۱۳ نو ښښتن خدای د ښځې ځخه پوښتنه وکړه: <تا څه وکړل؟>

ښځې ځواب ورکړ: <مار زه وغولولم او ما هغه مېوه وخوړله.>

۱۴ نو ښښتن خدای مار ته وويل: <په دې سبب چې تا دا کار
کړی دی ته به د نورو ټولو کورني او وحشي حيواناتو ځخه زيات
لعنتي يې! ټول عمر به په سينه باندې ښوئيږې او خاورې به خورې.
۱۵ زه به داسې وکړم چې ته او دا ښځه به د يو بل ځخه کرکه
کوئ. ستا د نسل او د ښځې د نسل ترمنځ به همېشه دښمني وي. هغه
به ستا سر ټکوي او ته به د هغه پونده چيچې.>

۱۶ ښښتن خدای ښځې ته وفرمايل: <د اولاد د زېږولو په وخت
کې به ستا دردونه زيات کړم، خو ته به د مېړه شوق کوې او هغه به
په تا باندې حکم چلوي.>

۱۷ ښښتن حضرت آدم ته وفرمايل: <دا چې تا د خپلې ښځې

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

خبره اوریدلې ده او د هغې ونې مېوه دې وخوړله چې ما درته ویلي
وو چې هغه ونه خورې، نو دا ځمکه ستا په سبب لعنتي شوه او ته به
ټول عمر د هغې څخه په ډېر زحمت سره خوراک لاس ته راوړې.
۱۸ ځمکه به هرزه بوټي او اغزي راشنه کوي او ته به ځنګلي بوټي
خورې. ۱۹ د خپل تندي په خولو باندې به خواړه خورې، تر هغه
وخته پورې چې بېرته هغې خاورې ته وروګرځې د کومې څخه چې
جوړ شوی یې، ځکه چې ته خاوره یې او بېرته به خاورې ته
ورګرځې.>

۲۰ حضرت آدم په خپلې ښځې باندې حوا نوم کېښود ځکه چې
هغه به د ټولو انسانانو مور وي. ۲۱ څښتن خدای د حضرت آدم او
د هغه د ښځې دپاره د حیوان د پوستکي څخه کالي جوړ کړل او
هغوی ته یې ورواغوستل.

حضرت آدم او بي بي حوا له باغ څخه شړل کیږي

۲۲ څښتن خدای وفرمایل: <اوس چې آدم زمونږ په شان شو چې
ښه او بد پېژني باید دا اجازه ورنه کړای شي چې د ژوندانه د ونې
څخه مېوه وخوري او تر ابده پورې ژوندی پاتې شي.> ۲۳ نو
څښتن خدای دوی د عدن د باغ څخه وشړل چې لاړ شي او په هغې
ځمکې باندې کار وکړي چې د هغې د خاورې څخه حضرت آدم
جوړ شوی ؤ. ۲۴ حضرت آدم یې وشاړه او د عدن د باغ لمرخاته
خواته د ننوتلو په دروازه کې یې کیروبیان او هغه اور لرونکې توره
چې هرې خواته به تاوېدله، ودرول ترڅو څوک ونه شي کولی چې د
ژوندانه ونې ته ورنژدې شي.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

قائن او هابیل

۴ ۱ حضرت آدم د بي بي حوا سره یوځای شو او بي بي حوا
امیدواره شوه او زوی یې پیدا شو. بي بي حوا وفرمایل: <زه به په
هغه باندې قائن نوم ږدم ځکه چې هغه مې د څښتن په مرسته
راوړ.> ۲ وروسته بیا هغې بل زوی هابیل وزېږاوه. هابیل شپون
شو، خو قائن زمیندار شو. ۳ لږه موده وروسته قائن د خپلې
ځمکې د حاصلاتو یوه برخه د څښتن حضور ته نذرانه وړاندې کړه.
۴ او هابیل هم خپل اولنی پیدا شوی وری قرباني کړ او ډېره ښه
حصه یې د څښتن حضور ته نذرانه وړاندې کړه. څښتن هابیل او د
هغه نذرانه قبوله کړه. ۵ خو قائن او د هغه نذرانه یې قبوله نه کړه،
نو قائن ډېر په قهر شو او خپل سر یې ښکته واچاوه. ۶ څښتن
قائن ته وفرمایل: <ته ولې په قهر شوې؟ او ولې دې خپل سر ښکته
اچولی دی؟ ۷ که ښه کار دې کړی وای، آیا قبول شوی به نه
وای؟ مګر ښه دې نه دي کړي. اوس ګناه د دې موقعې په لټه کې ده
چې په تا باندې حمله وکړي، هغه غواړي چې حکم درباندې
وچلوي مګر ته باید په هغې باندې غالب شې.>

۸ قائن خپل ورور هابیل ته وویل: <راځه چې پټي ته لاړ شو.>
هغه وخت چې دوی په پټي کې وو قائن په خپل ورور هابیل باندې
حمله وکړه او ویې واژه.

۹ بیا څښتن د قائن څخه پوښتنه وکړه: <ستا ورور هابیل چېرته
دی؟>

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

هغه ځواب ورکړ: <زه څه خبر يم؟ آيا زه د خپل ورور ساتونکى
يم؟>

۱۰ بيا څښتن وفرمايل: <تا څه وکړل؟ خپل ورور دې وواژه او د
هغه وينه په ځمکه باندې تويه شوه. اوس ستا د ورور وينه ماته فرياد
کوي چې تاته سزا درکړم. ۱۱ زه به په تا باندې لعنت ووايم، ځکه
چې تا هابيل وواژه او د هغه وينه دې په ځمکه باندې توى کړه. ته به
هيڅکله په دې ځمکه باندې کښت ونه کړې. ۱۲ که ته په دې
ځمکه باندې خواري وکړې، هغه به ستا دپاره هيڅ حاصل درنه کړي.
ته به بې کوره يې او خپل پاتې عمر به يو ځاى او بل ځاى په
پرېشانى او سرګردانۍ کې تېروې.>

۱۳ قائن ووېل: <ته ماته داسې سخته سزا راکوې چې زه يې د
زغملو توان نه لرم. ۱۴ ما نن د دې خاورې څخه شړې، چې خپل
کور پرېږدم او ستا د حضور څخه لېرې لاړ شم. زه به بې کوره
پرېشانه او سرګردانه ګرځم او هرڅوک چې ما پيدا کړي نو وبه مې
وژني.>

۱۵ څښتن ځواب ورکړ: <نه! که څوک تا ووژني زه به هغه ته
اووه وارې سزا ورکړم.> نو څښتن په قائن باندې يوه نښه کېښودله
چې دا به د هغه چا دپاره خبردارى وي څوک چې وغواړي قائن
ووژني. ۱۶ قائن د خداى پاک د حضور څخه لاړ. هغه په نود
(يعنې سرګردانۍ) نومې ځاى کې چې د عدن لمرخاته خواته پروت ؤ
ژوند اختيار کړ.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د قائن اولاده

۱۷ قائن د خپلې ښځې سره یوځای شو او زوی یې پیدا شو او په
هغه باندې یې خنوخ نوم کېښود. هغه یو ښار جوړ کړ او د خپل زوی
خنوخ نوم یې ورباندې کېښود. ۱۸ د خنوخ څخه عیراد پیدا شو او
د عیراد څخه محویائیل پیدا شو، د محویائیل څخه متوشائیل پیدا شو
او د متوشائیل څخه لمک پیدا شو.

۱۹ لمک دوه ښځې وکړې، د یوې نوم عاده ؤ او د بلې نوم ظله ؤ.
۲۰ د عادې څخه یابال پیدا شو او هغه اولنی نفر ؤ چې کورنې
حیوانات یې روزل او په خېمو کې اوسېده. ۲۱ د هغه د ورور نوم
یوبال ؤ او هغه اولنی نفر ؤ چې رباب او شپېلۍ به یې وهله. ۲۲ د
ظلې څخه هم توبل قائن پیدا شو او هغه آهنګر ؤ او د برنجو او
اوسپنې څخه به یې د کار هر ډول وسایل جوړول. نعمه د توبل قائن
خور وه.

۲۳ یوه ورځ لمک خپلو ښځو ته وویل:

<ای عادې او ظلې زما خبرې واورئ

ما یو ځوان سړی وژلی ځکه زه یې وم وهلی

۲۴ که بدل د قائن اخیستل کیږي په اووه وارې

نو د لمک به اخیستی شي اووه اویا وارې>

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

شیث او انوش

۲۵ حضرت آدم بیا د خپلې ښځې سره یوځای شو او زوی یې پیدا
شو او د هغه نوم یې شیث کېښود. هغې وفرمایل: <دا ځکه چې
خدای پاک ماته د هابیل په ځای چې د خپل ورور قائن له لاسه
ووژل شو بل زوی راکړ.> ۲۶ د شیث زوی پیدا شو او د هغه نوم
یې انوش کېښود. په همدې وخت کې خلکو د څښتن عبادت کول
شروع کړل.

د حضرت آدم اولاده

(اول تواریخ ۱: ۱ – ۴)

۵ ۱ دا د حضرت آدم د اولادې د پیدا کېدلو لیکلی بیان دی.
کله چې خدای پاک انسان پیدا کړ، هغه یې د خپل ځان په شان پیدا
کړ. ۲ هغوی یې نر او ښځه پیدا کړل او برکت یې ورته ورکړ او
هغوی یې انسانان وبلل. ۳ حضرت آدم د یوسلو دېرش کالو ؤ
چې د هغه زوی پیدا شو چې د هماغه په شان ؤ او په هغه باندې یې
شیث نوم کېښود. ۴ د شیث د پیدا کېدلو څخه وروسته حضرت
آدم اته سوه کاله نور هم ژوندی ؤ او نور زامن او لورګانې یې پیدا
شوې. ۵ نو حضرت آدم د نهه سوه دېرش کالو په عمر ؤ چې
وفات شو.

۶ شیث د یوسلو پنځو کالو ؤ چې د هغه زوی انوش پیدا شو.
۷ او وروسته له هغې چې دی د انوش پلار شو، شیث اته سوه

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

اووه کاله ژوند وکړ او نور زامن او لورګاني يې پيدا شوې ٨ او په
نهه سوه دولس کلنۍ کې مړ شو.

٩ انوش د نوي کالو په عمر ؤ چې زوی يې پيدا شو او د هغه نوم
يې قينان کېښود. ١٠ وروسته له دې چې هغه د قينان پلار شو
انوش اته سوه پنځلس کاله ژوند وکړ او نور زامن او لورګاني يې پيدا
شوې ١١ او په نهه سوه پنځه کلنۍ کې مړ شو.

١٢ قينان اويا کلن ؤ چې د هغه زوی مهللئيل پيدا شو. ١٣
وروسته له دې چې هغه د مهللئيل پلار شو قينان اته سوه څلوېښت
کاله ژوند وکړ او نور زامن او لورګاني يې پيدا شوې ١۴ او په نهه
سوه لس کلنۍ کې مړ شو.

١۵ مهللئيل پنځه شپېته کلن ؤ چې د هغه زوی يارد پيدا شو. ١۶
مهللئيل د يارد د زېږېدو څخه وروسته اته سوه دېرش کاله ژوند وکړ
او نور زامن او لورګاني يې پيدا شوې ١٧ او په اته سوه پنځه نوي
کلنۍ کې مړ شو.

١٨ يارد د يوسلو دوه شپېته کالو ؤ چې د هغه زوی خنوخ پيدا
شو. ١٩ وروسته له دې چې هغه د خنوخ پلار شو يارد اته سوه
کاله ژوند وکړ او نور زامن او لورګاني يې پيدا شوې ٢٠ او په نهه
سوه دوه شپېته کلنۍ کې مړ شو.

٢١ خنوخ د پنځه شپېته کالو ؤ چې د هغه زوی متوشالح پيدا شو.
٢٢ وروسته له دې چې هغه د متوشالح پلار شو خنوخ درې سوه

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کاله د خدای پاک سره په دوستۍ کې تېر کړل او نور زامن او لورګانې
یې پیدا شوې. ۲۳ خنوخ درې سوه پنځه شپېته کاله ژوند وکړ.
۲۴ هغه د خدای پاک سره په دوستۍ کې خپل ژوند تېر کړ او له
هغې څخه وروسته هغه د سترګو څخه پناه شو ځکه چې خدای پاک
هغه پورته یووړ.

۲۵ متوشالح د یوسلو اووه اتیا کالو ؤ چې د هغه زوی لمک پیدا
شو. ۲۶ وروسته له دې چې هغه د لمک پلار شو، متوشالح اووه
سوه دوه اتیا کاله ژوند وکړ او نور زامن او لورګانې یې پیدا شوې
۲۷ او په نهه سوه نهه شپېته کلنۍ کې مړ شو.

۲۸ لمک د یوسلو دوه اتیا کالو ؤ چې د هغه زوی پیدا شو. ۲۹
لمک وویل: <دا به زمونږ دپاره په ستونزو، په سخت کار او د
لاسونو په تنګاکو کې تسلي وي چې مونږ یې په هغې ځمکې باندې
کوو چې خدای پاکورباندې لعنت ویلی دی.> نو په هغه باندې یې
نوح نوم کېښود. ۳۰ وروسته له دې چې حضرت نوح پیدا شو،
لمک پنځه سوه پنځه نوي کاله ژوند وکړ او نور زامن او لورګانې یې
پیدا شوې ۳۱ او په اووه سوه اووه اویا کلنۍ کې مړ شو.

۳۲ وروسته له دې چې حضرت نوح د پنځه سوه کالو شو، د هغه
درې زامن پیدا شول چې سام، حام او یافث نومېدل.

د انسان بدکاري

۱-۲ د انسانانو شمېر د ځمکې په مخ په زیاتېدو شو او د

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

هغوی لورګانې پیدا شوې. د هغوی ښځه ځینې دومره ښکلې وې چې
د فرښتو ډېرې خوښې شولې او د هرې یوې سره یې چې غوښتل
ودونه یې وکړل. ۳ هغه وخت څښتن وفرمایل: <زه به انسان
پرېنږدم چې هغه د همېش دپاره ژوندی وي او عمر به یې د یوسلو
شلو کالو څخه زیات نه وي، ځکه چې هغه فاني دی.> ۴ کله
چې فرښتو د انسانانو د لورګانو سره ودونه وکړل د هغوی څخه ډېر
لوی او قوي انسانان پیدا شول او د پخوانی زمانې او حتیٰ وروسته
هم مشهور جنګیالیان وو.

۵ څښتن ولیدل چې په دنیا کې د انسان بدکاري زیاته شوه او د
دوی ټول خیالونه او ارادې خرابې دي. ۶ نو څښتن پښېمانه شو
او هغه خفه شو چې انسان یې د ځمکې په مخ پیدا کړی دی. ۷
نو هغه وفرمایل: <زه به د ځمکې له مخ څخه ټول ژوندي مخلوقات
له منځه یوسم! زه به انسانان، حیوانات، مرغان او خزندې له منځه
یوسم. زه پښېمان یم چې دوی مې جوړ کړل.> ۸ خو خدای
پاک د حضرت نوح څخه راضي ؤ.

حضرت نوح

۹ دا د حضرت نوح قصه ده. حضرت نوح په خپله زمانه کې نېک
او پرهېزګار سړی ؤ او خدای پاک ته ډېر نژدې ؤ. ۱۰ هغه درې
زامن درلودل: سام، حام او یافث. ۱۱ مګر د خدای پاک په نظر کې
ځمکه د فساد څخه ډکه شوې وه او د ظلم زیاتې لمن هرې خواته
خپره شوې وه. ۱۲ خدای پاک ولیدل چې دنیا فاسده شوې ده

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ځکه چې ټول انسانان بې لارې شوي او فاسد شوي دي.

۱۳ خدای پاک حضرت نوح ته وفرمايل: <ما دا فيصله کړې ده
چې ټول انساني نسل بېخي له منځه وړم، ځکه چې دنيا د دوی د
زور زياتي د عملونو څخه ډکه شوې ده. ۱۴ د ځان دپاره د ډېرو
ښو لرګيو څخه کشتۍ جوړه کړه، په هغې کې کوټې جوړې کړه او
دننه او دباندې ورته د قير پوښ ورکړه. ۱۵ او هغه داسې جوړه کړه
چې اوږدوالی يې يوسلو پنځه دېرش متره، سور يې دوه ويشت متره
او لوړوالی يې ديارلس متره وي. ۱۶ په کشتۍ باندې يو بام جوړ
کړه او د پنځه څلوېښت سانتي مترو په شاوخوا کې د بام او د کشتۍ
د اړخ ترمنځ فاصله پرېږده. کشتۍ درې منزله جوړه کړه او په يوه
اړخ کې ورته دروازه جوړه کړه. ۱۷ زه په ځمکه باندې سيلاب
راولم چې ټول ژوندي موجودات له منځه يوسي او هر هغه څه چې
په ځمکه کې دي مړه شي. ۱۸ مګر زه به ستا سره لوظ وکړم چې
ته به د خپلو زامنو، خپلې ښځې او د خپلو زامنو د ښځو سره کشتۍ
ته ورننوزې. ۱۹ د ټولو ژونديو مخلوقاتو څخه يوه يوه جوړه نر او
ښځه د ځان سره کشتۍ ته راوله ترڅو هغه ژوندي وساتې. ۲۰ د
هر ډول مرغانو، حيواناتو او خزندو څخه به دوه دوه تاته راشي ترڅو
ژوندي وساتل شي. ۲۱ د خپل ځان او هغوی دپاره هر ډول خواړه
له ځانه سره واخله او ذخيره يې کړه.> ۲۲ نو حضرت نوح ټول
کارونه د خدای پاک د حکم سره سم سرته ورسول.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

٧ ١ ښبنتن حضرت نوح ته وفرمایل: <د خپلې ټولې کورنۍ
سره کشتۍ ته ننوزه، ځکه چې په ټوله دنیا کې مې یوازینی سړی ته
ولیدلې چې نېک کارونه کوې. ٢ د ټولو پاکو حیواناتو څخه اووه،
اووه جوړې نر او ښځه او د ناپاکو حیواناتو څخه یوه، یوه جوړه نر او
ښځه د ځان سره واخله. ٣ او همدارنګه د هر قسم مرغانو څخه
اووه جوړې نر او ښځه واخله ترڅو د هغوی نسل د ځمکې په مخ
باندې ژوندی پاتې شي. ٤ ځکه چې زه به پس له اووه ورځو
څخه په ځمکه باندې څلوېښت شپې او څلوېښت ورځې باران
واوروم او ټول ژوندي مخلوقات چې ما جوړ کړي دي هغه به له
منځه یوسم.> ٥ حضرت نوح هغه ټول کارونه سرته ورسول چې
خدای پاک ورته حکم کړی ؤ.

٦ حضرت نوح د شپږسوه کالو په عمر ؤ چې په ځمکه باندې
سیلاب راغی. ٧ حضرت نوح او د هغه زامن او ښځه او د زامنو
ښځې یې د سیلاب څخه د بچ کېدلو په خاطر کشتۍ ته ننوتل. ٨-
٩ لکه څنګه چې خدای پاک حضرت نوح ته حکم کړی ؤ، د
پاکو او ناپاکو حیواناتو څخه او د مرغانو او خزندو څخه یوه، یوه
جوړه نر او ښځه حضرت نوح ته راغلل او کشتۍ ته ورننوتل. ١٠
نو پس له اووه ورځو سیلاب راغی.

١١ حضرت نوح شپږسوه کلن ؤ او د دوهمې میاشتې په اوولسمه
ورځ د ځمکې لاندې ژورو ځایونو څخه اوبه راووتلې او د اسمان
دروازې خلاصې شوې. ١٢ څلوېښت شپې او څلوېښت ورځې په

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ځمکه باندې باران واورېده. ۱۳ او په هماغه ورځ حضرت نوح او
د هغه زامن، سام، حام او یافث او د حضرت نوح ښځه او د هغه د
زامنو درې ښځې کشتۍ ته ورننوتل. ۱۴ د هغوی سره د هر قسم
کورني او وحشي حیواناتو، خزندو او د هر قسم مرغانو ۱۵ یعنې د
ژوندیو مخلوقاتو څخه یوه یوه جوړه حضرت نوح ته راغله او کشتۍ
ته ننوتل. ۱۶ لکه څنګه چې خدای پاک حکم کړی ؤ، هغوی د هر
ژوندي مخلوق څخه نر او ښځه ننوتل. نو څښتن د هغوی پسې
دروازه وتړله.

۱۷ باران خلوېښت ورځې واورېد او اوبه د ځمکې په مخ زیاتې
شوې او کشتۍ یې پورته کړه او د ځمکې څخه اوچته شوه. ۱۸
اوبه ډېرې پورته شوې او کشتۍ د اوبو په مخ باندې روانه شوه. ۱۹
اوبه تر دې اندازې زیاتې شوې چې تر اسمان لاندې ټول لوړ غرونه
یې پټ کړل. ۲۰ اوبه د غرونو د څوکو څخه اووه متره اوچتې
شوې. ۲۱ د ځمکې په مخ هر ژوندی موجود یعنې کورني او
وحشي حیوانات، مرغان، خزندې او انسانان ټول مړه شول. ۲۲ د
ځمکې په مخ ټول ساه لرونکي مړه شول. ۲۳ څښتن د ځمکې په
مخ ټول ژوندي مخلوقات، انسانان او حیوانات، خزندې او مرغان له
منځه یوړل او یوازې حضرت نوح او هغوی چې په کشتۍ کې د هغه
سره وو، پاتې شول. ۲۴ اوبه یوسلو پنځوس ورځې وروسته مخ په
کمېدلو شوې.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د سیلاب پای ته رسېدل

٨ ١ خدای پاک حضرت نوح او هغه ټول حیوانات چې په
کشتۍ کې د هغه سره وو را په یاد کړل، نو خدای پاک په ځمکه
باندې باد راوالوزاوه او اوبه په کمېدو شوې. ٢ خدای پاک د
ځمکې لاندې اوبه او د اسمان د اوبو دروازې بندې کړې او باران
ودرېد. ٣ په یوسلو پنځوسو ورځو کې اوبه ورو، ورو د ځمکې د
مخ څخه کمې شوې. ٤ او د اوومې میاشتې په اوولسمه ورځ
کشتۍ د ارارات په غرونو باندې ودرېده. ٥ اوبه کمې شوې او د
لسمې میاشتې په اوله ورځ د غرونو څوکې ښکاره شوې.

٦ وروسته له څلوېښتو ورځو حضرت نوح د کشتۍ کړکۍ خلاصه
کړه ٧ او کارغه یې دباندې ولېږه، خو کارغه به یو خوا او بل
خواته الوت تر هغې پورې چې ځمکه وچه شوه. ٨ حضرت نوح
غوښتل پوه شي چې آیا د ځمکې په مخ باندې اوبه کمې شوې دي
یا نه، نو یوه کوتره یې والوزوله. ٩ مګر کوترې د خپل ځان دپاره
د ناستې ځای پیدا نه کړ ځکه چې د ځمکې په مخ باندې لا اوبه
ولاړې وې او هغه بېرته کشتۍ ته راستنه شوه. حضرت نوح خپل
لاس وراوږد کړ، هغه یې ونیوله او کشتۍ ته یې ننه ایستله. ١٠ هغه
اووه ورځې نور صبر وکړ او بیا یې کوتره ولېږله. ١١ کوتره د ماښام
په وخت کې بېرته هغه ته راستنه شوه او د زیتون تازه پاڼه یې په
مښوکه کې نیولې وه، نو حضرت نوح پوه شو چې اوبه کمې شوې
دي. ١٢ هغه اووه ورځې نور انتظار وکړ او یو ځل بیا یې کوتره
ولېږله، مګر دا ځل هغه بېرته رانغله.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

١٣ په هغه وخت کې حضرت نوح د شپږسوه يو کالو په عمر ؤ. د
هماغه کال د اولې مياشتې په اوله نېټه ځمکه مخ په وچېدو شوه.
حضرت نوح د کشتۍ پوښ لېرې کړ، شاوخوا يې وکتل او ويې ليدل
چې د ځمکې مخ وچ شوی ؤ. ١۴ د دوهمې مياشتې په اوويشتمه
ورځ ځمکه بېخي وچه شوه.

١۵ خدای پاک حضرت نوح ته وفرمايل: ١۶ <د خپلې ښځې،
خپلو زامنو او د هغو د ښځو سره د کشتۍ څخه دباندې راووزئ.
١٧ ټول مرغان او حيوانات د ځان سره دباندې راوباسه، ترڅو
دوی خپل همجنس وزېږوي او په ټوله ځمکه باندې خپاره شي.>
١٨ نو حضرت نوح د خپلې ښځې، خپلو زامنو او د هغوی د ښځو
سره د کشتۍ څخه راووت. ١٩ ټول حيوانات او مرغان د خپلو
جنسونو سره ډلې ډلې د کشتۍ څخه ووتل.

حضرت نوح قرباني وړاندې کوي

٢٠ حضرت نوح د څښتن دپاره د قربانۍ ځای جوړ کړ او هغه د
هر قسمه پاکو حيواناتو او مرغانو څخه يو يو واخيست او هغه ټول
يې د قربانۍ په ځای کې د سوزېدونکې نذرانې په توګه قرباني کړل.
٢١ او د سوزېدونکې قربانۍ بوی په څښتن باندې ښه ولګېده، هغه
د خپل ځان سره وويل: <زه به بيا هيڅکله ځمکه د انسان د عملونو
په سبب لعنتي نه کړم. زه پوهېږم چې د انسان خيال د هغه د ځوانۍ
له وخت څخه خراب دی، خو زه به هيڅکله بيا ټول ژوندي
موجودات له منځه نه وړم لکه څنګه چې مې له منځه يوړل. ٢٢
ترڅو پورې چې دنيا موجوده وي نو د ځمکې کرل، رېبل، يخني او

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ګرمي، اوړی او ژمی او شپه او ورځ به هم وي.>

د حضرت نوح سره د خدای پاک لوظ

۹ ۱ خدای پاک حضرت نوح او د هغه زامنو ته برکت ورکړ او
ويې فرمايل: <ستاسو اولادونه دې زيات شي ترڅو ټوله دنيا ستاسو
په اولادې باندې ډکه شي. ۲ ټول حيوانات، مرغان، خزندې او
ماهيان به له تاسو څخه وېرېږي او دا ټول به ستاسو په اختيار کې
وي. ۳ هر شی چې ژوندی دی او حرکت کوي، هغه به ستاسو د
خوراک دپاره وي. لکه څنګه چې ما تاسو ته شنه بوټي درکړل، اوس
هرڅه تاسو ته درکوم. ۴ يو شی چې تاسو يې بايد ونه خورئ
هغه داسې غوښه ده چې وينه په کې وي. دا مې منع کړې دي ځکه
چې په وينه کې ژوندون دی. ۵ که څوک د يو انسان څخه ژوند
واخلي هغه به سزا ومومي. که چېرې کوم حيوان يو انسان ووژني زه
به هغه ته د مرګ سزا ورکوم. ۶ انسان د خدای پاک په شکل
جوړ شوی دی، نو چا چې هغه ووژنه، هغه به هم د بل چا په وسيله
وژل کيږي.

۷ تاسو بايد زيات ماشومان وزېږوئ، ترڅو ستاسو اولاده په ټوله
دنيا کې زياته شي.>

۸ خدای پاک حضرت نوح او د هغه زامنو ته وفرمايل: ۹
<زه ستاسو او ستاسو د راتلونکي نسل سره ۱۰ او ټولو ژونديو
مخلوقاتو سره چې ستاسو سره وو، يعنې مرغانو، کورني او وحشي

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

حیواناتو، هغوی ټول چې ستاسو سره د کشتۍ څخه راووتل او
همدارنګه د ځمکې په مخ ټولو ژوندیو مخلوقاتو سره ١١ لوظ کوم
چې بیا به هیڅکله ټول ژوندي مخلوقات د سیلاب په وسیله له منځه
نه ځي. هیڅکله به بیا سیلاب ځمکه نه خرابوي.> ١٢ خدای پاک
وفرمایل: <دا د هغه لوظ نښه ده چې زما او ستاسو او د هغو ټولو
ژوندیو مخلوقاتو ترمنځ به وي چې ستاسو سره دي او دا لوظ به د
ټول راتلونکي نسل دپاره وي. ١٣ زه د وریځو په منځ کې شنه او
سره بړدم او دا به زما او د دنیا په منځ کې د لوظ نښه وي. ١٤ کله
چې زه په ځمکه باندې وریځې راخپرې کړم او په هغې کې شنه او
سره رابنکاره شي، ١٥ زه به خپل هغه لوظ چې ستاسو او ټولو
ژوندیو مخلوقاتو سره مې کړی ؤ رایادوم او نور به هیڅکله ټول
ژوندي موجودات د سیلاب په وسیله له منځه نه ځي. ١٦ کله چې
په وریځو کې شنه او سره رابنکاره شي، زه به هغې ته ګورم او خپل
هغه ابدي لوظ به رایادوم چې زما او د ځمکې په مخ د ټولو ژوندیو
مخلوقاتو ترمنځ شوی ؤ.> ١٧ نو خدای پاک حضرت نوح ته
وفرمایل: <دا د هغه لوظ نښه ده چې ما د ځان او د ځمکې په مخ د
ټولو ژوندیو موجوداتو سره کړی ؤ.>

حضرت نوح او د هغه زامن

١٨ د حضرت نوح زامن چې د کشتۍ څخه راووتل هغه سام، حام
او یافث وو. وروسته بیا د حام زوی پیدا شو او نوم یې کنعان ؤ. ١٩
دا د حضرت نوح درې زامن وو چې د هغوی څخه د دنیا ټول خلک
راپیدا شول.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

٢٠ حضرت نوح دهقان ؤ او هغه اولنی سړی ؤ چې د انګورو باغ
يې جوړ کړ. ٢١ يوه ورځ هغه شراب وڅښل او نېشه شو، خپل
کالي يې وويستل او په خپله خېمه کې لوڅ پروت ؤ. ٢٢ حام
خېمې ته ننوت او ويې ليدل چې هغه لوڅ دی، نو هغه دباندې
راووت او خپلو ورونو ته يې هم وويل. ٢٣ بيا سام او يافث چپنه
واخيستله او په خپلو اوږو باندې يې واچوله. هغوی په شا باندې
خېمې ته ورغلل، خپل پلار يې ورباندې پټ کړ او خپل مخونه يې
بلې خواته واړول ترڅو د خپل پلار لوڅوالی ونه ويني. ٢۴ کله
چې حضرت نوح د نېشې څخه په حال شو، په دې پوه شو چې د
هغه کشر زوی د هغه سره څه کړي دي. ٢۵ هغه وفرمايل:

<لعنت دې وي په کنعان باندې

هغه به د خپلو ورونو غلام وي

٢۶ د سام څښتن خدای ته ثناه ووايئ!

کنعان به د سام غلام وي

٢٧ زه دعا کوم چې څښتن دې يافث ته

ډېره زياته ځمکه ورکړي

او پرېږده چې هغه د سام سيمه ونيسي

کنعان دې د هغه غلام وي>

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۲۸ د سیلاب څخه وروسته حضرت نوح درې سوه پنځوس کاله
ژوند وکړ ۲۹ او د نهه سوه پنځوس کالو په عمر وفات شو.

د حضرت نوح د زامنو اولاده

(اول تواریخ ۱: ۵ – ۲۳)

۱۰ ۱ دا د حضرت نوح د زامنو حام، سام او یافث اولاده ده
چې د سیلاب څخه وروسته زیږېدلې ده.

۲ د یافث زامن: جومر، ماجوج، مادای، یاوان، توبال، ماشک او
تیراس. ۳ د جومر زامن: آشکناز، ریفات او توجرمه. ۴ د
یاوان زامن: الیشه، ترشیش، کتیم او رودانیم. ۵ دا د هغو خلکو
نیکونه وو چې د دریاب په غاړه او په جزیرو کې اوسیږي. دا ټوله د
یافث اولاده وه چې خپلې ژبې، خپل قومونه او خپلې ځمکې یې
درلودلې.

۶ د حام زامن: کوش، مصرایم، فوط او کنعان. ۷ د کوش
اولاده سبا، حویله، سبته، رعمه او سبتکا وه. د رعمه اولاده شبا او
ددان وه. ۸ د کوش یو زوی نمرود نومېده، هغه د دنیا اولنی قوي
جنګیالی ؤ. ۹ هغه د خدای پاک په نظر کې یو ډېر قوي ښکاري
ؤ، له دې کبله خلک وایي: <خدای پاک دې ستا څخه د نمرود په
شان لوی ښکاري جوړ کړي.> ۱۰ د هغه په پادشاهۍ کې اول
بابل، ارک، اکد او کلنه شامل وو چې دا درې واړه د شنعار په خاوره
کې پراته دي. ۱۱ او د هغه ځای څخه نمرود آشور ته لاړ او د

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

نینوا، رحوبوت عیر او کالح ښارونه ۱۲ او ریسن چې د نینوا او د
کالح د لوی ښار ترمنځ پروت دی جوړ کړل.

۱۳ د مصرایم اولاده د لودیانو، عنامیانو، لهابیانو، نفتوحیانو، ۱۴
فتروسیانو، کسلوحیانو او کریت قومونه دي. (فلسطینیان د کریت د
قوم څخه وو.)

۱۵ کنعان د صیدون پلار ؤ چې د هغه مشر زوی ؤ او همدارنګه
هغه د حیتیانو، ۱۶ یبوسیانو، اموریانو، جرجاشیانو، ۱۷ حویانو،
عرقیانو، سینیانو، ۱۸ اروادیانو، صماریانو او حماتیانو نیکه هم ؤ. د
هغه څخه وروسته د کنعانیانو قبیلې خپرې شوې. ۱۹ د کنعان پولې
د صیدون څخه د جرار خواته تر غزې او بیا د سدوم، عمورې، ادمه
او صبوئیم څخه تر لاشع پورې ورسېدلې. ۲۰ دا د حام اولاده ده
چې په خپلو قبیلو او سیمو کې اوسېدل او هر یو په خپلو ژبو خبرې
کولې.

۲۱ د سام څخه چې د یافث مشر ورور ؤ هم زامن پیدا شول او
سام د ټولو عبرانیانو نیکه ؤ. ۲۲ د سام زامن عیلام، آشور،
ارفکشاد، لود او ارام وو. ۲۳ د ارام زامن عوص، حول، جاتر او
ماشک وو. ۲۴ ارفکشاد د شالح پلار ؤ او شالح د عابر پلار ؤ.
۲۵ د عابر څخه دوه زامن پیدا شول، د یو نوم فالج ؤ ځکه چې د
هغه په وخت کې د دنیا خلک ووېشل شول. د هغه د ورور نوم یقطان
ؤ. ۲۶ د یقطان څخه الموداد، شالف، حضرموت، یارح، ۲۷
هدورام، اوزال، دقله، ۲۸ عوبال، ابیمائیل، شبا، ۲۹ اوفیر، حویله
او یوباب پیدا شول. دا ټول د یقطان زامن وو. ۳۰ هغه سیمه چې

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

هغوی په کې اوسېدل هغه د میشا څخه د سفارې د لمرخاته غرنی
سیمې پورې غزېدلې وه. ٣١ دا د سام اولاده ده چې په خپلو قبیلو
او سیمو کې اوسېدل او هر یو په خپلو ژبو خبرې کولې.

٣٢ او په دې سره د حضرت نوح د اولادې لست پوره کیږي. د
سیلاب څخه وروسته د هغوی د اولادې څخه قومونه رامنځته شول
او په ټوله دنیا کې خپاره شول.

د بابل برج

١١ ١ په هغه وخت کې د ټولې دنیا خلکو یوه ژبه درلودله او
یو قسم خبرې به یې کولې. ٢ خو وروسته هغوی د مشرق خواته
کډه وکړه او د شنعار په ځمکه کې یې یوه میداني پیدا کړه او هلته
اوسېدل. ٣ هغوی یو بل ته وویل: <راځئ چې خښتې جوړې
کړو او هغه ښې پخې کړو.> هغوی د تیږو په ځای خښتې او د
مسالې په ځای قیر استعمال کړ. ٤ هغوی وویل: <راځئ چې د
خپل ځان دپاره یو ښار ودان کړو او په هغه کې یو لوړ برج جوړ کړو
چې سر یې اسمان ته ورسیږي، ترڅو د خپل ځان دپاره یو نوم وګټو،
داسې نه شي چې په ټوله دنیا کې خپاره شو.>

٥ مګر کله چې څښتن رانښکته شو چې هغه ښار او برج چې
خلکو جوړ کړی ؤ وګوري، ٦ هغه وفرمایل: <اوس هغوی یو
قوم دی او په یوه ژبه خبرې کوي. دا یوازې د کار شروع ده. هغوی
به ډېر ژر د دې توان پیدا کړي چې هرڅه وغواړي هغه به سرته

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ورسوي. ۷ راځئ چې کوز شو او د هغوی ژبه سره ګډه وډه کړو
ترڅو دوی یو د بل په خبرو باندې پوه نه شي.> ۸ نو څښتن
هغوی په ټوله دنیا کې خپاره کړل او هغوی مجبور شول چې د ښار د
جوړولو څخه لاس واخلي. ۹ په دې سبب هغه ځای د بابل په
نوم یاد شو ځکه چې څښتن هلته د هغوی ژبه ګډه وډه کړه او هغوی
یې په ټوله دنیا کې خپاره کړل.

د سام اولاده

(اول تواریخ ۱: ۲۴ – ۲۷)

۱۰ دا د سام اولاده ده: د سیلاب څخه دوه کاله وروسته هغه وخت
چې سام د سلو کالو په عمر ؤ د هغه زوی آرفکشاد پیدا شو. ۱۱ د
آرفکشاد د پیدا کېدو څخه وروسته سام پنځه سوه کاله نور هم ژوند
وکړ او نور اولادونه یې پیدا شول.

۱۲ آرفکشاد د پنځه دېرشو کالو په عمر ؤ چې د هغه زوی شالح
پیدا شو. ۱۳ د شالح د پیدا کېدو څخه وروسته آرفکشاد څلورسوه
درې کاله نور ژوند وکړ او نور زامن او لورګانې یې پیدا شوې.

۱۴ هغه وخت چې شالح د دېرشو کالو په عمر ؤ د هغه زوی عابر
پیدا شو. ۱۵ پس له هغې، شالح څلورسوه درې کاله نور هم ژوند
وکړ او نور زامن او لورګانې یې پیدا شوې.

۱۶ عابر د څلوردېرشو کالو په عمر ؤ چې د هغه زوی فالج پیدا
شو. ۱۷ کله چې فالج پیدا شو، عابر څلورسوه دېرش کاله نور هم

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ژوند وکړ او زامن او لورګانې يې پيدا شوې.

۱۸ فالج د دېرشو کالو په عمر ؤ چې د هغه زوی رعو پيدا شو.
۱۹ د رعو د پيدا کېدلو څخه وروسته فالج دوه سوه نهه کاله نور
هم ژوند وکړ او نور زامن او لورګانې يې پيدا شوې.

۲۰ رعو د دوه دېرشو کالو په عمر ؤ چې د هغه زوی سروج پيدا
شو. ۲۱ د سروج د پيدا کېدلو څخه وروسته رعو دوه سوه اووه
کاله ژوند وکړ او نور زامن او لورګانې يې پيدا شوې.

۲۲ سروج د دېرشو کالو په عمر ؤ چې د هغه زوی ناحور پيدا شو.
۲۳ د ناحور د پيدا کېدلو څخه وروسته سروج دوه سوه کاله ژوند
وکړ او نور زامن او لورګانې يې پيدا شوې.

۲۴ ناحور د نهه ويشتو کالو په عمر ؤ چې د هغه زوی تارح پيدا
شو. ۲۵ د تارح د پيدا کېدلو څخه وروسته ناحور يوسلو نولس
کاله ژوند وکړ او نور زامن او لورګانې يې پيدا شوې.

۲۶ وروسته له دې چې تارح د اويا کالو په عمر شو، د هغه زامن
حضرت ابرام، ناحور او هاران پيدا شول.

د تارح اولاده

۲۷ دا د تارح اولاده ده چې د هغه څخه حضرت ابرام، ناحور او
هاران پيدا شول. هاران د حضرت لوط پلار ؤ. ۲۸ د هاران پلار لا
ژوندی ؤ چې هغه خپل د زېږېدو په ځای يعنې اور کلدانيانو کې مړ

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

شو. ۲۹ حضرت ابرام د سارای سره واده وکړ او ناحور د ملکې
سره چې د هاران لور وه واده وکړ. هاران د یسکا پلار هم ؤ. ۳۰
سارای شنډه وه او ماشومان یې نه درلودل.

۳۱ تارح خپل زوی حضرت ابرام، خپل لمسی حضرت لوط چې د
هاران زوی ؤ او د هغه نږور یعنې د حضرت ابرام ښځه سارای د
ځان سره واخیستل او د اور کلدانیانو ښخه ووتل چې د کنعان
خاورې ته لاړ شي. خو کله چې هغوی حران ته راغلل هلته پاتې
شول. ۳۲ تارح د دوه سوه پنځو کالو په عمر په حران کې مړ شو.

خدای پاک حضرت ابرام انتخابوي

۱۲ ۱ ښښتن حضرت ابرام ته وفرمایل: <خپل وطن، خپلوان
او د خپل پلار کور پرېږده او هغه هېواد ته لاړ شه چې زه یې درته
ښایم. ۲ زه به ستا څخه لوی قوم جوړ کړم او تاته به برکت
درکړم. ستا نوم به مشهور کړم او د نورو دپاره به د برکت سبب
وګرځې.

۳ څوک چې تاته برکت درکوي زه به هغوی ته برکت ورکړم

مګر څوک چې په تا باندې لعنت وایي زه به په هغوی باندې
لعنت ووایم

او ستا په وسیله به د دنیا ټولو قومونو ته برکت ورکړم>

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۴ لکه څنګه چې خدای پاک حضرت ابرام ته فرمایلي وو هغه
لاړ او حضرت لوط هم ورسره لاړ. حضرت ابرام د پنځه اویا کالو په
عمر ؤ چې د حران څخه روان شو. ۵ حضرت ابرام خپله ښځه
سارای، خپل وراره حضرت لوط، خپل غلامان او هغه ټوله شتمني
چې په حران کې یې پیدا کړې وه د ځان سره واخیستل او کنعان ته
روان شول.

کله چې هلته ورسېدل، ۶ حضرت ابرام په هغې خاوره کې
ګرځېده ترڅو د موره مقدسې ونې ته ورسېده چې هغه په شکیم کې
یو پاک ځای ؤ. (په هغه وخت کې په هغې خاورې کې کنعانیان
اوسېدل.) ۷ څښتن حضرت ابرام ته ښکاره شو او هغه ته یې
وفرمایل: <دا هغه وطن دی چې زه غواړم هغه ستا اولادې ته
ورکړم.> نو حضرت ابرام په هغه ځای کې چې څښتن ورته
ورښکاره شوی ؤ د قربانۍ ځای جوړ کړ. ۸ بیا یې هغې غرنۍ
سیمې ته کډه وکړه چې د لمرپرېواته خوا څخه بیت ئیل او د لمرخاته
خوا څخه عای ته رسیږي. حضرت ابرام په هغه ځای کې خپلې
خېمې ودرولې او هلته یې د قربانۍ ځای جوړ کړ او د څښتن عبادت
یې وکړ. ۹ بیا هغه د یو ځای څخه بل ځای ته کډه کوله او د
کنعان جنوب خواته لاړ.

حضرت ابرام په مصر کې

۱۰ مګر په کنعان کې قحطي راغله او هغه دومره سخته شوه چې
حضرت ابرام مصر ته لاړ چې هلته د لږ وخت دپاره واوسیږي. ۱۱

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

څه وخت چې هغه د مصر سرحد ته ورنژدې شو، خپلې ښځې
سارای ته يې وويل: <ته ښايسته ښځه يې. ١٢ کله چې مصريان تا
ووينې، وبه وايي: دا د هغه ښځه ده. نو دوی به ما ووژني او تا به
ژوندی پرېږدي. ١٣ هغوی ته ووايه چې ته زما خور يې، نو ستا په
خاطر به هغوی زما سره ښه رويه وکړي او ما به ژوندی پرېږدي.>
١٤ څه وخت چې هغه مصر ته داخل شو، مصريانو وليدل چې د
هغه ښځه ډېره ښايسته وه. ١٥ کله چې د فرعون درباريانو هغه
وليدله، هغوی د فرعون په مخکې د هغې صفت وکړ او هغه يې د
فرعون ماڼۍ ته وروستله. ١٦ فرعون د هغې په خاطر د حضرت
ابرام سره ښه رويه وکړه او هغه ته يې پسونه، وزې، پادې، خره او
خرې، اوښان، وينځې او غلامان ورکړل.

١٧ مګر څښتن فرعون او د هغه درباريان د حضرت ابرام د ښځې
سارای په سبب په خطرناکو ناروغيو باندې اخته کړل. ١٨ نو
فرعون حضرت ابرام راوغوښت او د هغه څخه يې پوښتنه وکړه:
<زما سره دې څه وکړل؟ ولې دې ماته ونه ويل چې هغه ستا ښځه
ده؟ ١٩ ولې دې وويل چې هغه ستا خور ده، کېدای شو چې ما د
هغې سره واده کړی وای؟ ګوره دا ستا ښځه ده، هغه واخله او لاړ
شه!> ٢٠ فرعون خپلو نفرو ته حکم وکړ چې حضرت ابرام او د
هغه ښځه د هر هغه څه سره چې درلودل يې ولېږي.

حضرت لوط او حضرت ابرام سره جلا کيږي

١٣ ١ حضرت ابرام د خپلې ښځې او خپلو ټولو شيانو سره

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

چې درلودل يې د مصر څخه د کنعان جنوبي خواته لاړ او حضرت
لوط د هغه سره لاړ. ٢ حضرت ابرام شتمن سړی ؤ او هغه ډېر
حيوانات، سره زر او سپين زر درلودل. ٣ هغه يو ځای او بل
ځای ګرځېده او د بيت ئيل طرف ته لاړ. او هغه ځای ته ورسېده چې
د بيت ئيل او عای ترمنځ پروت دی او حضرت ابرام پخوا هلته خپلې
خېمې ودرولې وې. ٤ چېرته چې هغه د قربانۍ ځای جوړ کړی
ؤ، هلته هغه د ښښتن عبادت وکړ.

٥ او حضرت لوط هم چې د حضرت ابرام سره ؤ د پسونو او وزو
رمې او پادې او خېمې درلودلې. ٦ په دې خاطر چې هغوی
دواړو ډېر زيات حيوانات درلودل او د هغوی دپاره په کافي اندازه د
څړځايونه نه وو، نو دوی نه شو کولی چې دواړه يوځای سره
واوسيږي. ٧ نو د حضرت ابرام او حضرت لوط د شپانو ترمنځ
شخړه رامنځته شوه. په هغه وخت کې کنعانيان او فرزيان هم په دې
خاوره کې اوسېدل.

٨ نو حضرت ابرام لوط ته وفرمايل: <زما او ستا، يا زما د شپانو
او ستا د شپانو ترمنځ بايد شخړه نه وي، ځکه چې مونږ يو د بل سره
ورونه يو. ٩ نو بيا راځئ چې سره جدا شو. د ځمکې هره برخه
چې ته غواړې هغه انتخاب کړه. ته يو خوا لاړ شه او زه به بلې
خواته لاړ شم.>

١٠ حضرت لوط شاوخوا ته وکتل او د اردن ټوله دره يې وليدله
چې د سوغر پورې لکه د ښښتن د باغ او مصر په شان شنه وه. دا
هغه وخت ؤ چې ښښتن لا سدوم او عموره له منځه نه وو وړي.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۱۱ نو حضرت لوط د اردن ټوله دره د خپل ځان دپاره خوښه کړه
او د لمرخاته خواته يې کډه وکړه. په دې ډول هغوی يو د بل څخه
بېل شول. ۱۲ حضرت ابرام د کنعان په خاوره کې پاتې شو او
حضرت لوط د هغو ښارونو په منځ کې چې په دره کې پراته وو ځای
په ځای شو او سدوم ته نږدې يې خېمې ودرولې. ۱۳ د سدوم
خلک ډېر بدکاره وو او د څښتن په مقابل کې يې ډېر سخت ګناهونه
کول.

حضرت ابرام حبرون ته کډه کوي

۱۴ د حضرت ابرام څخه د حضرت لوط له جدا کېدلو وروسته
څښتن حضرت ابرام ته وفرمايل: <اوس دې خپلې سترګې پورته
کړه او د هغه ځای څخه چې ته په کې يې، شمال، جنوب، لمرخاته
او لمرپرېواته خواته وګوره. ۱۵ دا ټوله ځمکه چې ته يې وينې زه
به يې تا او ستا اولادې ته درکړم او دا به تر ابده پورې ستاسو وي.
۱۶ زه به تاته دومره زياته اولاده درکړم چې د خاورو د ذرو په
شان وي چې څوک يې نه شي شمارلی. ۱۷ اوس لاړ شه او ټول
هېواد وګوره، ځکه چې هغه ټول تاته درکوم.> ۱۸ نو حضرت
ابرام خپلې خېمې واخيستلې او د ممري لويو ونو ته نږدې چې په
حبرون کې دي ځای په ځای شو او په هغه ځای کې يې د څښتن
دپاره د قربانۍ ځای جوړ کړ.

حضرت ابرام لوط ژغوري

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۱۴ ۱ په هغه وخت کې د شنعار پادشاه امرافل، د الاسار
پادشاه اریوک، د عیلام پادشاه کدرلاعمر او د قوئیم پادشاه تدعال
۲ لاړل چې د نورو پنځو پادشاهانو یعنې د سدوم د پادشاه بارع،
د عمورې د پادشاه برشاع، د ادمه د پادشاه شنعاب، د صبوئیم د
پادشاه شمئیبر او د بالع د پادشاه سره (بالع هماغه صوغر دی) جنګ
وکړي. ۳ دغو پنځو پادشاهانو خپل ځواکونه د سدیم په دره کې
چې اوس د ارام دریاب په نوم یادیږي سره یوځای کړل. ۴
هغوی دولس کاله د کدرلاعمر د لاس لاندې وو، خو په دیارلسم کال
هغوی یاغي شول. ۵ په څوارلسم کال کدرلاعمر د هغو پادشاهانو
سره چې د ده سره ملګري شوي وو، لاړ او رفائیانو ته یې په
عشتروت قرنین، زوزیانو ته یې په هام او ایمیانو ته یې په شاوه
قریتین کې ۶ او حوریانو ته یې د ادوم په غرنۍ سیمه کې تر ایل
فاران پورې چې دښتې ته نژدې دی ماتې ورکړه. ۷ بیا هغوی
بېرته راوګرځېدل او عین مشفاط ته چې وروسته د قادش په نوم یاد
شو راغلل او د عمالیقیانو ټوله خاوره یې فتح کړه او اموریانو ته یې
چې په حززون تامار کې اوسېدل ماتې ورکړه.

۸ په هغه وخت کې د سدوم، عموره، ادمه، صبوئیم او د بالع
(صوغر) پادشاهان ووتل او د سدیم په دره کې یې خپلې جنګي لیکې
جوړې کړې ۹ ترڅو د عیلام د پادشاه کدرلاعمر، د قوئیم د
پادشاه تدعال، د شنعار د پادشاه امرافل او د الاسار د پادشاه اریوک
په مقابل کې جنګ وکړي، یعنې څلور پادشاهان د پنځو په مقابل کې.
۱۰ د سدیم په دره کې د قیر ډېرې کندې وې. کله چې د سدوم او
عمورې پادشاهان د جګړې څخه وتښتېدل، هغوی په دې کندو کې

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

وغورزېدل او پاتې پادشاهان غرونو ته وتښتېدل. ۱۱ نو څلورو
پادشاهانو د سدوم او عمورې ټول شيان چې په هغو کې د هغوی
خواړه هم شامل وو واخيستل او لاړل. ۱۲ هغوی د حضرت ابرام
وراره لوط هم د هغه د ټول مال او جايداد سره د ځان سره يوووړ،
ځکه چې هغه په سدوم کې اوسېده.

۱۳ يو نفر چې د هغو څخه تښتېدلی ؤ عبراني ابرام ته خبر ورکړ.
په دې وخت کې حضرت ابرام هغو لويو ونو ته نژدې چې د اموري
ممري پورې يې اړه درلودله اوسېده. ممری او د هغه وررونه اشکول او
عانر ټول د حضرت ابرام سره ملګري وو. ۱۴ کله چې حضرت
ابرام خبر شو چې د هغه وراره نيول شوی دی، نو هغه خپل درې
سوه اتلس جنګي نفر راوغوښتل او تر دان پورې په هغو څلورو
پادشاهانو پسې شول.

۱۵ د شپې په وخت کې حضرت ابرام خپل نفر سره ووېشل چې په
دښمن باندې حمله وکړي او هغوی ته يې ماتې ورکړه او تر حوبې
پورې چې د دمشق په شمال کې ده ورپسې شول. ۱۶ حضرت
ابرام هغه ټول سامان چې هغوی لوټ کړی ؤ او د ځان سره يې وړی
ؤ بېرته راوګرځاوه. همدارنګه هغه خپل وراره حضرت لوط د هغه د
شتمنی سره او ښځې او نور بنديان د ځان سره بېرته راوستل.

ملکيصدق حضرت ابرام ته برکت ورکوي

۱۷ کله چې حضرت ابرام کدرلاعمر او د هغه سره ملګرو
پادشاهانو ته ماتې ورکړه او بېرته راستون شو، د سدوم پادشاه د

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

شاوه د درې پورې (چې د پادشاه د درې په نوم هم یادیږي) د هغه د
لیدلو دپاره راغی. ۱۸ ملکیصدق د سالیم پادشاه چې د خدای
تعالیٰ کاهن ؤ د حضرت ابرام دپاره ډوډۍ او د انګورو شربت راوړل.
۱۹ هغه حضرت ابرام ته برکت ورکړ او ویې ویل: <خدای تعالیٰ
چې د ځمکې او اسمانونو پیدا کوونکی دی تاته برکت درکړي. ۲۰
د خدای تعالیٰ ثناه دې وي چې ستا دښمنان یې تاته تسلیم کړل.>
نو حضرت ابرام ملکیصدق ته د هغو شیانو چې هغه بېرته اخیستي
وو، لسمه برخه ورکړه.

۲۱ د سدوم پادشاه حضرت ابرام ته وویل: <زما ټول خلک بېرته
ماته راکړه او شیان دې خپل ځان ته وساته.>

۲۲ حضرت ابرام ځواب ورکړ: <زه د ښښتن یعني خدای تعالیٰ په
حضور کې چې د ځمکې او اسمانونو پیدا کوونکی دی په کلکه قسم
خورم ۲۳ چې زه به ستا د شیانو څخه هیڅ شی حتیٰ یو تار یا د
څپلۍ تسمه هم وانخلم. داسې نه چې بیا ووایې چې ابرام ما شتمن
کړ. ۲۴ زه به د خپل ځان دپاره هیڅ شی وانخلم. یوازینی شی چې
زه به یې قبول کړم هغه هغه څه دي چې زما خلکو خوړلي دي او د
هغه چا برخه چې زما سره تللي وو یعنې د عانر، اشکول او ممري
برخه هغوی ته ورکړه.>

د حضرت ابرام سره د خدای پاک لوظ

۱۵

۱ وروسته بیا ښښتن په رویا کې حضرت ابرام ته

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

وفرمایل: <ای ابرامه مه ویرېږه، زه ستا سپر یم او تاته به ډېر لوی اجر درکړم.>

۲ حضرت ابرام وفرمایل: <ای څښتن تعالیٰ، ماته به څه راکړې
ځکه چې زه بې اولاده پاتې شوم. زما یوازینی وارث دمشقي الیعازر
دی. ۳ ماته دې اولادونه نه دي راکړي، نو زما د کورنۍ نوکر به
زما میراث خور شي.>

۴ څښتن په ځواب کې وفرمایل: <دا سړی به ستا میراث خور نه
وي بلکه ستا خپل زوی چې په خپله ستا څخه به پیدا شي، ستا
میراث خور وي.> ۵ څښتن هغه دباندې وویست او ورته ویې
فرمایل: <اسمان ته وګوره او هڅه وکړه چې ستوري وشمارې، نو
ستا اولاده به د هغو په شان دومره زیاته وي.>

۶ حضرت ابرام په څښتن باندې باور وکړ او په دې خاطر څښتن
د هغه څخه خوشاله شو او هغه یې قبول کړ.

۷ بیا څښتن هغه ته وفرمایل: <زه هغه څښتن یم چې ته مې د
اور کلدانیانو څخه راوویستلې چې دا ځمکه تاته درکړم او ستا
ملکیت شي.>

۸ مګر حضرت ابرام وفرمایل: <ای څښتن تعالیٰ، زه به څنګه
پوه شم چې هغه به زما شي؟>

۹ نو څښتن هغه ته وفرمایل: <ماته یوه درې کلنه غوا، درې کلنه
وزه، درې کلن پسه، یوه کوتره او یوه قمري راوړه.> ۱۰ حضرت

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ابرام دا ټول هغه ته راوړل او هر يو يې په منځ کې دوه ټوټې کړ او
هره نيمه شوې ټوټه يې بلې ټوټې ته مخامخ کېښودله، مګر مرغان يې
دوه ټوټې نه کړل. ١١ کله چې ټپوسان د دې مړو حيواناتو په تنو
باندې راکوز شول حضرت ابرام هغه وشړل.

١٢ کله چې لمر په پرېوتلو شو، په حضرت ابرام باندې ډېر دروند
خوب راغی او سخته وېرووونکې تياره ورباندې راغله. ١٣ څښتن
هغه ته وفرمايل: <په دې پوه شه چې ستا اولاده به په پردی خاوره
کې مسافره شي او هغوی به هلته غلامان شي او په دوی باندې به
څلورسوه کاله ظلم کيږي. ١۴ مګر زه به هغه قوم ته چې دوی يې
غلامي کوي جزا ورکړم او پس له هغې به دوی د ډېرې شتمنۍ سره
ووزي. ١۵ ته به په پاخه عمر کې په ارامۍ سره مړ شې او ښخ به
شې. ١۶ ستا اولاده به له څلورم نسل څخه وروسته بېرته دلته
راشي، ځکه زه به تر هغې پورې اموريان ونه شړم ترڅو پورې چې
هغوی دومره بدکاره شي چې بايد سزا ومومي.>

١٧ کله چې لمر پرېوت او تياره شوه، د لوګي څخه ډک يو تنور او
بلېدونکی څراغ راښکاره شول او د دې ټوټو له منځ څخه تېر شول.
١٨ په هماغه ورځ څښتن د حضرت ابرام سره لوظ وکړ او ويې
فرمايل: <زه ستا اولادې ته دا ټوله خاوره د مصر د سيند څخه
نيولې د فرات تر لوی سيند پورې ورکوم ١٩ يعنې د قينيانو،
قنزيانو، قدمونيانو، ٢٠ حيتيانو، فرزيانو، رفائيانو، ٢١ اموريانو،
کنعانيانو، جرجاشيانو او يبوسيانو خاوره.>

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

هاجره او حضرت اسماعیل

۱۶ ۱ نو د حضرت ابرام ښځه سارای شنډه وه او هیڅ اولاد
يې نه درلود. مګر هغې يوه مصرۍ وينځه درلوده چې هاجره
نوميدله. ۲ نو هغې حضرت ابرام ته وويل: <څښتن زه د اولادونو
د راوړلو څخه بنده کړې يم. لاړ شه او زما د وينځې سره يوځای
شه، کېدای شي چې هغه زما دپاره اولاد وزيږوي.> حضرت ابرام د
سارای خبره ومنله. ۳ نو د حضرت ابرام ښځې سارای خپله
وينځه هاجره خپل مېړه ته ورکړه چې د هغه ښځه شي. (دا کار هغه
وخت وشو چې د کنعان په خاوره کې د حضرت ابرام د اوسېدلو لس
کاله شوي ؤ.) ۴ حضرت ابرام د هاجرې سره يوځای شو او هغه
اميدواره شوه او کله چې هاجره پوه شوه چې اميدواره ده، نو مغروره
شوه او سارای ته يې په سپک نظر کتل.

۵ نو سارای حضرت ابرام ته وويل: <دا ستا ګناه ده چې دغه
وينځه ما سپکوي. ما په خپله هغه تاته درکړه او له هغه وخت څخه
چې هغه پوه شوه چې اميدواره شوه، نو زه د هغې په نظر کې سپکه
ښکاره شوم. څښتن دې زما او ستا ترمنځ انصاف وکړي.>

۶ حضرت ابرام ځواب ورکړ: <ډېر ښه ستا وينځه ستا په لاس
کې ده، نو څه چې غواړې د هغې سره يې وکړه.> نو سارای هاجره
دومره وځوروله چې د هغې څخه وتښتېدله.

۷ د څښتن فرښتې د هاجرې سره په دښته کې د اوبو چينې يعنې
هغې چينې ته نژدې چې د شور په لاره کې وه ملاقات وکړ. ۸

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

فرښتې وفرمايل: <ای هاجرې د سارای وينځې! له کومه ځايه راغلې
يې او چېرته روانه يې؟>

هغې ځواب ورکړ: <زه د خپلې باداري سارای څخه تښتېدلې يم.>

۹ د څښتن فرښتې هغې ته وفرمايل: <بېرته خپلې باداري ته
ورشه او د هغې غلامي کوه.> ۱۰ د څښتن فرښتې زياته کړه: <زه
به ستا اولاده دومره زياته کړم چې هيڅوک يې ونه شمېرلی شي.>
۱۱ د څښتن فرښتې هغې ته وفرمايل: <ستا به زوی پيدا شي او
په هغه باندې به اسماعيل نوم کېږدې، ځکه چې څښتن ستا د غم
فرياد اورېدلی دی. ۱۲ ستا زوی به په خپل سر وي. هغه به د ټولو
خلکو په ضد وي او ټول خلک به د هغه په ضد وي او د ټولو خپلو
خپلوانو څخه به جدا اوسېږي.>

۱۳ هاجرې له خپل ځان څخه پوښتنه وکړه: <آيا په رښتيا مې
خدای پاک وليده او زه تر اوسه پورې ژوندۍ يم؟> نو هغې د
څښتن نوم چې خبرې يې ورسره کړې وې هغه خدای پاک چې ما
ويني وباله. ۱۴ په دې خاطر خلکو هغه کوهی د هغه ژوندي ذات
کوهی چې ما ويني په نوم ياد کړ او هغه تر اوسه پورې د قادش او
بارد په منځ کې دی.

۱۵ د هاجرې څخه د حضرت ابرام زوی پيدا شو او حضرت ابرام
په هغه باندې اسماعيل نوم کېښود. ۱۶ حضرت ابرام د شپږ اتیاو
کالو په عمر ؤ چې د هاجرې څخه هغه ته زوی پيدا شو.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۱۷

۱ هغه وخت چې حضرت ابرام د نهه نوي کالو په عمر ؤ،
ښښتن هغه ته ښکاره شو او ویې فرمایل: <زه مطلق قادر خدای یم.
زما منونکی او بې ګناه اوسه. ۲ زه به ستا سره یو لوظ وکړم او
ډېره اولاده به درکړم.> ۳ نو هغه وخت حضرت ابرام پړمخې
پرېوت او خدای پاک هغه ته وفرمایل: ۴ <ستا سره دا لوظ کوم
چې ته به د ډېرو قومونو پلار شې. ۵ له دې وروسته به ستا نوم
ابرام نه بلکه ابراهیم وي، ځکه چې ته مې د ډېرو قومونو پلار کړی
یې. ۶ زه به ستا نسل زیات کړم او ستا څخه به قومونه پیدا کړم
او د هغوی څخه به ځینې پادشاهان شي.

۷ زه به خپل لوظ ستا، ستا د اولادې او ستا څخه وروسته ستا د
راتلونکي نسل سره ټینګ وساتم او دا به ابدي لوظ وي. زه به ستا
خدای یم او ستا څخه وروسته به ستا د اولادې خدای یم. ۸ زه
به د کنعان ټوله خاوره په کومه کې چې ته اوس مسافر یې، تاته او
ستا څخه وروسته ستا اولادې ته د ابدي ملکیت په توګه درکړم او زه
به د هغوی خدای یم.>

۹ خدای پاک حضرت ابراهیم ته وفرمایل: <ته او ستا څخه
وروسته ستا ټوله اولاده باید زما په لوظ باندې ټینګ ودرېږئ. ۱۰
ته او ستا اولاده باید سره موافقه وکړئ چې ستاسو هر یو نارینه دې
سنت شي. ۱۱-۱۲ له همدا اوس نه تاسو باید هر اته ورځنی
هلک سنت کړئ. په دې کې هغه غلامان چې ستاسو په کورنیو کې

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

پیدا شوي وي او هغه غلامان چې د بېګانه خلکو څخه په بیه
اخیستل شوي وي هم شامل دي. په دې کار سره به دا معلومه شي
چې زما او ستاسو ترمنځ یو لوظ شته. ۱۳ هر یو نفر باید سنت
شي. دا به ستاسو په بدن باندې زما د ابدي لوظ نښه وي. ۱۴ هر
یو نارینه چې سنت شوی نه وي باید زما له قوم څخه وشړل شي
ځکه چې هغه زما لوظ مات کړی دی.>

۱۵ خدای پاک حضرت ابراهیم ته وفرمایل: <له دې وروسته
خپلې ښځې ته سارای مه وایه، د هغې نوم دې له همدا اوس څخه
ساره شي. ۱۶ زه به هغې ته برکت ورکړم او د هغې په وسیله به
تاته زوی درکړم. هغه به د قومونو مور شي او د هغې څخه به د
قومونو پادشاهان راپیدا شي.>

۱۷ حضرت ابراهیم پرمخې پرېوت او ویې خندل او د خپل ځان
سره یې وویل: <آیا د سل کلن سړي څخه به زوی پیدا شي؟ آیا
ساره به په نوي کلنۍ کې ماشوم وزېږوي؟> ۱۸ حضرت ابراهیم
خدای پاک ته وفرمایل: <اسماعیل ولې زما میراث خور نه شي؟>

۱۹ مګر خدای پاک وفرمایل: <نه، خو ستا ښځه ساره به ستا
دپاره زوی راوړي او ته به په هغه باندې اسحاق نوم کېږدې. زه به
ستا د زوی اسحاق سره خپل لوظ ټینګ وساتم ترڅو د هغه څخه
وروسته د هغه د نسل دپاره یو ابدي لوظ وي. ۲۰ ما د اسماعیل په
هکله ستا غوښتنه واورېدله. نو زه به هغه ته هم برکت ورکړم او هغه
ته به زیات ماشومان او ډېره اولاده ورکړم. هغه به د دولسو زامنو
پلار وي چې مشران به وي او زه به د هغه د اولادې څخه یو لوی

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

قوم جوړ کړم. ۲۱ مګر خپل لوظ به ستا د زوی اسحاق سره چې
ساره به یې په راتلونکي کال کې په همدې وخت وزیږوي ټینګ
وساتم.> ۲۲ کله چې خدای پاک د حضرت ابراهیم سره خپلې
خبرې خلاصې کړې نو د هغه څخه لاړ.

۲۳ حضرت ابراهیم خپل زوی حضرت اسماعیل او نور ټول نارینه
چې د هغه په کورنۍ کې وو او هغه غلامان چې د هغه په کورنۍ کې
زیږېدلي وو او هغه غلامان چې په پیسو باندې اخیستل شوي وو لکه
څنګه چې خدای پاک هغه ته فرمایلي وو په هماغه ورځ سنت کړل.
۲۴ حضرت ابراهیم د نهه نوي کالو په عمر ؤ چې سنت کړای شو
۲۵ او د هغه زوی حضرت اسماعیل د دیارلسو کالو په عمر ؤ.
۲۶ حضرت ابراهیم او د هغه زوی حضرت اسماعیل دواړه په یوه
ورځ سنت شول. ۲۷ د حضرت ابراهیم د کورنۍ هر نارینه او هغه
غلامان چې د هغوی په کورنۍ کې زیږېدلي وو یا هغوی چې په
پیسو اخیستل شوي وو د هغه سره یوځای سنت شول.

حضرت ابراهیم او ساره ته د زوی ورکولو وعده

۱۸ ۱ څښتن حضرت ابراهیم ته د ممرې لویو ونو ته نژدې
ښکاره شو. په هغه وخت کې هغه د ورځې په ګرمۍ کې د خېمې د
دروازې په خوله کې ناست ؤ. ۲ حضرت ابراهیم پورته وکتل او
ویې لیدل چې درې نفره هلته ولاړ دي او چې څنګه یې هغوی
ولیدل هغه په منډه د خېمې د دروازې څخه د هغو د لیدلو دپاره
ورغی او په ځمکه باندې پړمخې پرېوت. ۳ هغه وفرمایل: <ای

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

بادارانو! مهرباني وکړئ ودرېږئ او زما د کور څخه مه تېرېږئ. زه
حاضر يم چې ستاسو خدمت وکړم. ۴ که اجازه وي تاسو ته به
لږې اوبه راوړم چې خپلې پښې ومينځئ. تاسو کولی شئ چې د دې
ونې لاندې ارام وکړئ. ۵ زه به يو څه خواړه هم راوړم. هغه به
تاسو ته قوت درکړي چې خپل سفر ته دوام ورکړئ. تاسو زما کور
ته په راتللو سره ماته عزت راکړ. نو اجازه راکړئ چې خدمت مو
وکړم.>

هغوی ځواب ورکړ: <ډېر ښه. لکه څنګه چې وايې همداسې وکړه.>

۶ حضرت ابراهيم په ډېرې چټکۍ سره خېمې ته ننوت او ساره
ته يې وويل: <ژر شه او د خپلو ښو اوړو څخه درې پېمانې راواخله
او ډوډۍ ورڅخه پخې کړه.> ۷ بيا حضرت ابراهيم په منډه د
پادې خواته ورغی او يو ښه تنکی خوسی يې ونيوه او خپل نوکر ته
يې ورکړ چې هغه ډېر ژر پوخ کړي. ۸ بيا هغه يو څه مستې،
شيدې او هغه خوسی چې پوخ کړی يې ؤ راوړ او د هغوی په مخ کې
يې کېښودل. څه وخت چې هغوی ډوډۍ خوړله، حضرت ابراهيم د
هغوی تر څنګه د يوې ونې لاندې ولاړ ؤ.

۹ نو هغوی د حضرت ابراهيم څخه پوښتنه وکړه: <ستا ښځه
ساره چېرته ده؟>

هغه ځواب ورکړ: <هغه په خېمه کې ده.>

۱۰ د هغو دريو نفرو څخه يو ښځتن ؤ، هغه وفرمايل: <زه به په

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

راتلونکي کال کې په همدې وخت بېرته تاته راشم او ستا د ښځې
ساره به زوی پیدا شي.> ساره د خېمې په دروازه کې د هغه ترشا
ولاړه وه او د هغوی خبرو ته یې غوږ نیولی ؤ. ١١ حضرت ابراهیم
او ساره ډېر زاړه وو او ساره د اولاد د راوړلو نه وه. ١٢ نو ساره د
خپل ځان سره وخندل او ویې ویل: <اوس زه زړه یم او د کاره
لوېدلې یم، آیا دا کېدای شي چې په ما باندې دا خوشالي راشي؟ بله
دا چې زما مېړه هم زوړ دی.>

١٣ بیا څښتن د حضرت ابراهیم څخه پوښتنه وکړه: <ساره ولې
وخندل او ویې ویل چې اوس خو زه زړه شوې یم، آیا دا کېدای شي
چې زه اوس ماشوم وزېږوم؟ ١۴ آیا داسې کوم کار شته چې د
څښتن دپاره ګران وي؟ لکه څنګه چې مې وویل، زه به په راتلونکي
کال کې په همدې وخت بېرته راشم او ساره به زوی ولري.>

١۵ ساره ډېره ووېرېدله، نو منکره شوه او ویې ویل: <ما نه دي
خندلي.>

مګر هغه ورته وفرمایل: <هو، تا وخندل.>

حضرت ابراهیم د سدوم دپاره شفاعت کوي

١۶ بیا هغه خلک پاڅېدل چې لاړ شي. هغوی ښکته د سدوم
خواته وکتل او حضرت ابراهیم ورسره لاړ چې هغوی رخصت کړي.
١٧ بیا څښتن د خپل ځان سره وویل: <څه چې زه غواړم ویې
کړم هغه به د ابراهیم څخه پټ نه کړم. ١٨ په یقین سره به د ابراهیم

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ښځه لوی او زورور قوم جوړ شي او د ځمکې ټول قومونه به د هغه په وسیله برکت ومومي. ۱۹ ځکه چې ما هغه انتخاب کړی دی چې هغه به خپلو ماشومانو او خپلې کورنۍ ته داسې لارښوونه وکړي ترڅو د هغه ښځه وروسته زما اطاعت وکړي او هغه څه وکړي چې صحیح او عادلانه وي، ترڅو هغه وعده چې ما د ابراهیم سره کړې ده سرته ورسوم.>

۲۰ بیا ښبنتن حضرت ابراهیم ته وفرمایل: <د سدوم او عمورې په ضد زیات تورونه موجود دي او د هغوی ګناهونه ډېر زیات شوي دي. ۲۱ اوس به زه ښکته راکوز شم چې دا معلومه کړم چې آیا د هغو تورونو په باره کې چې ما څه اورېدلي دي هغه رښتیا دي یا نه.>

۲۲ هغه دوه نفره روان شول او د سدوم طرف ته لاړل، مګر ښبنتن د حضرت ابراهیم سره پاتې شو. ۲۳ حضرت ابراهیم ښبنتن ته ورنژدې شو او ویې فرمایل: <آیا نېک خلک به د بدکارانو سره یوځای له منځه وړې؟ ۲۴ که چېرې په دې ښار کې پنځوس تنه نېک خلک وي آیا هغه ښار به په رښتیا له منځه یوسې او هغه ځای به د هغو پنځوسو نېکو خلکو په خاطر پرېنږدې؟ ۲۵ زه یقین لرم چې ته به نېک خلک د بدکارانو سره یوځای نه وژنې. دا نه شي کېدای! ته داسې نه شې کولی، که تا داسې وکړل نو نېکو خلکو ته به د بدکارانو سره یوځای سزا ورکړای شي. دا نه شي کېدای. د ټولې دنیا قاضي به خامخا انصاف کوي.>

۲۶ ښبنتن ځواب ورکړ: <که چېرې زه په سدوم کې پنځوس تنه

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

نېک خلک پیدا کړم، نو زه به د هغوی په خاطر ټول ښار معاف
کړم.>

۲۷ حضرت ابراهیم یو ځل بیا وفرمایل: <ښتنه، ما وبخښه چې
ستا سره په جرأت سره خبرې کوم. زه فقط یو عادي انسان یم او
حق نه لرم چې څه ووایم. ۲۸ خو که چېرې هلته د پنځوسو تنو په
ځای یوازې پنځه څلوېښت تنه نېک خلک وي، آیا ټول ښار به د
هغو پنځو تنو په خاطر چې کم دي له منځه یوسې؟>

ښتن ځواب ورکړ: <که چېرې هلته پنځه څلوېښت تنه نېک خلک
پیدا کړم، نو زه به ښار له منځه نه وړم.>

۲۹ حضرت ابراهیم بیا خبرې وکړې: <کېدای شي چې هلته
یوازې څلوېښت تنه وي.>

هغه ځواب ورکړ: <زه به د هغو څلوېښتو تنو په خاطر هغه ښار
وران نه کړم.>

۳۰ حضرت ابراهیم وفرمایل: <ښتنه، په ما باندې په قهر نه شې،
اجازه راکړه چې خبرې وکړم. که چېرې هلته یوازې دېرش تنه
وي؟>

هغه وفرمایل: <که چېرې هلته دېرش تنه پیدا کړم، زه به هغه ځای
له منځه نه وړم.>

۳۱ حضرت ابراهیم وفرمایل: <ښتنه، ما وبخښه چې په جرأت

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

سره ستا سره خبرې کوم. که یوازې شل تنه هلته پیدا شي؟>

هغه وفرمایل: <که چېرې شل تنه پیدا کړم، زه به ښار وران نه کړم.>

۳۲ حضرت ابراهیم وفرمایل: <څښتنه، په ما باندې په قهر نه شې، زه به یوازې یو وار بیا خبرې وکړم. کېدای شي چې لس تنه هلته پیدا شي؟>

هغه وفرمایل: <که لس تنه هلته پیدا شي، نو زه به ښار وران نه کړم.> ۳۳ پس له هغې چې څښتن د حضرت ابراهیم سره خبرې خلاصې کړې، هغه لاړ او حضرت ابراهیم خپل کور ته ستون شو.

د سدوم د خلکو ګناهونه

۱۹ ۱ کله چې هغه دوه فرښتې د ماښام په وخت کې سدوم ته ورسېدلې، حضرت لوط د ښار په دروازه کې ناست ؤ. څنګه چې حضرت لوط هغوی ولیدلې راپاڅېده او د هغوی د هرکلي دپاره ورغی او په ځمکه باندې پړمخې پرېوت، ۲ ویې فرمایل: <ای زما بادارانو، د خپل خدمتګار کور ته راشئ. تاسو کولی شئ خپلې پښې ومینځئ او دلته شپه تېره کړئ. سهار وختي پاڅېږئ او په خپله لاره روان شئ.>

مګر هغوی ورته په ځواب کې وفرمایل: <نه، مونږ به د ښار په چوک کې شپه تېره کړو.>

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۳ مګر حضرت لوط په هغوی باندې ډېر سخت ټینګار وکړ تر څو
هغوی ورسره لاړلې او د هغه کور ته ننوتلې. هغه د هغوی دپاره
خوراک تیار کړ او فطیره ډوډۍ یې ورته پخه کړه او هغوی وخوړله.

۴ هغوی لا ویده شوي نه وو چې د سدوم د ښار خلک له هرې
خوا د ځوان څخه نیولې تر زاړه پورې ټول د کور څخه راچاپېر
شول. ۵ هغوی حضرت لوط ته غږ وکړ: <هغه دوه نفره چې نن
شپه ستا سره راغلي وو چېرته دي؟ هغوی مونږ له راوباسه چې بد
کار ورسره وکړو.>

۶ حضرت لوط دباندې ووت او دروازه یې د ځان پسې بنده کړه
۷ او هغوی ته یې وفرمایل: <ای ورونو! زه تاسو ته زاري کوم
چې داسې بد کار مه کوئ. ۸ ګورئ، زه دوه لورګانې لرم چې تر
اوسه پورې لا پېغلې دي. هغوی به تاسو ته راوباسم، هرڅه چې
غواړئ د هغوی سره یې وکړئ، خو د دې خلکو سره هیڅ مه کوئ
ځکه چې هغوی ماته پناه راوړې ده.>

۹ هغوی ځواب ورکړ: <زمونږ د لارې څخه لېرې شه> او ویې
ویل: <ای پردی سړیه! زمونږ له مخې څخه لېرې شه، ته څوک یې
چې مونږ ته وایې چې څه باید وکړو؟ زمونږ د مخې څخه لېرې شه.
که نه، نو ستا سره به د هغوی څخه بدتر عمل وکړو.> هغوی
حضرت لوط بېرته ټېل واهه او نژدې شول چې دروازه ماته کړي.
۱۰ خو هغو دوو نفرو خپل لاسونه دباندې راوویستل او حضرت
لوط یې د ځان سره کور ته دننه کړ او دروازه یې بنده کړه. ۱۱ نو
بیا هغوی هغه ټول خلک چې دباندې ولاړ وو ړانده کړل، تر څو

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

هغوی ونه شي کولی چې دروازه پیدا کړي.

حضرت لوط د سدوم څخه ځي

۱۲ هغو دوه نفرو حضرت لوط ته وفرمایل: <که دلته ستا نور
څوک یعنې زامن، لورګانې، زومان او نور خپلوان په دې ښار کې
اوسیږي، نو د دې ښار څخه یې وباسه. ۱۳ ځکه چې مونږ غواړو
دغه ځای وران کړو. د دې خلکو په ضد څښتن ډېر بد تورونه
اوریدلي دي او مونږ یې رالیږلي یو چې سدوم له منځه یوسو.>

۱۴ نو حضرت لوط دباندې ووت، د خپلو زومانو سره یې چې د
هغه د لورګانو سره یې کوژدنې شوې وې خبرې وکړې او ویې
فرمایل: <ژر پاڅئ او د دې ځای څخه وزئ. څښتن غواړي چې دا
ځای له منځه یوسي.> خو د هغه زومانو فکر کاوه چې هغه ټوکې
کوي.

۱۵ سهار وختي فرښتو حضرت لوط تشویق کړ او ورته ویې
فرمایل: <پاڅه! خپله ښځه او دواړه لورګانې دې واخله او ووزه،
ترڅو د دې ښار په ورانېدلو سره تاسو خپل ژوند له لاسه ورنه
کړئ.> ۱۶ هغه وخت حضرت لوط زړه نازړه کېده، خو بیاهم
څښتن په هغه باندې مهربانه شو او هغو نفرو د ده او د ده د ښځې او
لورګانو لاسونه ونیول او هغوی یې په امن سره د ښار څخه دباندې
وویستل. ۱۷ بیا یوې فرښتې ورته وفرمایل: <د دې دپاره چې
ژوندي پاتې شئ وتښتئ! شاته مه ګورئ او په ټوله دره کې ونه
درېږئ. غرونو ته وتښتئ چې ونه وژل شئ.>

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۱۸ مګر حضرت لوط هغوی ته وفرمایل: <نه، ای زما بادارانو په
مونږ باندې داسې مه کوئ. ۱۹ تاسو زما سره ډېر لوی احسان کړی
دی او زما ژوند مو ژغورلی دی، خو زه د دې وس نه لرم چې غرونو
ته وتښتم. نو مخکې له دې چې هغه ځای ته ورسېږم دا بدبختي به په
ما باندې راشي او زه به مړ شم. ۲۰ آیا تاسو هغه وړوکی ښار
وینئ؟ هغه ډېر نژدې دی، اجازه راکړئ چې هلته لاړ شم. تاسو
ګورئ چې هغه یو وړوکی ځای دی. زه به هلته په امن کې یم.>

۲۱ هغه ځواب ورکړ: <ډېر ښه، زه به ستا دغه غوښتنه هم پوره
کړم. زه به دغه ښار وران نه کړم. ۲۲ ژر شه، هلته وتښته. ځکه
ترڅو ته هلته رسېدلی نه یې، زه هیڅ کار نه شم کولی.> (په دې
خاطر هغه ښار د صوغر په نوم یاد شو.)

د سدوم او عمورې ورانېدل

۲۳ څه وخت چې حضرت لوط صوغر ته ورسېد لمر راوخوت.
۲۴ په هغه وخت کې خښتن له اسمان څخه په سدوم او عموره
باندې سوزوونکې ګوګرد واورول. ۲۵ هغه ښارونه، ټوله دره او د
ښارونو ټول اوسېدونکي او د ځمکې نباتات یې په بل مخ واړول.
۲۶ مګر د حضرت لوط ښځې شاته وکتل او د هغې څخه د مالګې
ستنه جوړه شوه.

۲۷ بله ورځ سهار وختي حضرت ابراهیم پاڅېده او بېرته هغه ځای
ته چې د خښتن په مخکې ودرېدلی ؤ او خبرې یې ورسره کړې وې،
لاړ. ۲۸ هغه د سدوم، عمورې او د ټولې درې طرف ته وکتل او

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ويې ليدل چې د ځمکې څخه د يو ډېر لوى تنور د لوګي په شان
لوګى پورته کيږي. ۲۹ نو کله چې خداى پاک د درې ښارونه چې
حضرت لوط په کې اوسېده وران کړل، نو هغه حضرت ابراهيم راياد
کړ او حضرت لوط يې د هغه آفت څخه خلاص کړ.

د موآبيانو او عمونيانو اصليت

۳۰ حضرت لوط وېرېده چې په صوغر کې پاتې شي. هغه د خپلو
دواړو لورګانو سره غرونو ته لاړ او په يوې سمڅې کې اوسېدل. ۳۱
مشرې لور يې خپلې کشرې خور ته وويل: <زمونږ پلار زوړ شوى
دى، دلته په دې شاوخوا کې داسې سړى نه پيدا کيږي چې زمونږ
سره واده وکړي لکه څنګه چې په ټوله دنيا کې رواج دى. ۳۲
راځئ چې خپل پلار نېشه کړو او د هغه سره څملو، ترڅو د هغه نه
اولادونه ولرو او د خپل پلار نسل ژوندى وساتو.> ۳۳ نو په
هماغه شپه يې په خپل پلار شراب وڅښل او مشره لور يې د خپل
پلار سره څملاستله او دى د هغې په څملاستو او پاڅېدلو باندې پوه
نه شو.

۳۴ په بله ورځ مشرې لور کشرې ته وويل: <تېره شپه زه د خپل
پلار سره څملاستم، راځئ چې نن شپه هم په هغه باندې شراب
وڅښو او ته ورسره څمله. نو مونږ هر يو به د خپل پلار نه اولاد
ولرو.> ۳۵ نو هغه شپه يې هم په خپل پلار باندې شراب وڅښل
او کشره لور يې لاړه او د خپل پلار سره څملاسته. هغه بياهم د هغې
په څملاستو او پاڅېدلو باندې پوه نه شو. ۳۶ په دې ډول د

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

حضرت لوط دواړه لورګانې د خپل پلار په وسيله اميدوارې شوې.
۳۷ د مشرې لور زوی پيدا شو او په هغه باندې يې موآب نوم
کېښود او هغه د اوسنيو موآبيانو پلار دی. ۳۸ کشرې لور يې هم
زوی راوړ او په هغه باندې يې بن عمي نوم کېښود او هغه د اوسنيو
عمونيانو پلار دی.

حضرت ابراهيم او ابي ملک

۲۰ ۱ حضرت ابراهيم له ممري څخه د کنعان جنوب خواته
کډه وکړه او د قادش او شور په منځ کې يې سکونت اختيار کړ او د
يو څه وخت دپاره په جرار کې پاتې شو. ۲ هلته حضرت ابراهيم
د خپلې ښځې ساره په هکله وفرمايل: <هغه زما خور ده.> د جرار
پادشاه ابي ملک په ساره پسې نفر ولېږل او هغه يې راوستله. ۳
يوه شپه خدای پاک په خوب کې ابي ملک ته ښکاره شو او ويې
فرمايل: <ته به مړ شې ځکه هغه ښځه چې تا خپل ځان ته راوستې
ده، هغه واده شوې ښځه ده.>

۴ مګر ابي ملک هغې ته ورنژدې شوی نه ؤ هغه وويل: <ای
څښتنه، آيا ته به بې ګناه خلک ووژنې؟ ۵ حضرت ابراهيم په
خپله وفرمايل چې هغه زما خور ده او هغې هم دا خبره وکړه چې
دی زما ورور دی او دا کار ما د پاک وجدان له مخې کړی دی او
هيڅ غلطي مې نه ده کړې.>

۶ خدای پاک په خوب کې هغه ته وفرمايل: <هو، زه پوهېږم

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

چې تا دا کار د پاک وجدان له مخې کړی دی او ته مې د دې څخه
وساتلې چې زما په مقابل کې کومه ګناه وکړې او دې ته مې
پرېنښودلې چې هغې ته لاس وروړې. ۷ اوس هغه ښځه بېرته
خپل مېړه ته ورکړه. هغه نبي دی او هغه به ستا دپاره دعا وکړي
ترڅو ژوندی پاتې شې. خو که چېرې هغه بېرته ورنه کړې، په دې
پوه شه چې ته او ستا ټول خلک به مړه شئ.>

۸ سبا سهار وختي ابي ملک خپل ټول درباریان راوغوښتل او څه
چې پېښ شوي وو هغوی ته یې بیان کړل او هغوی ډېر ووېرېدل.
۹ بیا ابي ملک حضرت ابراهیم راوغوښت او پوښتنه یې ورڅخه
وکړه: <زمونږ سره دې څه وکړل؟ ما ستا سره څه بد کړي وو چې
داسې لوی مصیبت دې په ما او زما په پادشاهۍ باندې راوست؟ تا
زما سره داسې کار وکړ چې د کولو نه ؤ.> ۱۰ بیا ابي ملک د
حضرت ابراهیم څخه پوښتنه وکړه: <داسې کار دې ولې وکړ؟>

۱۱ حضرت ابراهیم ځواب ورکړ: <ما فکر وکړ چې د دې ځای
خلک د خدای پاک څخه نه وېرېږي او ما به د خپلې ښځې په خاطر
ووژني. ۱۲ هغه په رښتیا سره زما خور ده، هغه زما ناسکه خور
ده. هغه زما د پلار لور ده، مګر زما د مور لور نه ده او ما د هغې سره
واده کړی دی. ۱۳ کله چې خدای پاک زه د خپل پلار د کور څخه
پردي هېواد ته ولېږلم، ما هغې ته وویل: دا به زما سره ستا وفاداري
وي چې مونږ هرځای ته لاړ شو، زما په هکله به وایې چې هغه زما
ورور دی.>

۱۴ نو ابي ملک پسونه او غوایان، غلامان او وینځې حضرت

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ابراهیم ته ورکړل او د هغه ښځه ساره یې بېرته هغه ته ورکړه. ۱۵
ابي ملک وویل: <زما ټوله ځمکه ستا په مخکې ده، هرځای چې ستا
خوښ وي هلته واوسېږه.> ۱۶ هغه ساره ته وویل: <زه ستا ورور
ته زر مثقاله سپین زر ورکوم ترڅو هغو ټولو خلکو ته چې ستا سره
دي دا ثابته شي چې ته بې ګناه یې او هر یو په دې باندې پوه شي
چې تا کومه غلطي نه ده کړې.>

۱۷-۱۸ د هغه څه په خاطر چې د حضرت ابراهیم په ښځې ساره
باندې شوي وو، څښتن د ابي ملک د کورنۍ ټولې ښځې شنډې کړې
وې. نو حضرت ابراهیم د ابي ملک دپاره دعا وکړه او خدای پاک
هغه ته شفا ورکړه. هغه همدارنګه د هغه ښځې او د هغه وینځو ته هم
شفا ورکړه چې ماشومان وزېږوي.

د حضرت اسحاق زیږېدنه

۲۱ ۱ لکه څنګه چې څښتن فرمایلي وو، هغه په ساره باندې
مهربانه شو. څښتن هغه وعده سرته ورسوله چې د ساره سره یې
کړې وه. ۲ ساره امیدواره شوه او زوی یې پیدا شو. په هغه وخت
کې حضرت ابراهیم زوړ ؤ. دا هلک په هماغه وخت کې پیدا شو چې
خدای پاک یې وعده کړې وه. ۳ حضرت ابراهیم د خپل زوی نوم
اسحاق کېښود ۴ او لکه څنګه چې خدای پاک هغه ته حکم کړی
ؤ، حضرت اسحاق د اتو ورځو ؤ چې حضرت ابراهیم هغه سنت کړ.
۵ حضرت ابراهیم د سلو کالو ؤ چې د هغه زوی حضرت اسحاق
پیدا شو. ۶ ساره وویل: <خدای پاک ماته خوشالي او خندا

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

راکړې ده او هرڅوک چې دا خبره واورې نو زما سره به وخاندي.>
۷ هغې وویل: <هیچا فکر نه کاوه چې زه به د دې لایقه شم چې
حضرت ابراهیم ته اولاد وزېږوم. خو سره له دې چې حضرت ابراهیم
زوړ دی ما هغه ته زوی وزېږاوه.>

هاجره او حضرت اسماعیل د کور څخه شړل کېږي

۸ هلک لوی شو او هغه یې د تې څخه بېل کړ. په هماغه ورځ
چې حضرت اسحاق یې د تې څخه بېل کړ، حضرت ابراهیم ډېره لویه
مېلمستیا جوړه کړه. ۹ مګر ساره ولیدل چې د مصرۍ هاجرې
زوی په حضرت اسحاق باندې ملنډې وهي ۱۰ نو هغې حضرت
ابراهیم ته وویل: <دغه وینځه او د هغې زوی وشړه، دا ځکه چې د
دې وینځې زوی دې زما د زوی اسحاق سره هیڅکله په میراث کې
شریک نه شي.> ۱۱ حضرت ابراهیم په دې خبرې باندې ډېر خفه
شو ځکه چې حضرت اسماعیل هم د هغه زوی ؤ. ۱۲ مګر خدای
پاک حضرت ابراهیم ته وفرمایل: <د دې هلک او د خپلې وینځې په
باره کې مه خفه کېږه، هرڅه چې ساره درته وایي هغه واوره ځکه
چې ستا نسل به د اسحاق څخه حساب شي. ۱۳ زه به د وینځې د
زوی څخه هم یو قوم جوړ کړم، ځکه چې هغه هم ستا اولاد دی.>

۱۴ حضرت ابراهیم سهار وختي یو څه ډوډۍ او د اوبو ژۍ
واخیستل او هاجرې ته یې ورکړل او د هغې په اوږو یې کېښودل او
هغه یې د خپل زوی سره رخصت کړه. هغه لاړله او د بئرشبع په
دښته کې سرګردانه ګرځېدله. ۱۵ کله چې د ژۍ اوبه خلاصې
شوې، هغې خپل زوی د یو بوټي لاندې پرېښود ۱۶ او تقریباً د

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

سلو مترو په فاصله د هغه څخه لېرې کښېناستله او د ځان سره یې
وویل: <زه دا نه شم زغملی چې د خپل زوی مرګ ووینم.> هغه
هلته ناسته وه او سلګۍ یې وهلې.

۱۷ خدای پاک د هلک ژړا واورېده او د خدای پاک فرښتې د
اسمان څخه په هاجرې باندې غږ وکړ: <ای هاجرې، ولې خفه یې؟
مه وېرېږه، خدای پاک د هلک ژړا اورېدلې ده. ۱۸ پاځه او هلک
پورته کړه او هغه ته تسلي ورکړه. زه به د هغه د نسل څخه ډېر لوی
قوم جوړ کړم.> ۱۹ بیا خدای پاک د هغې سترګې پرانیستلې او
هغې کوهی ولید. هغه لاړله او د اوبو ژی یې ډک کړ او په خپل زوی
یې وڅښلې. ۲۰ خدای پاک د هلک سره مل ؤ او هغه غټېده. هغه
د فاران په دښته کې اوسېده او یو غشي ویشتونکی شو. ۲۱ څه
وخت چې هغه هلته اوسېده، مور یې ورته یوه مصری ښځه وکړه.

د حضرت ابراهیم او ابي ملک ترمنځ تړون

۲۲ په هغه وخت کې ابي ملک او د هغه د لښکر مشر فیکول
حضرت ابراهیم ته وویل: <په هر کار کې چې ته یې کوې خدای
پاک درسره مل دی! ۲۳ اوس د خدای پاک په حضور کې زما سره
قسم وخوره چې زما سره، زما د اولادونو او زما د نسل سره به ټګي
نه کوې. لکه څنګه چې زه تاته وفادار وم نو وعده وکړه چې ته به
هم زما سره او د دې هېواد سره چې په کې اوسېږې وفادار اوسې.>

۲۴ حضرت ابراهیم وفرمایل: <زه وعده کوم.>

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۲۵ حضرت ابراهيم ابي ملک ته د هغه کوهي په باره کې چې د
هغه نوکرانو د ده څخه په زور اخيستی ؤ ګيله وکړه. ۲۶ ابي ملک
وويل: <زه نه پوهېږم چې دا کار چا کړی دی. تا ماته په دې هکله
څه نه دي ويلي او دا اول ځل دی چې زه دا خبره اورم.> ۲۷ نو
حضرت ابراهيم څو پسونه او غوايان ابي ملک ته ورکړل او دواړو يو
د بله سره يو تړون وکړ. ۲۸ حضرت ابراهيم د خپلې رمې څخه
اووه مېږې بېلې کړې. ۲۹ ابي ملک د حضرت ابراهيم څخه پوښتنه
وکړه: <د څه دپاره دې دا اووه مېږې بېلې کړې؟>

۳۰ حضرت ابراهيم ځواب ورکړ: <دا اووه مېږې قبولې کړه. په
دې کار سره به ته شاهد يې چې دا کوهی ما کيندلی دی.> ۳۱ په
دې سبب هغه ځای د بئرشبع په نوم ياد شو، چې هغو دواړو هلته يو
د بل سره يو تړون کړی ؤ.

۳۲ په بئرشبع کې د تړون جوړولو څخه وروسته ابي ملک او د هغه
د لښکر مشر فيکول بېرته د فلسطينيانو هېواد ته راستانه شول. ۳۳
حضرت ابراهيم په بئرشبع کې د غز ونه وکرله او هلته يې څښتن
يعنې ابدي خدای ته عبادت وکړ. ۳۴ حضرت ابراهيم د فلسطينيانو
په هېواد کې د اوږدې مودې دپاره پاتې شو.

خدای پاک حضرت ابراهيم ته امر کوي چې حضرت اسحاق قرباني کړي

۲۲ ۱ څه موده وروسته خدای پاک په حضرت ابراهيم باندې

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ازمایښت وکړ او هغه ته یې وفرمایل: <ای ابراهیمه!> او حضرت
ابراهیم ځواب ورکړ: <هو، زه حاضر یم!>

۲ خدای پاک وفرمایل: <خپل زوی اسحاق چې ستا یوازینی
زوی دی او په تا باندې ډېر ګران دی واخله او د موریا سیمې ته لاړ
شه او هغه په هغه غره باندې چې زه یې درته ښایم زما دپاره د
سوزېدونکې نذرانې په توګه قرباني کړه.>

۳ حضرت ابراهیم سهار وختي پاڅېد، د سوزېدونکې نذرانې
دپاره یې لرګي مات کړل او هغه یې په خره باندې بار کړل. خپل دوه
نوکران او خپل زوی حضرت اسحاق یې د ځان سره واخیستل او
هغه ځای ته روان شول چې خدای پاک ورته فرمایلي وو. ۴ په
دریمه ورځ حضرت ابراهیم هغه ځای د لېرې څخه ولید. ۵ بیا
هغه خپلو نوکرانو ته وفرمایل: <تاسو دلته د خره سره پاتې شئ، زه
او هلک به هلته سره لاړ شو. مونږ به هلته عبادت وکړو او بېرته به
بیا تاسو ته راشو.>

۶ حضرت ابراهیم د قربانۍ لرګي خپل زوی ته په اوږو باندې
کېښودل او خپله یې چاقو او اور واخیستل او دواړه یوځای سره
روان شول. ۷ حضرت اسحاق خپل پلار ته وویل: <ای پلاره!>

هغه ځواب ورکړ: <وایه زما زویه!>

هغه وویل: <زه پوهېږم چې ستا سره اور او لرګي شته، مګر د
سوزېدونکې نذرانې دپاره وری چېرته دی؟>

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۸ حضرت ابراهیم ځواب ورکړ: <ای زما زویه، خدای پاک به په خپله د سوزېدونکې نذرانې دپاره وری پیدا کړي.> او دواړه یوځای سره روان شول.

۹ کله چې هغه ځای ته چې خدای پاک ورته فرمایلي وو ورسېدل، حضرت ابراهیم هلته د قربانۍ ځای جوړ کړ او په هغه باندې یې لرګي په ترتیب سره کېښودل. هغه خپل زوی حضرت اسحاق وتاړه او د لرګیو د پاسه یې کېښود. ۱۰ بیا هغه چاقو راواخیست چې خپل زوی حلال کړي. ۱۱ مګر د څښتن فرښتې د اسمان څخه هغه ته غږ وکړ: <ای ابراهیمه، ای ابراهیمه!>

هغه ځواب ورکړ: <زه حاضر یم.>

۱۲ هغه وفرمایل: <هلک ژوبل نه کړې او په هغه باندې هیڅ ونه کړې! زه اوس پوه شوم چې ته د خدای پاک څخه وېرېږې، ځکه چې خپل یوازینی زوی دې زما څخه دریغ نه کړ.>

۱۳ حضرت ابراهیم سترګې پورته کړې او ویې لیدل چې شاته یې یو ګډ دی چې ښکرونه یې په بوټي کې نښتي وو. حضرت ابراهیم ورغی، هغه یې راونیوه او د خپل زوی په ځای یې د سوزېدونکې نذرانې په توګه قرباني کړ. ۱۴ او حضرت ابراهیم دغه ځای د څښتن به یې برابروي په نوم یاد کړ او حتیٰ تر نن ورځې پورې داسې ویل کیږي: <هغه به د څښتن په غره کې تیار شي.>

۱۵ د څښتن فرښتې د دوهم ځل دپاره د اسمان څخه په حضرت

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ابراهیم باندې غږ وکړ ۱۶ او ویې فرمایل: <څښتن داسې وایي: په
دې خاطر چې تا دا کار وکړ او خپل یوازینی زوی دې زما څخه
دریغ نه کړ، زه په خپل ذات باندې قسم خورم، ۱۷ زه به تاته
برکت درکړم او ستا نسل به لکه د اسمان د ستورو او هغو شګو په
شان چې د دریاب په غاړه پرتې وي زیات کړم. هغوی به خپلو
دښمنانو ته ماتې ورکړي او د هغوی ښارونه به ونیسي. ۱۸ د
ځمکې ټول قومونه به ستا د اولادې په وسیله برکت ومومي، ځکه
چې تا زما حکم منلی دی.> ۱۹ نو حضرت ابراهیم بېرته خپلو
نوکرانو ته راستون شو او هغوی ټول یوځای بئرشبع ته لاړل او
حضرت ابراهیم په بئرشبع کې پاتې شو.

د ناحور اولاده

۲۰ څه موده وروسته حضرت ابراهیم خبر شو چې د ده د ورور
ناحور ښځه ملکه هم مور شوه او زامن یې زېږولي دي: ۲۱ د هغه
اولنی اولاد عوص، د هغه ورور بوز، قموئیل د ارام پلار، ۲۲ کاسد،
حزو، فلداش، یدلاف او بتوئیل. ۲۳ د بتوئیل څخه ربکا پیدا شوه.
ملکې د حضرت ابراهیم ورور ناحور ته دا اته زامن وزېږول. ۲۴
رئومه د ناحور وینځې هم طابح، جاحم، تاحش او معکه وزېږول.

د ساره مړینه

۲۳ ۱ ساره یوسلو اووه ویشت کاله ژوندی وه. ۲ هغه په
قریه اربع (حبرون) کې چې د کنعان په هیواد کې دی مړه شوه او

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

حضرت ابراهیم د ساره دپاره غمجن شو او په هغې پسې یې وژړل.

٣ بیا حضرت ابراهیم د خپلې ښځې د مړي له څنګه پاڅېده او
حیتیانو ته ورغی او ویې فرمایل: ٤ <زه دلته ستاسو په منځ کې
پردی او مسافر یم. یو څه ځمکه په ما باندې خرڅه کړئ ترڅو
خپله ښځه په کې ښخه کړم.>

٥ هغوی ځواب ورکړ: ٦ <باداره، زمونږ خبره واوره. مونږ
تاته د یو قوي مشر په سترګه ګورو. زمونږ په ډېرو ښو قبرونو کې
خپل مړی ښخ کړه. مونږ هر یو به خوشاله شو چې تاته د قبر دپاره
ځای درکړو ترڅو خپله ښځه په کې ښخه کړې.>

٧ نو حضرت ابراهیم پاڅېد او د احترام په خاطر یې هغوی ته
خپل سر ټیټ کړ ٨ او ورته ویې فرمایل: <که ستاسو خوښه وي
پرېږدئ چې خپل مړی ښخ کړم. تاسو زما په خاطر د صوحار د
زوی عفرون څخه وغواړئ ٩ چې د مکفیلې سمڅه چې د هغه
جایداد دی او د هغه د پټي سرته پرته ده، په پوره بیه په ما باندې
خرڅه کړي. دا به ستاسو په منځ کې زمونږ هدیره وي.>

١٠ عفرون په خپله د نورو حیتیانو سره د ښار په دروازه کې د
غونډې په ځای کې ناست ؤ. هغه حضرت ابراهیم ته د ټولو حیتیانو
په مخکې چې هلته حاضر وو ځواب ورکړ، ١١ هغه وویل: <نه،
زما باداره! زما خبره واوره. زه دا پټی او هغه سمڅه چې په هغه کې
ده د خپل قوم په مخکې تاته درکوم، خپل مړی دې په کې ښخ
کړه.>

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

١٢ حضرت ابراهیم یو ځل بیا د حیتیانو په وړاندې د احترام سر
ټیټ کړ. ١٣ هغه د ټولو په مخکې عفرون ته وفرمایل: <زما خبره
واوره. که چېرې ستا رضا وي زه به د پټي بیه تاته درکړم. دا زما له
خوا قبوله کړه ترڅو خپل مړی هلته ښخ کړم.>

١٤ عفرون ځواب ورکړ: ١٥ <ای زما باداره، زما خبره واوره. د
دې ځمکې بیه څلورسوه مثقاله سپین زر دي، خو دا زما او ستا
ترمنځ هیڅ شی نه دی. خپل مړی دې په کې ښخ کړه.> ١٦ نو
حضرت ابراهیم د عفرون خبره قبوله کړه او هغه بیه چې عفرون د
حیتیانو په مخکې ټاکلې وه، یعنې څلورسوه مثقاله سپین زر عفرون
ته وتلل. دا د هغه وزن سره سم وو چې په هغه وخت کې یې د
سوداګرانو په منځ کې رواج درلود.

١٧ په دې ډول د عفرون جایداد چې په مکفیله کې د ممري په
لمرخاته کې ؤ هغه د حضرت ابراهیم شو. په هغه کې پټی او هغه
سمڅه چې په هغه پټي کې وه او د هغې ځمکې شاوخوا ټولې ونې
شاملې وې. ١٨ دا ځمکه د ټولو حیتیانو په مخکې چې په هغې
غونډې کې حاضر وو د حضرت ابراهیم د جایداد په توګه وپېژندل
شوه.

١٩ نو حضرت ابراهیم خپله ښځه ساره ممري ته نژدې چې په
حبرون کې ده د مکفیله په سمڅه کې د کنعان په خاوره کې ښخه
کړه. ٢٠ نو هغه پټی او سمڅه چې په هغې کې وه د حیتیانو له خوا
په حضرت ابراهیم باندې د هدیرې لپاره په قباله ورکړای شول.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د حضرت اسحاق دپاره ښځه

۲۴ ۱ حضرت ابراهيم ډېر زوړ شوی ؤ او څښتن هغه ته په
هر کار کښې برکت ورکاوه. ۲ حضرت ابراهيم خپل ناظر ته چې د
هغه په کورنۍ کښې د هرڅه واکدار ؤ وفرمايل: <خپل لاس دې زما د
ورون لاندې کېږده. ۳ په دې ډول زه تاته د څښتن يعنې د اسمان
او ځمکې د خدای په نوم قسم درکوم چې زما زوی ته به په دې
ځای يعنې د کنعان په خلکو کښې ښځه نه کوې، ۴ بلکه زما وطن
او زما خپلو خپلوانو ته لاړ شه او هلته زما زوی اسحاق ته ښځه
وکړه.>

۵ ناظر پوښتنه وکړه: <که چېرې نجلۍ ونه غواړي چې خپل کور
پرېږدي او زما سره دې وطن ته راشي نو بيا به څنګه کيږي؟ آيا ستا
زوی بېرته هغه وطن ته بوځم چې ته ورڅخه راوتلی يې؟>

۶ حضرت ابراهيم ځواب ورکړ: <پام کوه چې زما زوی به بېرته
هلته نه بيايې. ۷ څښتن د اسمان خدای زه د خپل پلار د کور او
اصلي وطن څخه راوويستلم او زما سره يې کلکه وعده وکړه چې دا
وطن به ستا اولادې ته ورکوم. هغه به خپله فرښته ستا څخه مخکې
ولېږي ترڅو ته وکولی شې چې په هغه ځای کښې زما زوی ته ښځه
وکړې. ۸ که چېرې هغه نجلۍ په دې رضا نه شي چې ستا سره
راشي، نو ته به د هغه لوظ څخه چې زما سره دې کړی دی خلاص
يې. خو په هيڅ حالت کښې به زما زوی هلته نه وروليږې.> ۹ نو
ناظر خپل لاس د خپل بادار د ورون لاندې کېښود او قسم يې وخوړ

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

چې څه چې حضرت ابراهیم د هغه څخه غواړي هغه به وکړي.

۱۰ ناظر د خپل بادار له اوښانو څخه لس اوښان او هر ډول ښه
شیان د ځان سره واخیستل او د بین النهرین شمال ته هغه ښار ته لاړ
چې ناحور په کې اوسېده. ۱۱ هغه مازدیګر، یعني څه وخت چې
ښځې د اوبو د راوړلو دپاره راوتلې هلته ورسېد او خپل اوښان یې د
ښار څخه بیرون د کوهي په غاړه ګونډه کړل. ۱۲ بیا هغه دعا وکړه:
<ای څښتنه، زما د بادار ابراهیم خدایه! نن ما کامیاب کړه او زما د
بادار ابراهیم سره خپله وعده پوره کړه. ۱۳ دا دی زه دلته د کوهي
په څنګ کې ولاړ یم، د ښار انجونې د اوبو وړلو دپاره راځي. ۱۴
نو داسې دې وشي چې کله زه هغې نجلۍ ته ووایم چې خپل منګی
راکوز کړه چې اوبه وڅښم او هغه ووايي: وڅښه او ستا اوښانو ته به
هم اوبه ورکړم، نو دا دې هماغه نجلۍ وي چې د خپل خدمتګار
اسحاق دپاره دې انتخاب کړې ده. نو که چېرې داسې وشول، زه به
پوه شم چې تا هغه وعده پوره کړې ده چې زما د بادار سره دې کړې
وه.>

۱۵ د هغه دعا لا خلاصه شوې نه وه چې ربکا راورسېدله او د اوبو
منګی یې په اوږو باندې ایښی ؤ. هغه د بتوئیل لور وه او بتوئیل د
ملکه زوی ؤ او ملکه د حضرت ابراهیم د ورور ناحور ښځه وه. ۱۶
هغه یوه ډېره ښکلې نجلۍ وه او پېغله وه. هغه کوهي ته ورښکته
شوه، خپل منګی یې د اوبو څخه ډک کړ او بېرته راپورته شوه. ۱۷
ناظر د هغې د لیدلو دپاره په منډه ورغی او ویې ویل: <مهرباني وکړه
ستا د منګي څخه لږې اوبه ماته راکړه.>

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۱۸ هغې وويل: <ای زما باداره، وڅښه.> نو ژر يې خپل منګی له
اوږو څخه راښکته کړ او هغه ته يې اوبه ورکړې چې ويې څښي.
۱۹ کله چې هغه اوبه وڅښلې، هغې وويل: <زه به ستا د اوښانو
دپاره هم اوبه راوباسم ترڅو هغوی هم په اوبو ماړه شي.> ۲۰
هغې ژر خپل منګی په اخور کې خالي کړ او بېرته په منډه د اوبو
ويستلو دپاره کوهي ته لاړه او د ټولو اوښانو دپاره يې اوبه
راوويستلې. ۲۱ سړي په خاموشۍ سره هغې ته کتل چې په دې
پوه شي چې څښتن د ده سفر برياليٰ کړی دی او که نه.

۲۲ کله چې هغې نجلۍ خپل کار خلاص کړ نو هغه سړي د سرو
زرو يو قيمتي پېزوان راواخيست او هغې ته يې په پوزه کړ او
همدارنګه دوه د سرو زرو غټې کړۍ ګانې يې راواخيستلې او هغې ته
يې په لاس کړلې. ۲۳ بيا هغه پوښتنه وکړه: <ماته ووايه چې ته د
چا لور يې؟ آيا ستا د پلار په کور کې زمونږ دپاره کوم ځای شته
چې شپه په کې تېره کړو؟>

۲۴ هغې ځواب ورکړ: <زه د بتوئيل لور او د ناحور او ملکې
لمسۍ يم.> ۲۵ هغې زياته کړه: <زمونږ سره بوس او واښه
پرېمانه دي او د شپې د تېرولو دپاره ځای هم شته.>

۲۶ بيا هغه سړی په سجده پرېوت او د څښتن عبادت يې وکړ،
۲۷ ويې ويل: <ثناه دې وي څښتن ته، زما د بادار ابراهيم خدای
ته چې هغه وعده يې پوره کړه چې زما د بادار سره يې کړې وه.
څښتن ماته په دې سفر کې د خپل بادار د خپلوانو کور ته لارښوونه
وکړه.>

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۲۸ هغه پېغله په منډه خپل کور ته لاړه او خپلې کورنۍ ته يې ټوله
قصه وکړه. ۲۹ نو د ربکا يو ورور ؤ چې لابان نومېده. لابان په
منډه دباندې ووت او د حضرت ابراهيم د ناظر پسې کوهي ته ورغی.
۳۰ لابان د خپلې خور ربکا په پوزه پېزوان او په لاسونو باندې
کړۍ ګانې وليدلې او د هغې څخه يې هغه خبرې واورېدلې چې هغه
سړي ورته کړې وې. نو دی ورغی او ويې ليدل چې د حضرت
ابراهيم ناظر د کوهي په غاړه د اوښانو سره ولاړ دی. ۳۱ هغه
وويل: <زما سره کور ته راشه. ته داسې سړی يې چې څښتن درته
برکت درکړی دی. ولې بيرون ولاړ يې؟ ما ستا دپاره په خپل کور کې
کوټه او ستا د اوښانو دپاره ځای تيار کړی دی.>

۳۲ نو هغه سړی کور ته ننوت او هغوی د اوښانو څخه بارونه
راښکته کړل او اوښانو ته يې بوس او واښه ورکړل. بيا لابان د
حضرت ابراهيم ناظر او د هغه نفرو ته اوبه راوړلې چې خپلې پښې
ومينځي. ۳۳ بيا د ناظر په مخکې ډوډۍ کېښودله شوه، مګر هغه
وويل: <تر هغې پورې به زه ډوډۍ ونه خورم ترڅو مې خپله خبره
نه وي کړې.>

لابان وويل: <نو بيا ووايه.>

۳۴ نو ويې ويل: <زه د حضرت ابراهيم ناظر يم. ۳۵ څښتن زما
بادار ته زيات برکت ورکړی دی او هغه شتمن شوی دی او هغه ته
يې د پسونو او وزو رمې، د غوايانو او خرو پادې، سپين زر، سره زر،
غلامان، وينځې او اوښان ورکړي دي. ۳۶ زما د بادار د ښځې
ساره څخه په زوړ عمر کې زوی پيدا شو او هرڅه چې زما بادار

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

درلودل هغه ته یې ورکړل. ۳۷ زما بادار ماته قسم راکړ او ویې
فرمایل: زما زوی ته به د کنعانیانو د لورګانو څخه چې زه د هغو په
منځ کې اوسېږم ښځه نه کوې. ۳۸ بلکه زما د پلار کورنۍ او زما
خپلې قبیلې ته لاړ شه او زما زوی ته ښځه وکړه. ۳۹ بیا ما د خپل
بادار څخه پوښتنه وکړه: که چېرې نجلۍ زما سره رانه شي نو بیا څه
وکړم؟ ۴۰ هغه ځواب راکړ: هغه څښتن چې زه یې پیروي کوم هغه
به خپله فرښته ستا سره ولېږي او ستا سفر به بریالی کړي ترڅو ته
وکولی شې چې زما زوی ته زما د خپلې قبیلې او زما د پلار د
کورنۍ څخه ښځه وکړې. ۴۱ کله چې ته زما قبیلې ته ورشې نو
زما د قسم څخه به خلاص شې: حتیٰ که هغوی تاته د نجلۍ د
درکولو څخه انکار هم وکړي، ته به زما د قسم څخه خلاص یې.

۴۲ کله چې نن زه کوهي ته راغلم، ما وویل: ای څښتنه، زما د
بادار ابراهیم خدایه! که ستا رضا وي ماته په دې سفر کې چې راغلی
یم بری راکړه. ۴۳ دا دی زه دلته د دې کوهي په غاړه ولاړ یم. نو
داسې دې وشي چې کومه نجلۍ چې د اوبو د وړلو دپاره راځي، نو
زه به د هغې څخه وغواړم چې د خپل منګي څخه ماته لږې اوبه
راکړي. ۴۴ که چېرې هغه راته ووایي چې وڅښه او زه به ستا د
اوښانو دپاره هم اوبه راوباسم، نو دا دې هماغه نجلۍ وي چې څښتن
زما د بادار د زوی دپاره انتخاب کړې ده. ۴۵ مخکې له دې چې
زما دعا خلاصه شي، ربکا د خپل منګي سره چې په اوږو یې ایښی
ؤ راغله. هغه کوهي ته ښکته شوه او اوبه یې راوویستلې او ما هغې
ته وویل: لږې اوبه راکړه چې زه یې وڅښم. ۴۶ هغې ژر خپل
منګی د اوږو څخه راښکته کړ او ویې ویل: وڅښه. زه به ستا اوښانو

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ته هم اوبه ورکړم، نو بيا ما وڅښلي او هغې اوښانو ته هم اوبه
ورکړې. ۴۷ د هغې څخه مې پوښتنه وکړه: ته د چا لور يې؟ نو
هغې وويل، زه د بتوئيل لور يم او د ناحور او ملکه لمسۍ يم. نو د
هغې په پوزه کې مې پېزوان واچاوه او په لاسونو کې مې ورته
کړۍ ګاني واچولې. ۴۸ ما سجده وکړه او د څښتن عبادت مې وکړ
او د خپل بادار ابراهيم څښتن خدای مې وستايه چې ماته يې سمه
لاره وښودله چې د خپل بادار د ورور لمسۍ د هغه زوی ته وکړم.
۴۹ نو اوس که چېرې زما د بادار سره وفاداري او مهرباني کوئ
هم راته ووايه او که نه يې کوئ هم ماته ووايه ترڅو زه پرېکړه وکړم
چې بل چېرته لاړ شم.>

۵۰ لابان او بتوئيل ځواب ورکړ: <څرنګه چې دا خبره د څښتن له
طرفه ده مونږ په دې هکله پرېکړه نه شو کولی. ۵۱ دا دی ربکا
حاضره ده هغه درسره واخله او ځه. لکه څنګه چې څښتن په خپله
فرمايلي دي، هغه دې ستا د بادار د زوی ښځه شي.> ۵۲ څنګه
چې د حضرت ابراهيم ناظر دا خبره واورېدله نو سجده يې وکړه او د
څښتن عبادت يې وکړ. ۵۳ بيا ناظر کالي، د سپينو زرو او سرو زرو
ګاڼې راوويستل او ربکا ته يې ورکړل او د هغې ورور او مور ته يې
هم قيمتي سوغاتونه ورکړل.

۵۴ بيا د حضرت ابراهيم ناظر او د هغه نفرو وخوړل او وڅښل او
شپه يې هلته تېره کړه. کله چې هغوی سهار پاڅېدل، ناظر وويل:
<ما بېرته خپل بادار ته رخصت کړئ.>

۵۵ مګر د ربکا ورور او مور وويل: <نجلۍ دې يوه هفته يا لس

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ورځې زمونږ سره پاتې شي، بیا تاسو کولی شئ چې لاړ شئ.>

۵۶ خو هغه وویل: <مونږ مه ایساروئ. څښتن زما سفر بریالی
کړی دی، پرېږدئ چې بېرته خپل بادار ته لاړ شم.>

۵۷ هغوی وویل: <راځئ چې نجلۍ راوغواړو او په دې باره کې د
هغې څخه پوښتنه وکړو.> ۵۸ نو هغوی ربکا راوغوښتله او پوښتنه
یې ورڅخه وکړه: <آیا د دې سړي سره ځې؟>

هغې وویل: <هو، ځم.>

۵۹ نو هغوی خپله خور ربکا او د هغې زړه نوکره د حضرت
ابراهیم د ناظر او د هغه د نفرو سره ولېږلې. ۶۰ هغوی د ربکا دپاره
برکت وغوښت او ورته یې وویل:

<ای زمونږ خورې! ته دې د میلیونونو اولادونو مور شې

ستا اولاده دې د خپلو دښمنانو ښارونه فتح کړي>

۶۱ بیا ربکا او د هغې وینځې تیارې شوې او په اوښانو باندې
سپرې شوې او د سړي سره روانې شوې. نو ناظر ربکا د ځان سره
واخیستله او لاړ.

۶۲ په دې وخت کې حضرت اسحاق د بئرلحي رئي څخه راغلی ؤ
او د کنعان په جنوب کې اوسېده. ۶۳ یو ماښام حضرت اسحاق په
پټیو کې چکر واهه. څنګه چې هغه خپلې سترګې پورته کړې ویې

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

لیدل چې اوښان راروان دي. ۶۴ ربکا هم خپلې سترګې پورته کړې
او حضرت اسحاق یې ولید، نو د اوښ څخه راکوزه شوه ۶۵ او د
ناظر څخه یې پوښتنه وکړه: <هغه سړی څوک دی چې په پټي کې
زمونږ مخې ته راروان دی؟>

ناظر ځواب ورکړ: <هغه زما بادار دی.> نو هغې خپل څادر
راواخیست او خپل ځان یې ورباندې پټ کړ.

۶۶ کوم کارونه چې ناظر کړي وو هغه ټول یې حضرت اسحاق ته
بیان کړل. ۶۷ حضرت اسحاق ربکا د خپلې مور ساره خېمې ته
راوستله او د هغې سره یې واده وکړ. نو ربکا د هغه ښځه شوه او د
هغې سره یې مینه کوله او حضرت اسحاق د خپلې مور د مړینې څخه
پس تسلي ومونده.

د حضرت ابراهیم نور اولادونه

(اول تواریخ ۱: ۳۲ – ۳۳)

۲۵ ۱ حضرت ابراهیم بله ښځه وکړه چې نوم یې قطوره ؤ.
۲ د هغې څخه د حضرت ابراهیم زامن زمران، یقشان، مدان،
مدیان، یشباق او شوعه پیدا شول. ۳ یقشان د شبا او ددان پلار ؤ
او اشوریم، لطوشیم او لئومیم د ددان اولاده وه. ۴ عیفه، عیفر،
حنوک، ابیداع او الداعه د مدیان زامن وو. دا ټول د قطورې اولاده
وه.

۵ حضرت ابراهیم خپله ټوله شتمني حضرت اسحاق ته پرېښودله.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۶ مګر هغه لا ژوندی ؤ چې د خپلو وينځو زامنو ته يې
سوغاتونه ورکړل او هغوی يې د خپل زوی حضرت اسحاق څخه د
مشرق خواته لېرې ولېږل.

د حضرت ابراهيم وفات کېدل

۷ حضرت ابراهيم پوره يوسلو پنځه اويا کاله ژوند وکړ. ۸
هغه په پاخه عمر کې وفات شو او د خپلو نيکونو سره يوځای شو.
۹ د هغه زامنو حضرت اسحاق او حضرت اسماعيل هغه ممري ته
نژدې د حيتي صوحار د زوی عفرون په پټي کې د مکفيله په سمڅه
کې ښخ کړ. ۱۰ دا هغه پټی ؤ چې حضرت ابراهيم د حيتيانو څخه
په بيه اخيستی ؤ. حضرت ابراهيم او د هغه ښځه ساره دواړه په هغه
کې ښخ کړای شول. ۱۱ د حضرت ابراهيم د وفات څخه وروسته
خدای پاک د هغه زوی حضرت اسحاق ته برکت ورکړ او حضرت
اسحاق بئرلحي رئي ته نژدې اوسېده.

د حضرت اسماعيل اولاده

(اول تواريخ ۱: ۲۸ – ۳۱)

۱۲ دا د حضرت ابراهيم د زوی حضرت اسماعيل اولاده ده. دا هغه
اسماعيل ؤ چې د ساره د مصری وينځې هاجرې څخه پيدا شوی ؤ.
۱۳ د حضرت اسماعيل د زامنو نومونه د هغوی د زېږېدو د ترتيب
له مخې چې په لست کې ليکل شوي دي دا دي: د حضرت اسماعيل
مشر زوی نبايوت، قيدار، ادبيل، مبسام، ۱۴ مشماع، دومه، مسا،
۱۵ حداد، تيما، يطور، نافيش او قدمه. ۱۶ دا د حضرت اسماعيل

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

زامن وو او دا د دولسو قبیلو د مشرانو نومونه وو چې د هغوی د کلیو
او کمپونو په مطابق وو. ۱۷ حضرت اسماعیل پوره د یوسلو اووه
دېرشو کالو په عمر وفات شو او د خپلو نیکونو سره یوځای شو.
۱۸ د هغه اولاده د شور او حویلې ترمنځ سیمه کې اوسېدله چې د
مصر پولې ته نژدې د آشور په لاره پرته ده. هغوی د خپلو ټولو
ورونو سره په دښمنۍ کې ژوند کاوه.

حضرت یعقوب او عیسو

۱۹ دا د حضرت ابراهیم د زوی حضرت اسحاق اولاده ده: د
حضرت ابراهیم څخه حضرت اسحاق پیدا شو. ۲۰ حضرت اسحاق
د څلوېښتو کالو په عمر ؤ چې د ربکا سره یې واده وکړ. هغه د ارامي
بتوئیل لور وه چې د بین النهرین څخه ؤ او د لابان خور وه. ۲۱
حضرت اسحاق د خپلې ښځې په خاطر چې شنډه وه څښتن ته دعا
وکړه. څښتن د هغه دعا قبوله کړه او د هغه ښځه ربکا امیدواره شوه.
۲۲ مخکې له دې چې ربکا اولاد وزیږوي هغه پوه شوه چې هغه
به غبرګوني وزیږوي، ځکه چې هغې دا احساس کړه چې هغوی د
مور په نس کې یو د بل سره جګړه کوي. هغې وویل: <زما سره ولې
داسې کیږي؟> نو هغې د څښتن څخه پوښتنه وکړه.

۲۳ څښتن هغې ته وفرمایل:

<ستا د دواړو زامنو څخه

به دوه رقیب قومونه جوړ شي

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

په هغو دواړو کې به کشر قوي وي

او مشر به د هغه غلام وي>

۲۴ کله چې د هغې د اولاد د زېږولو وخت راورسېد، د هغې ښځه
غبرګوني پیدا شول. ۲۵ اولنی زوی چې پیدا شو هغه سور ؤ او د
هغه ټول بدن لکه د ببرې چینې په شان ؤ، نو د هغه نوم یې عیسو
کېښود. ۲۶ د هغه څخه وروسته د هغه ورور پیدا شو او هغه د
عیسو پونده په خپل لاس کې کلکه نیولې وه، نو ځکه د هغه نوم
یعقوب شو. حضرت اسحاق د شپېتو کالو په عمر ؤ چې دوی پیدا
شول.

عیسو خپل د مشرتوب حقونه خرڅوي

۲۷ هلکان لوی شول. عیسو یو ماهر ښکاري او داسې سړی ؤ چې
صحرا یې خوښېدله، خو حضرت یعقوب یو ارام سړی ؤ او د کور
څخه به نه ووت. ۲۸ حضرت اسحاق د عیسو سره مینه کوله ځکه
چې هغه د هغو حیواناتو غوښه خوړله چې عیسو ښکار کول. مګر
ربکا د حضرت یعقوب سره مینه کوله.

۲۹ یوه ورځ حضرت یعقوب د قورمې په پخولو بوختې مشغول ؤ.
عیسو د ښکار څخه راغی او ډېر وږی ؤ ۳۰ او حضرت یعقوب ته
یې وویل: <زه د لوږې له لاسه مړ کېږم، د دې لوبیا له قورمې څخه
لږه راکړه!> (په دې خاطر یې په هغه باندې د ادوم نوم هم کېښود.)

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۳۱ حضرت یعقوب ځواب ورکړ: <اول په ما باندې خپل د
مشرتوب حق خرخ کړه.>

۳۲ عیسو ووېل: <ګوره، زه مړ کېږم. دا مشرتوب ماته څه ګټه
رسوي؟>

۳۳ مګر حضرت یعقوب وفرمایل: <اول ماته قسم وخوره>، نو
هغه قسم وخوړ او خپل د مشرتوب حق یې په حضرت یعقوب باندې
خرخ کړ. ۳۴ بیا حضرت یعقوب عیسو ته لږه ډوډۍ او قورمه
ورکړه. هغه خوراک او څښاک وکړ، پاڅېده او لاړ. نو عیسو د خپل
مشرتوب حق ته په سپکه سترګه وکتل.

حضرت اسحاق او ابي ملک

۲۶ ۱ په هغه وطن کې برسېره په هغې قحطۍ باندې چې پخوا
د حضرت ابراهیم په وخت کې راغلې وه بله قحطي هم راغله.
حضرت اسحاق د فلسطینیانو پادشاه ابي ملک ته چې په جرار کې ؤ
ورغی. ۲ څښتن حضرت اسحاق ته ښکاره شو او ویې فرمایل:
<مصر ته مه ځه. په همدې وطن کې په هغه ځای کې چې زه یې
درته وایم اوسېږه. ۳ همدلته اوسېږه. زه به ستا سره مل یم او تاته
به برکت درکړم. زه به تاته او ستا اولادې ته دا ټوله سیمه درکړم او
په هغې وعدې باندې به ټینګ ولاړ یم چې ستا د پلار ابراهیم سره
مې کړې وه. ۴ ستا اولاده به د اسمان د ستورو په شان زیاته کړم
او هغوی ته به دا ټوله سیمه ورکړم. ستا د اولادې په وسیله به د

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ځمکې په مخ ټول قومونه برکت ومومي، ۵ ځکه چې ابراهیم زما
اطاعت کړی دی او زما په ټولو حکمونو او قوانینو باندې یې عمل
کړی دی.>

۶ نو حضرت اسحاق په جرار کې پاتې شو. ۷ کله چې د هغه
ځای خلکو د حضرت اسحاق څخه د ربکا په باره کې پوښتنه وکړه،
هغه وفرمایل: <هغه زما خور ده.> ځکه هغه ویرېده داسې ووایي
چې هغه زما ښځه ده. هغه فکر کاوه چې د هغه ځای خلک به هغه د
ربکا په خاطر ووژني، ځکه چې هغه ډېره ښکلې وه. ۸ څرنګه
چې حضرت اسحاق هلته زیات وخت تېر کړ، ابي ملک د فلسطینیانو
پادشاه د کړکی څخه لاندې وکتل او ویې لیدل چې حضرت اسحاق
خپله ښځه ربکا په غېږ کې نیولې وه او هغه یې ښکلوله. ۹ نو
ابي ملک حضرت اسحاق راوغوښت او ورته ویې ویل: <هغه په
رښتیا سره ستا ښځه ده! نو ولې دې وویل چې هغه ستا خور ده؟>

حضرت اسحاق ځواب ورکړ: <ما فکر وکړ چې کېدای شي د هغې
په خاطر ووژل شم.>

۱۰ ابي ملک وویل: <دا څه دې زمونږ سره وکړل؟ کېدای شو چې
زما د نفرو څخه کوم یو ستا د ښځې سره څملاستلی وای او مونږ به
دې ګناهکار کړي وای.> ۱۱ ابي ملک ټولو خلکو ته خبرداری
ورکړ: <که هرڅوک د دې سړي یا دې ښځې سره بده رویه وکړي
هغه به ووژل شي.>

۱۲ حضرت اسحاق په هغې ځمکې کې فصل وکاره او په هغه کال

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

يې چې څه کرلي وو د هغې څخه يې يو په سل حاصل واخيست،
ځکه چې څښتن هغه ته برکت ورکړ. ۱۳ حضرت اسحاق ورځ په
ورځ خوشبخته کېده او هغه ډېر شتمن سړی شو. ۱۴ هغه دومره
زياتې رمې، پادې او غلامان درلودل چې فلسطينيانو ورباندې بخيلي
کوله. ۱۵ نو هغه ټول کوهيان چې د هغه د پلار حضرت ابراهيم
غلامانو د هغه د پلار په وخت کې کيندلي وو، فلسطينيانو هغه د
خاورو څخه ډک کړل.

۱۶ نو بيا ابي ملک حضرت اسحاق ته وويل: <ته زمونږ څخه ډېر
قوي شوی يې، نو زمونږ د وطن څخه لاړ شه.> ۱۷ نو حضرت
اسحاق له هغه ځای څخه لاړ او د جرار په دره کې يې خېمې
ودرولې او هلته پاتې شو. ۱۸ حضرت اسحاق هغه کوهيان چې د
هغه د پلار حضرت ابراهيم په وخت کې کيندل شوي وو او
فلسطينيانو هغه د حضرت ابراهيم د وفات کېدلو څخه وروسته بند
کړي وو بېرته وکيندل او هماغه نومونه يې ورباندې کېښودل چې
پلار يې ورباندې ايښي وو.

۱۹ د حضرت اسحاق غلامانو په دې دره کې يو کوهی وکينده چې
تازه اوبه يې درلودلې. ۲۰ مګر د جرار شپانو د حضرت اسحاق د
شپانو سره دعوه شروع کړه او ويې ويل: <دا زمونږ اوبه دي!> نو
حضرت اسحاق هغه کوهی د دعوې په نوم ياد کړ.

۲۱ د حضرت اسحاق غلامانو بل کوهی وکينده او په هغه باندې يې
هم دعوه وکړه او هغه يې د دښمنۍ په نوم ياد کړ. ۲۲ او له هغه
ځای څخه يې کډه وکړه او بل کوهی يې وکينده مګر په هغه باندې

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

چا دعوه ونه کړه او هغه يې د پرېمانه ځای په نوم ياد کړ، ويې
فرمايل: <اوس څښتن مونږ ته ځای راکړی دی او په دې خاوره کې
به خوشبخته شو.>

۲۳ حضرت اسحاق له هغه ځايه بئرشبع ته لاړ. ۲۴ په هماغه
شپه څښتن هغه ته ښکاره شو او ويې فرمايل: <زه ستا د پلار
ابراهيم خدای يم. مه وېرېږه ځکه چې زه ستا سره مل يم او تاته به
برکت درکړم او ستا اولاده به د خپل خدمتګار ابراهيم په خاطر زياته
کړم.> ۲۵ حضرت اسحاق هلته د قربانۍ ځای جوړ کړ او د
څښتن عبادت يې وکړ. بيا يې په هغه ځای کې خپلې خېمې ودرولې
او د هغه غلامانو هلته يو بل کوهی وکينده.

د حضرت اسحاق او ابي ملک ترمنځ د روغې جوړې تړون

۲۶ يوه ورځ ابي ملک د خپل مشاور احوزات او د خپلو لښکرو د
مشر فيکول سره د جرار څخه د حضرت اسحاق د ليدلو دپاره راغی.
۲۷ حضرت اسحاق د هغوی څخه پوښتنه وکړه: <تاسو خو زما
سره دښمني کوله او زه مو له خپل وطن څخه وشړلم. نو اوس ولې
زما د ليدلو دپاره راغلي يئ؟>

۲۸ هغوی ځواب ورکړ: <مونږ وليدل چې څښتن په رښتيا ستا
سره مل دی نو مونږ ووېل چې زمونږ او ستاسو ترمنځ دې داسې يو
قوي تړون وي ۲۹ چې مونږ ته زيان راونه رسوئ لکه څنګه چې
مونږ تاته زيان نه دی دررسولی، بلکه ستا سره مو ښه رويه کړې ده
او ته مو په سلامتۍ سره لېږلی يې. اوس څښتن تاته برکت درکړی

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

دی.> ۳۰ حضرت اسحاق د هغوی دپاره مېلمستیا تیاره کړه او
هغوی وخوړل او وڅښل. ۳۱ سهار وختي هغوی پاڅېدل او یو او
بل ته یې قسم ورکړ. حضرت اسحاق هغوی رخصت کړل او په
سلامتی سره د هغه څخه لاړل.

۳۲ په هماغه ورځ د حضرت اسحاق غلامان راغلل او هغه ته یې
د هغه کوهي په باره کې خبر ورکړ چې دوی کیندلی ؤ. هغوی وویل:
<مونږ اوبه وموندلې.> ۳۳ نو هغه یې د شبع په نوم یاد کړ. تر نن
ورځې پورې هغه ښار د بئرشبع په نوم یادیږي.

د عیسو ښځې

۳۴ کله چې عیسو څلوېښت کلن شو، د بیري حیتي د لور یودیه او
د ایلون حیتي لور بسمې سره یې واده وکړ. ۳۵ هغوی د حضرت
اسحاق او ربکا ژوند تریخ کړ.

حضرت یعقوب د حضرت اسحاق څخه برکت اخلي

۲۷ ۱ کله چې حضرت اسحاق زوړ شو نو د هغه سترګې
دومره کمزورې شوې چې نور یې څه شی نه شو لیدلی. خپل مشر
زوی عیسو یې راوغوښت او هغه ته یې وفرمایل: <ای زما زویه!>

هغه ځواب ورکړ: <څه وایې؟>

۲ حضرت اسحاق وفرمایل: <زه اوس زوړ شوی یم او مرګ ته

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

نژدې شوی یم. ۳ نو اوس خپله لینده او غشي واخله، صحرا ته
لاړ شه او زما دپاره ښکار وکړه. ۴ زما دپاره داسې خوندور
خوراک چې زه یې خوښوم تیار کړه او ماته یې راوړه چې ویې
خورم، ترڅو د خپل مرګ څخه مخکې تاته برکت درکړم.>

۵ څه وخت چې حضرت اسحاق د خپل زوی عیسو سره خبرې
کولې، ربکا هغه واورېدلې. نو عیسو د ښکار دپاره صحرا ته لاړ.
۶ ربکا خپل زوی حضرت یعقوب ته وویل: <گوره، ما واورېدل
چې ستا پلار ستا ورور عیسو ته وویل: ۷ زما دپاره د ښکار
غوښه راوړه او خوندور خوراک ورڅخه تیار کړه چې ویې خورم او
د خپل مرګ څخه مخکې تاته د څښتن په حضور کې برکت درکړم.
۸ نو اوس ای زما زویه، په غور سره واوره او څه چې درته وایم
هغه وکړه. ۹ رمې ته ورشه او دوه ډېر ښه سېرلي راته راوله ترڅو
ستا د پلار دپاره داسې خوندور خوراک تیار کړم چې هغه یې
خوښوي. ۱۰ بیا هغه دې پلار ته یوسه چې ویې خوري ترڅو د
خپل مرګ څخه مخکې تاته برکت درکړي.>

۱۱ حضرت یعقوب خپلې مور ربکا ته وویل: <خو زما ورور
عیسو ببر سړی دی او زه ښویه پوستکی لرم. ۱۲ که پلار مې په ما
باندې لاس ووهي نو بیا به څه کېږي؟ دی به پوه شي چې زه هغه
غولوم، نو د برکت په ځای به په ځان باندې لعنت راولم.>

۱۳ مور یې ځواب ورکړ: <ای زما زویه! ستا لعنت دې په ما
باندې وي، ته یوازې هغه څه وکړه چې زه یې درته وایم. لاړ شه او
ماته سېرلي راوله.> ۱۴ نو حضرت یعقوب لاړ او هغه یې خپلې

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

مور ته راوړل او هغې داسې خوندور خوراک تیار کړ چې د هغه د
پلار خوښېده. ۱۵ بیا ربکا د خپل مشر زوی عیسو تر ټولو ښه کالي
چې د هغې سره په کور کې وو راواخیستل او خپل کشر زوی
حضرت یعقوب ته یې واغوستل. ۱۶ همدارنګه هغې د سېرلي په
پوستکي باندې د هغه لاسونه او د اورمېږ هغه ځای پټ کړ چې
ویښتان یې نه درلودل. ۱۷ هغې هغه خوندور خوراک او ډوډۍ
چې پخه کړې یې وه د خپل زوی حضرت یعقوب په لاس کې
ورکړل.

۱۸ هغه خپل پلار ته ورغی او ویې ویل: <ای زما پلاره!>

هغه ځواب ورکړ: <څه وایې، ای زما زویه؟ ته څوک یې؟>

۱۹ حضرت یعقوب خپل پلار ته وویل: <زه ستا مشر زوی عیسو
یم، تا چې څنګه راته ویلي وو ما هماغسې وکړل. کښېنه او زما د
ښکار غوښه وخوره ترڅو ماته خپل برکت راکړې.>

۲۰ حضرت اسحاق د خپل زوی څخه پوښتنه وکړه: <ای زما
زویه، دومره ژر دې څنګه پیدا کړه؟>

حضرت یعقوب ځواب ورکړ: <ستا څښتن خدای زما سره مرسته
وکړه او هغه مې پیدا کړه.>

۲۱ بیا حضرت اسحاق یعقوب ته وفرمایل: <ای زما زویه، رانژدې
شه چې لاس درباندې ووهم ترڅو پوه شم چې ته رښتیا زما زوی
عیسو یې که نه.> ۲۲ حضرت یعقوب خپل پلار حضرت اسحاق

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ته ورنژدې شو او پلار يې په هغه باندې لاس وواهه او ويې فرمايل:
<اواز دې د يعقوب د اواز په شان دی، مګر لاسونه دې د عيسو د
لاسونو په شان دي.> ۲۳ حضرت اسحاق هغه ونه پېژانده ځکه
چې د هغه لاسونه د عيسو د لاسونو په شان ببر وو، نو ورنژدې شو
چې هغه ته برکت ورکړي. ۲۴ هغه پوښتنه وکړه: <آيا ته په رښتيا
سره زما زوی عيسو يې؟>

هغه ځواب ورکړ: <هو، زه يم.>

۲۵ حضرت اسحاق وفرمايل: <ماته ستا د ښکار غوښه راوړه چې
ويې خورم ترڅو خپل برکت درکړم.> حضرت يعقوب هغه حضرت
اسحاق ته راوړله او هغه وخوړله او يو څه شراب يې هم راوړل او
هغه وڅښل. ۲۶ بيا د هغه پلار حضرت اسحاق ورته وفرمايل:
<ای زما زويه، رانژدې شه او ما ښکل کړه.> ۲۷ نو حضرت
يعقوب ورنژدې شو او هغه يې ښکل کړ. نو کله چې حضرت اسحاق
د هغه کالي بوی کړل، نو ده ته يې برکت ورکړ او ويې فرمايل: <زما
د زوی خوږ بوی د هغې صحرا د بوی په شان دی چې څښتن هغې
ته برکت ورکړی دی. ۲۸ خدای پاک دې تاته د اسمان پرخه
درکړي او ستا ځمکه دې حاصلخيزه کړي! او پرېمانه غلې دانې او
شراب دې درکړي. ۲۹ قومونه دې ستا غلامان شي او تاته دې د
احترام سر ټيټوي او ته دې په خپلو خپلوانو باندې حکم چلوې او
ستا د مور اولاده دې تاته سر ټيټوي. څوک چې په تا باندې لعنت
ووايي، په هغه باندې دې لعنت وي او څوک چې تاته برکت درکوي،
په هغه دې برکت وي.>

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

عیسو د حضرت اسحاق څخه برکت غواړي

۳۰ سمدستي وروسته له دې چې هغه له برکت ورکولو څخه وزګار
شو او حضرت یعقوب لاړ د حضرت یعقوب ورور عیسو د ښکار
څخه راغی. ۳۱ هغه هم خوندور خوراک تیار کړ او خپل پلار ته
یې راوړ او ویې ویل: <ای پلاره، راپاڅېږه او زما د ښکار لړه غوښه
وخوره ترڅو ماته برکت راکړې.>

۳۲ حضرت اسحاق د هغه څخه پوښتنه وکړه: <ته څوک یې؟>

هغه ځواب ورکړ: <زه ستا زوی یم، ستا مشر زوی عیسو.>

۳۳ حضرت اسحاق سخت ولړزېده او ویې فرمایل: <نو بیا هغه
څوک ؤ چې ښکار یې کړی ؤ او غوښه یې ماته راوړې وه؟ او همدا
اوس ستا د راتلو څخه مخکې مې هغه وخوړله او هغه ته مې برکت
ورکړ او هغه بېرته نه اخیستل کېږي.>

۳۴ کله چې عیسو د خپل پلار خبرې واورېدلې، هغه په لوړ او
سخت اواز سره چیغې ووهلې او خپل پلار ته یې وویل: <ای زما
پلاره، ماته هم برکت راکړه.>

۳۵ حضرت اسحاق ځواب ورکړ: <ستا ورور دلته راغی، زه یې
وغولولم او ستا برکت یې واخیست.>

۳۶ عیسو وویل: <آیا په هغه باندې یې د یعقوب نوم په حقه نه
دی ایښی؟ ځکه چې هغه زه دوه وارې وغولولم. اول یې زما څخه د

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

مشرتوب حق واخیست او اوس یې زما برکت واخیست.> نو هغه
پوښتنه وکړه: <آیا ماته دې کوم برکت نه دی ساتلی؟>

۳۷ حضرت اسحاق عیسو ته په ځواب کې وفرمایل: <هغه مې په
تا باندې بادار کړی دی او د هغه ټول خپلوان مې د هغه غلامان کړل
او هغه ته مې غلې دانې او شراب ورکړي دي. نو ای زویه! اوس زه
ستا دپاره څه وکړم؟>

۳۸ عیسو بیا خپل پلار ته وویل: <ای زما پلاره، آیا تا سره یوازې
یو برکت ؤ؟ ماته هم برکت راکړه!> بیا عیسو په لوړ اواز سره وژړل.

۳۹ حضرت اسحاق هغه ته وفرمایل:

<له اسمان څخه به پرخه تاته نه وي

نه به ځمکه حاصلخېزه وي د ستا

۴۰ ژوند به کړې په خپله توره

یې غلام به د خپل ورور

مګر کله چې یاغي شې

د هغه جغ به له خپلې غاړې مات کړې>

حضرت یعقوب لابان ته تښتي

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۴۱ عیسو د حضرت یعقوب سره د هغه برکت له امله چې پلار یې
حضرت یعقوب ته ورکړی ؤ کینه پیدا کړه. هغه د خپل ځان سره
وویل: <زما پلار مرګ ته نژدې دی او هغه به مړ شي، بیا به خپل
ورور یعقوب ووژنم.>

۴۲ کله چې ربکا د خپل مشر زوی عیسو د پلان څخه خبره شوه،
هغې خپل کشر زوی حضرت یعقوب راوغوښت او ورته ویې ویل:
<غوږ ونیسه، ستا ورور عیسو پلان لري چې ستا څخه د هغو کارونو
بدل واخلي چې تا کړي دي او تا ووژني. ۴۳ نو اوس ای زما
زویه، هغه کار وکړه چې زه یې درته وایم. سمدستي حران ته زما
ورور لابان ته وتښته. ۴۴ د هغه سره د لږ وخت دپاره پاتې شه
ترڅو ستا د ورور قهر سوړ شي ۴۵ او هغه څه چې تا ورسره کړي
دي هغه هېر کړي. نو بیا به تاته خبر درولېږم چې له هغه ځای څخه
بېرته راشې. تاسو دواړه ولې په یوه ورځ کې له لاسه ورکړم؟>

حضرت اسحاق یعقوب لابان ته ورلېږي

۴۶ ربکا حضرت اسحاق ته وویل: <د دې حیتي ښځو د لاسه د
خپل ژوند څخه بېزاره شوې یم. که چېرې یعقوب د دې حیتي ښځو
په شان کومه حیتي ښځه وکړي نو زما ژوند به ژوند نه وي.>

۲۸ ۱ حضرت اسحاق یعقوب راوغوښت، هغه ته یې برکت
ورکړ او حکم یې ورته وکړ: <د کنعاني ښځې سره واده ونه کړې.
۲ همدا اوس بین النهرین ته د خپل نیکه بتوئیل کور ته لاړ شه او

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

هلته د خپل ماما لابان د لورګانو څخه خپل ځان ته ښځه وکړه. ۳
مطلق قادر خدای دې تاته برکت درکړي او تاته دې ډېر اولادونه
درکړي ترڅو ستا څخه ډېر قومونه پیدا شي. ۴ هغه دې تا او ستا
اولادې ته د حضرت ابراهیم په شان برکت درکړي او د هغې ځمکې
خاوند شې چې خدای پاک حضرت ابراهیم ته ورکړې ده او ته په
کې اوس د یو پردي په شان اوسېږې.> ۵ نو حضرت اسحاق
یعقوب ولېږه او هغه بین النهرین ته د بتوئیل ارامي زوی د حضرت
یعقوب او عیسو د مور ربکا ورور لابان ته ورغی.

عیسو بله ښځه کوي

۶ عیسو پوه شو چې حضرت اسحاق یعقوب ته برکت ورکړ او
هغه یې بین النهرین ته ولېږه چې په هغه ځای کې ځان ته ښځه
وکړي. هغه په دې هم پوه شو چې کله حضرت اسحاق هغه ته برکت
ورکاوه، هغه ته یې حکم وکړ چې د کنعانی ښځې سره به واده نه
کوي. ۷ هغه خبر شو چې حضرت یعقوب د خپل مور او پلار
اطاعت وکړ او بین النهرین ته لاړ. ۸ عیسو په دې پوهېده چې د
هغه پلار حضرت اسحاق کنعانی ښځې نه خوښوي. ۹ نو هغه د
حضرت ابراهیم زوی حضرت اسماعیل ته لاړ او سره له دې چې
نورې ښځې یې هم درلودلې د حضرت اسماعیل د لور محلت سره
یې چې د نبایوت خور وه واده وکړ.

په بیت ئیل کې د حضرت یعقوب خوب لیدل

۱۰ حضرت یعقوب د بئرشبع څخه حران ته روان شو. ۱۱ څه

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

وخت چې نومړی یو ځای ته ورسېده لمر پرېوتی ؤ. هغه د شپې
هلته پاتې شو او یوه تیږه یې راواخیستله، د خپل سر لاندې یې
کېښودله او په هغه ځای کې ویده شو. ۱۲ هغه په خوب کې یوه
زینه ولیده چې په ځمکه باندې ولاړه وه او سر یې اسمان ته رسېده
او د خدای پاک فرښتې په هغې باندې ښکته او پورته تللې. ۱۳
څښتن د حضرت یعقوب په څنګ کې ولاړ ؤ او ویې فرمایل: <زه
څښتن یم، ستا د نیکه ابراهیم خدای او د اسحاق خدای یم. دغه
ځمکه چې ته ورباندې پروت یې، تا او ستا اولادې ته به یې ورکړم.
۱۴ ستا اولاده به د خاورو د ذرو په شان زیاته کړم او تاسو به د
خپل هېواد لمرپرېواته، لمرخاته، شمال او جنوب خواته خپاره شئ او
د دنیا ټول قومونه به ستا او ستا د اولادې په وسیله برکت مومي.
۱۵ زه به ستا سره مل یم او هرچېرته چې ځې زه به تا ساتم او
بېرته به دې دې وطن ته راولم. تر هغې پورې به زه تا پرېنږدم ترڅو
مې هغه ټول کارونه نه وي کړي چې تا سره مې وعده کړې وه.>

۱۶ کله چې حضرت یعقوب له خوبه راویښ شو ویې فرمایل:
<څښتن په دې ځای کې دی خو زه په دې پوه نه وم.> ۱۷ هغه
وویرېده او ویې فرمایل: <دا څومره وېروونکی ځای دی. په رښتیا
سره دا د خدای پاک کور دی او دا د اسمان دروازه ده.>

۱۸ سهار وختي حضرت یعقوب هغه تیږه چې هغه د خپل سر
لاندې ایښې وه راواخیستله او د یادګار په توګه یې ودروله او د هغې
په سر یې د زیتون تېل واچول. ۱۹ هغه دا ځای د بیت ئیل په نوم
یاد کړ. مګر پخوا د هغه ښار نوم لوز ؤ. ۲۰ بیا حضرت یعقوب نذر
کېښود ویې فرمایل: <که چېرې خدای پاک زما سره مل وي او په

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

دې سفر کې چې زه روان يم ما وساتي او ډوډۍ او کالي راته راکړي
۲۱ ترڅو په خير سره بېرته د خپل پلار کور ته ورستون شم، نو بيا
به ته زما خدای يې. ۲۲ او دغه تيږه چې ما د يادګار په توګه
ودرولې ده هغه به د خدای پاک کور شي او هرڅه چې ماته يې
راکوې د هغو لسمه برخه به تاته درکوم.>

حضرت يعقوب د لابان کور ته رسيږي

۲۹ ۱ نو حضرت يعقوب خپل سفر ته دوام ورکړ او د مشرق د
خلکو خاورې ته راغی. ۲ هغه په صحرا کې يو کوهی وليد چې د
پسونو درې رمې يې په څنګ کې پنډې وې. له دې کوهي څخه به
رمو اوبه څښلې او د کوهي خولې ته يوه لويه تيږه ايښې وه. ۳
څه وخت چې به ټولې رمې هلته راغونډې شوې نو شپانو به دغه
تيږه د کوهي د خولې څخه لېرې کوله او رمو ته به يې اوبه ورکولې.
بيا به يې تيږه بېرته د کوهي خولې ته ايښودله.

۴ حضرت يعقوب د شپانو څخه پوښتنه وکړه: <ای زما ورونو،
تاسو د کوم ځای يئ؟>

هغوی ځواب ورکړ: <مونږ د حران يو.>

۵ هغه پوښتنه وکړه: <تاسو د ناحور لمسی لابان پېژنئ؟>

هغوی ځواب ورکړ: <هو، مونږ هغه پېژنو.>

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

٦ هغه پوښتنه وکړه: <هغه ښه دی؟>

هغوی ځواب ورکړ: <هغه ښه دی. وګوره، دا د هغه لور راحیل ده
چې د خپلې رمې سره رارروانه ده.>

٧ حضرت یعقوب وفرمایل: <تر اوسه پورې لا لمر جګ ولاړ
دی او د رمو د راغونډېدلو وخت نه دی. پسونو ته اوبه ورکړئ او
هغه بېرته څړځای ته بوځئ.>

٨ هغوی وویل: <دا کار مونږ نه شو کولی. څه وخت چې ټولې
رمې راغونډې شي او د کوهي د خولې څخه تیږه لیرې کړای شي، بیا
به پسونو ته اوبه ورکړو.>

٩ حضرت یعقوب لا د هغوی سره خبرې کولې چې راحیل د
رمې سره راغله ځکه چې هغه شپونکې وه. ١٠ کله چې حضرت
یعقوب راحیل ولیدله چې د هغه د ماما لابان رمه ورسره وه، هغه
کوهي ته ورغی او تیږه یې د کوهي د خولې څخه لیرې کړه او د
لابان پسونو ته یې اوبه ورکړې. ١١ بیا حضرت یعقوب راحیل
ښکل کړه او په لوړ اواز سره یې وژړل. ١٢ حضرت یعقوب راحیل
ته وفرمایل: <زه ستا د پلار د خپلوانو څخه یم او د ربکا زوی یم.>

هغه په منډه لاړه او خپل پلار یې خبر کړ. ١٣ څنګه چې لابان د
خپل خوریي حضرت یعقوب خبر واورېد نو په منډه د هغه لیدلو ته
ورغی. هغه یې په غېږ کې ونیوه، ښکل یې کړ او خپل کور ته یې
راوست. بیا هرڅه چې پېښ شوي وو حضرت یعقوب لابان ته بیان

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کړل. ۱۴ لابان هغه ته وویل: <په رښتیا سره ته زما خپله وینه او
خپل هډوکی یې.> حضرت یعقوب پوره یوه میاشت د هغه سره پاتې
شو.

حضرت یعقوب د لیه او راحیل سره واده کوي

۱۵ لابان حضرت یعقوب ته وویل: <آیا په دې خاطر چې ته زما
خپل یې نو ماته به وړیا خدمت کوې؟ ووایه چې ته څومره مزدوري
غواړې؟> ۱۶ لابان دوه لورګانې درلودلې، د مشرې نوم لیه او د
کشرې نوم راحیل ؤ. ۱۷ د لیه سترګې ښکلې وې مګر راحیل
ښایسته وه او ښکلی اندام یې درلود. ۱۸ حضرت یعقوب په راحیل
باندې مین شوی ؤ او ویې فرمایل: <که چېرې خپله کشره لور ماته
راکړې، نو زه به اووه کاله ستا خدمت وکړم.>

۱۹ لابان وویل: <دا به ښه وي چې هغه تاته درکړم، نه کوم بل
چاته. زما سره دلته پاتې شه.> ۲۰ نو حضرت یعقوب د راحیل
دپاره اووه کاله خدمت وکړ، مګر دا کلونه هغه ته لکه د ډېرو لږو
ورځو په شان ښکاره شول ځکه چې هغه د راحیل سره ډېره مینه
درلودله.

۲۱ نو حضرت یعقوب لابان ته وفرمایل: <هغه موده پوره شوې
ده، اجازه راکړه چې ستا د لور سره واده وکړم.> ۲۲ نو لابان د
هغه ځای ټول خلک راغونډ کړل او مېلمستیا یې ورکړه. ۲۳ خو
کله چې شپه شوه، هغه د راحیل په ځای لیه حضرت یعقوب ته
وروستله او حضرت یعقوب د هغې سره یوځای شو. ۲۴ لابان

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

خپله وینځه زلفه خپلې لور لیه ته د نوکرۍ په توګه ورکړه. ۲۵ کله
چې سهار شو حضرت یعقوب ته معلومه شوه چې هغه لیه وه. هغه
لابان ته ورغی او ویې فرمایل: <زما سره دې ولې داسې وکړل؟ ما د
دې دپاره کار کاوه چې راحیل ماته راکړې، زه دې ولې وغولولم؟>

۲۶ لابان ځواب ورکړ: <دلته زمونږ په ځای کې داسې رواج نه
دی چې کشره لور د مشرې څخه مخکې واده کړي. ۲۷ صبر وکړه
چې د لیه د واده اوومه ورځ پوره شي بیا به راحیل هم درکړم، خو ته
به اووه کاله نور هم زما خدمت کوې.>

۲۸ حضرت یعقوب قبوله کړه او د لیه سره یې د واده اوومه ورځ
پوره کړه او لابان خپله لور راحیل هغه ته ورکړه. ۲۹ لابان خپله
وینځه بلهه خپلې لور راحیل ته د نوکرۍ په توګه ورکړه. ۳۰
حضرت یعقوب د راحیل سره هم یوځای شو. په هغه باندې د لیه
څخه راحیل ډېره ګرانه وه. هغه لابان ته اووه کاله نور خدمت وکړ.

د حضرت یعقوب اولادونه

۳۱ کله چې څښتن ولیدل چې حضرت یعقوب د لیه سره ډېره مینه
نه کوي، خدای پاک هغې ته اولادونه ورکړل، مګر راحیل شنډه وه.
۳۲ لیه امیدواره شوه او زوی یې وزېږاوه او په هغه باندې یې
روبین نوم کېښود، ځکه هغې وویل: <څښتن زما سختې لیدلې دي.
اوس به مې مېړه راسره مینه کوي.> ۳۳ هغه بیا امیدواره شوه،
زوی یې وزېږاوه او ویې ویل: <دا ځکه چې څښتن پوهېږي چې
حضرت یعقوب زما سره مینه نه کوي، نو دا یې هم راکړ.> نو په هغه

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

باندې يې شمعون نوم کېښود. ۳۴ هغه بيا اميدواره شوه او زوی يې وزېږاوه، ويې ويل: <اوس به د خپل مېړه زړه ته ورنژدې شم، ځکه چې درې زامن مې ورته وزېږول.> نو په دې خاطر يې په هغه باندې لاوي نوم کېښود. ۳۵ هغه بيا اميدواره شوه او کله چې د هغې زوی پيدا شو، هغې وويل: <دا ځل به زه د څښتن ستاينه وکړم>، نو هغې په هغه باندې يهودا نوم کېښود. وروسته له هغې څخه ليه د اولاد د زېږولو څخه ولوېدله.

۳۰

۱ کله چې راحيل وليدل چې د دې څخه د حضرت يعقوب هيڅ اولاد پيدا نه شو، نو په خپلې خور باندې يې بخيلي وکړه او حضرت يعقوب ته يې وويل: <ماته اولاد راکړه او که نه، نو زه به مړه شم.>

۲ حضرت يعقوب په راحيل باندې په قهر شو او ويې فرمايل: <زه خو خدای نه يم چې ته يې د اولاد راوړلو څخه بې برخې کړې يې.>

۳ نو هغې وويل: <دا زما وينځه بلهه ده. د هغې سره يوځای شه ترڅو هغه زما دپاره اولاد وزېږوي. په دې ډول به زه هم وکولی شم چې د هغې په وسيله مور شم.> ۴ نو خپله وينځه بلهه يې ورکړه چې د هغه ښځه شي او حضرت يعقوب د هغې سره يوځای شو. ۵ بلهه اميدواره شوه او حضرت يعقوب ته يې زوی وزېږاوه. ۶ نو راحيل وويل: <خدای پاک زما په حق کې انصاف وکړ، هغه زما دعا قبوله کړه او ماته يې زوی راکړ.> په دې خاطر يې په هغه باندې دان

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

نوم کېښود. ٧ بلهه د راحیل وینځه بیا امیدواره شوه او د هغې
څخه د حضرت یعقوب دوهم زوی پیدا شو. ٨ راحیل وویل: <د
خپلې خور سره مې شخړه وکړه او زه بریالۍ شوم>، نو ځکه یې په
هغه باندې نفتالي نوم کېښود.

٩ کله چې لیه پوه شوه چې د اولاد راوړلو څخه ولوېدله، خپله
وینځه زلفه یې حضرت یعقوب ته ورکړه چې د هغه ښځه شي. ١٠
د لیه د وینځې زلفې څخه د حضرت یعقوب زوی پیدا شو. ١١ لیه
وویل: <زه بختوره یم>، نو ځکه یې په هغه باندې جاد نوم کېښود.
١٢ د لیه د وینځې زلفې څخه د حضرت یعقوب بل زوی پیدا شو.
١٣ لیه وویل: <زه څومره خوشاله یم! ټولې ښځې به وایي چې زه
څومره خوشاله یم.> په هغه باندې یې اشیر نوم کېښود.

١٤ د غنمو د لو کولو په وخت کې روبین پټیو ته لاړ او منه غونې
یې وموندلې. هغه یې خپلې مور لیه ته راوړلې. راحیل لیه ته وویل:
<د خپل زوی د منه غونو څخه یو څه ماته راکړه.>

١٥ مګر لیه هغې ته ځواب ورکړ: <آیا دا دې بس نه دی چې مېړه
دې راڅخه واخیست؟ اوس غواړې چې زما د زوی منه غونې هم
راڅخه واخلې؟>

راحیل وویل: <ډېر ښه. هغه به نن شپه ستا د زوی د منه غونو په
بدل کې ستا سره څملي.>

١٦ نو کله چې ماښام حضرت یعقوب د پټیو څخه راغی، لیه د هغه
مخې ته ورووتله. هغه ته یې وویل: <ته باید نن شپه زما سره څملې،

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ځکه چې د خپل زوی د مېنه غونو په بدل کې مې اخيستی يې.> نو
حضرت يعقوب په هغه شپه له ليه سره څملاست.

۱۷ خدای پاک د ليه دعا قبوله کړه او هغه اميدواره شوه او د هغې
څخه د حضرت يعقوب پنځم زوی پيدا شو. ۱۸ ليه وويل: <په دې
خاطر چې ما خپله وينځه خپل مېړه ته ورکړه، خدای پاک ماته اجر
راکړ.> نو په هغه باندې يې يساکار نوم کېښود. ۱۹ ليه بيا اميدواره
شوه او حضرت يعقوب ته يې شپږم زوی وزېږاوه. ۲۰ هغې وويل:
<خدای پاک ماته ښه قيمتي سوغات راکړ. اوس به مې مېړه عزت
کوي، ځکه چې شپږ زامن مې ورته زېږولي دي.> نو په هغه باندې
يې زبولون نوم کېښود. ۲۱ وروسته له هغه يې لور پيدا شوه او په
هغې يې دينه نوم کېښود.

۲۲ بيا خدای پاک راحيل رایاده کړه، د هغې دعا يې قبوله کړه او
هغې ته يې اولاد ورکړ. ۲۳ هغه اميدواره شوه او زوی يې وزېږاوه.
هغې وويل: <خدای پاک زما رسوايي لېرې کړه.> ۲۴ نو په هغه
باندې يې يوسف نوم کېښود او ويې ويل: <څښتن دې بل زوی راته
راکړي.>

د حضرت يعقوب رمې زياتېږي

۲۵ وروسته له هغې چې راحيل حضرت يوسف وزېږاوه، حضرت
يعقوب لابان ته وفرمايل: <ما رخصت کړه چې بېرته خپل وطن ته
لاړ شم. ۲۶ زما ښځې او زما اولادونه چې د هغوی دپاره مې ستا
خدمت کړی دی ماته راکړه چې لاړ شم، ځکه ته پوهېږې چې

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

څومره کار مې درته کړی دی.>

٢٧ مګر لابان هغه ته وویل: <که ته زما څخه خوشاله يې،
مهرباني وکړه پاتې شه. زه د فال په وسيله پوه شوم چې څښتن ستا
په خاطر ماته برکت راکړی دی. ٢٨ خپله مزدوري دې ووايه، زه
به يې درکړم.>

٢٩ حضرت يعقوب هغه ته وفرمايل: <ته پوهېږې چې څنګه مې
درته کار کړی دی او څنګه مې ستا رمې او پادې ساتلې دي. ٣٠
زما د راتلو څخه مخکې تا لږ څه درلودل، خو کوم کارونه چې ما
ستا دپاره کړي دي څښتن په هغو کې برکت اچولی دی او ستا
شتمني ډېره زياته شوې ده. اوس د دې وخت رارسېدلی چې د خپلې
کورنۍ دپاره يو څه وکړم.>

٣١ لابان پوښتنه وکړه: <تاته څه درکړم؟>

حضرت يعقوب ځواب ورکړ: <ماته هيڅ شی مه راکوه. که دا کار زما
دپاره وکړې زه به ستا د رمو ساتلو او روزلو ته دوام ورکړم. ٣٢
اجازه راکړه چې نن ستا د ټولو رمو په منځ کې وګرځم او د مېږو
څخه هره يوه خالداره مېږه او هر توربخن وری او د وزو څخه هره
خالداره وزه جدا کړم، نو دا به زما مزدوري وي. ٣٣ کله چې
راشې او هغه مزدوري چې ماته يې راکوې وګورې نو په اسانۍ سره
به درته معلومه شي چې زه صادق يم. که چېرې زما سره کومه وزه
چې خالداره نه وي يا يو وری چې توربخن نه وي، نو ته به پوه شې
چې هغه غلا شوی دی.>

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۳۴ لابان وویل: >زما خوښه ده، لکه څنګه چې تا وویل همداسې
دې وي.< ۳۵ په هماغه ورځ لابان ټول خطداره او خالداره وزان
او ټولې برګې او خالداره وزې یا هغه وزې چې سپین رنګ یې درلود
او ټول توربخن وري بېل کړل او هغه یې خپلو زامنو ته وسپارل.
۳۶ بیا لابان د خپلې رمې سره د حضرت یعقوب څخه د درې
ورځو په فاصله لېرې لاړ او حضرت یعقوب د لابان پاتې رمې
ساتلې.

۳۷ حضرت یعقوب د چنار، بادام او سپېدار شنې څانګې
راواخیستلې او د هغوی څخه یې پوستکي لېرې کړل او سپینې سپینې
لیکې په کې راښکاره شوې. ۳۸ نو هغه دا سپینې شوې څانګې د
رمو په مخامخ د هغوی د اوبو په اخورونو کې کېښودلې، ځکه چې
کله به رمې د اوبو څښلو دپاره راتللې نو یو د بل سره به جوړه
کېدلې. ۳۹ او د څانګو په مخ کې به یو د بله سره یوځای کېدلې او
خطداره یا برګ او خالداره بچې به یې زېږول.

۴۰ حضرت یعقوب پسونه او مېږې د وزو څخه جدا کړل او د هغو
مخونه یې د لابان د رمو خطدارو او توربخنو حیواناتو خواته کړل. نو
په دې ډول هغه د خپلو رمو خاوند شو او هغه یې د لابان د رمو
څخه جدا کړلې.

۴۱ نو کله به چې قوي ښځینه حیوانات د نرو حیواناتو سره
یوځای کېدل نو حضرت یعقوب به د اوبو په اخورونو کې د حیواناتو
مخې ته هغه څانګې اېښودلې چې د څانګو په منځ کې یو د بله سره
یوځای شي. ۴۲ خو که حیوانات به کمزوري وو نو څانګې به یې

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

هلته نه ایښودلې. نو کمزورې به د لابان او قوي به د حضرت یعقوب
شول. ٤٣ په دې ډول حضرت یعقوب ډېر شتمن شو او د ډېرو
رمو، وینځو، غلامانو، اوښانو او خرو خاوند شو.

حضرت یعقوب د لابان څخه تښتي

٣١ ١ حضرت یعقوب واورېدل چې د لابان زامنو ویلي دي
چې <هرڅه چې زمونږ د پلار سره وو هغه یعقوب واخیستل او دا
ټوله شتمني یې زمونږ د پلار د شتمنۍ څخه په لاس راوړه.> ٢
هغه ولیدل چې د لابان رویه د هغه سره د پخوا په شان دوستانه نه
ده. ٣ بیا خدای پاک حضرت یعقوب ته وفرمایل: <بېرته خپل
پلرني وطن او خپلو خپلوانو ته لاړ شه. زه به ستا سره مل یم.>

٤ نو حضرت یعقوب راحیل او لیې ته خبر ولېږه چې صحرا ته
یعني هغه ځای ته راشي چې د هغه رمې په کې وې. ٥ حضرت
یعقوب هغوی ته وفرمایل: <زه وینم چې ستاسو د پلار رویه زما
سره د پخوا په شان دوستانه نه ده، مګر زما د پلار خدای زما سره
مل دی. ٦ تاسې دواړه پوهېږئ چې ما په خپل ټول قوت سره
ستاسو د پلار خدمت کړی دی. ٧ سره له دې چې ستاسو پلار
زما سره ټګي کړې ده او لس ځله یې زما مزدوري بدله کړه، مګر
خدای پاک هغه پرېنښود چې ماته زیان راورسوي. ٨ کله چې به
لابان وویل: خالداره دې ستا مزدوري وي، نو ټولو رمو به خالداره
بچي زېږول. او چې کله به یې وویل: خطداره دې ستا وي، نو ټولو
رمو به خطداره بچي زېږول. ٩ نو خدای پاک ستاسو د پلار څخه

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

رمې واخیستلې او ماته یې راکړې.

۱۰ د بچیو د زیږولو په موسم کې ما یو ځلې خوب ولیده. سترګې
مې پورته کړې او ومې لیدل هغه وزان چې د وزو سره جوړه کېدل
خطداره او خالداره وو. ۱۱ د خدای پاک فرښتې په خوب کې راته
وفرمایل: ای یعقوبه! ما ځواب ورکړ: زه حاضر یم. ۱۲ هغه
وفرمایل: سترګې پورته کړه او وګوره. هغه ټول وزان چې د وزو سره
جوړه کیږي ټول خالداره او خطداره دي، ځکه هرڅه چې لابان تا
سره کړي دي هغه مې لیدلي دي. ۱۳ زه هماغه خدای یم چې په
بیت ئیل کې تاته درښکاره شوم. په هغه ځای کې چې تا په هغې
تیږې باندې د زیتون تېل واچول او زما دپاره دې نذر ورکړ. نو اوس
دا خاوره پرېږده او هغه وطن ته لاړ شه چې ته په کې پیدا شوی
یې.>

۱۴ راحیل او لیه حضرت یعقوب ته په ځواب کې وویل: <مونږ ته
د خپل پلار څخه هیڅ شی په میراث کې راپاتې نه دی. ۱۵ هغه
زمونږ سره د پردیو په شان رویه کوي. هغه مونږ خرڅې کړې یو او
هغه پیسې چې زمونږ دپاره هغه ته ورکړل شوې وې ټولې یې خوړلې
دي. ۱۶ هغه ټول دولت چې خدای پاک زمونږ د پلار څخه
اخیستی دی هغه زمونږ او زمونږ د اولادونو دی. نو هرڅه چې خدای
پاک درته فرمایلي دي هماغسې وکړه.>

۱۷ نو حضرت یعقوب خپل اولادونه او خپلې ښځې په اوښانو
باندې سپرې کړې. ۱۸ هغه خپل ټول حیوانات مخکې کړل او هغه
څه چې په بین النهرین کې یې ګټلي وو ټول واخیستل ترڅو خپل

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

پلار حضرت اسحاق ته چې په کنعان کې ؤ لاړ شي. ١٩ په هغه
وخت کې چې لابان د خپلو پسونو د سکولودلو دپاره تللی ؤ، راحيل
د خپل پلار د کورنۍ بتان غلا کړل. ٢٠ حضرت يعقوب لابان
وغولاوه ځکه چې هغه يې په دې باندې خبر نه کړ چې دی د تللو
نيت لري. ٢١ هرڅه چې هغه درلودل هغه يې واخيستل او
وتښتېده. هغوی د فرات د سيند څخه تېر شول او د جلعاد د غرنۍ
سيمې په لور روان شول.

لابان حضرت يعقوب تعقيبوي

٢٢ په دريمه ورځ لابان ته خبر ورسېد چې حضرت يعقوب
تښتېدلی دی. ٢٣ هغه خپل خپلوان د ځان سره واخيستل او اووه
ورځې يې په هغه پسې لاره ووهله او د جلعاد په غرنۍ سيمه کې
هغه ته وروړسېد. ٢٤ مګر خدای پاک د شپې په خوب کې لابان
ته ښکاره شو او هغه ته يې وفرمايل: <پام کوه چې يعقوب ته هيڅ
ونه وايې. نه ورته ښه ووايې او نه بد.> ٢٥ حضرت يعقوب د
جلعاد په غرنۍ سيمه کې خپلې خيمې ودرولې وې چې لابان
وروړسېد او لابان هم د خپلو خپلوانو سره په هغه ځای کې خيمې
ودرولې.

٢٦ لابان حضرت يعقوب ته ووېل: <څه دې وکړل؟ زه دې
وغولولم او زما لورګانې دې د جنګي بنديانو په شان بوتللې. ٢٧
ولې دې زه وغولولم او په پټه وتښتېدلې؟ ولې دې زه خبر نه کړم چې
تاسو مې په خوشالۍ او په سندرو او د چمبو او رباب په ساز سره

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

رخصت کړي وای. ۲۸ زه دې پرېښودم چې خپل لمسیان او
لورګانې ښکل کړم او خدای پامانې ورسره وکړم. بې عقله کار دې
وکړ. ۲۹ زه دا توان لرم چې زیان دروړسوم، مګر ستا د پلار خدای
تېره شپه ماته وویل چې پام کوه چې حضرت یعقوب ته هیڅ ونه
وایې. نه ورته ښه ووایې او نه بد. ۳۰ اوس ته روان یې ځکه چې
تا دا ارمان درلود چې بېرته د خپل پلار کور ته لاړ شې، نو زما بتان
دې ولې غلا کړي دي؟>

۳۱ حضرت یعقوب لابان ته په ځواب کې وفرمایل: <زه ووېرېدم
ځکه چې ما فکر وکړ چې خپلې لورګانې به په زور زما څخه
واخلې. ۳۲ خو که د هرچا سره دې خپل بتان پیدا کړل، هغه دې
ووژل شي. زمونږ د خپلوانو په مخکې وګوره. که چېرې ستا کوم شی
زمونږ سره وي، خپل ځان ته یې واخله.> مګر حضرت یعقوب په
دې باندې نه پوهېده چې راحیل هغه بتان غلا کړي وو.

۳۳ نو لابان د حضرت یعقوب خېمې ته ننوت او هغه یې ولټوله. بیا
د لیه خېمې ته او د دواړو وینځو خېمو ته ننوت او هیڅ یې پیدا نه
کړل. بیا هغه د راحیل خېمې ته ننوت. ۳۴ راحیل بتان د اوښ د
زین لاندې ایښي وو او ورباندې ناسته وه. لابان ټوله خېمه ولټوله،
هیڅ یې ونه موندل. ۳۵ راحیل خپل پلار ته وویل: <پلاره، خفه نه
شې. زه ستا په مخکې نه شم پاڅېدلی ځکه چې په ما باندې
میاشتینۍ ناروغي راغلې ده.> لابان خېمه ولټوله خو بتان یې پیدا نه
کړل.

۳۶ حضرت یعقوب په قهر شو او د لابان سره یې شخړه وکړه او د

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

هغه څخه يې پوښتنه وکړه: <ما څه جرم کړی دی؟ او کومه خطا مې
کړې ده چې راپسې يې؟ ٣٧ اوس چې تا زما ټول سامان ولټاوه که
د خپل کور سامان دې موندلی وي، دلته يې زما د خپلوانو او ستا د
خپلوانو په مخ کې کېږده او پرېږده چې هغوی دا پرېکړه وکړي چې
زمونږ دواړو څخه کوم يو په حقه دی. ٣٨ شل کاله کيږي چې زه
ستا سره وم. ستا مېږو او وزو بچي زيان نه کړل او ستا د رمو څخه
مې يو پسه هم نه دی خوړلی. ٣٩ هغه حيوانات چې وحشي
ځناورو به داړلي وو، هغه مې تاته نه دي راوړي. د هغوی تاوان مې
په خپله ګاللی دی او هغه چې د ورځې يا به د شپې غلا شوي وو، د
هغو بيه به دې زما څخه غوښتله. ٤٠ دا زما حال ؤ چې د ورځې
په ګرمۍ او د شپې په يخنۍ کې به ځورېدلم او خوب مې نه شو
کولی. ٤١ په دې ډول زه شل کاله ستا په کور کې وم. څوارلس
کاله مې ستا د لورګانو په خاطر ستا خدمت وکړ او شپږ کاله مې ستا
د رمو دپاره. لس ځلې دې زما مزدوري بدله کړه. ٤٢ که چېرې
زما د نيکونو خدای، د حضرت ابراهيم او د حضرت اسحاق خدای
زما سره مل نه وای، نو زه به دې په يقين سره تش لاس لېږلی وای.
خو خدای پاک زما سختۍ او د لاسونو خواري وليدله او تېره شپه
يې ملامته کړې.>

د حضرت يعقوب او لابان ترمنځ تړون

٤٣ لابان حضرت يعقوب ته ځواب ورکړ: <دا ښځې زما لورګانې
دي. د هغوی اولادونه زما اولادونه دي او دا رمې زما رمې دي او دا
هرڅه چې دلته وينې زما دي. خو زه ستا څخه خپلې لورګانې او د

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

هغوی اولادونه نه شم اخیستلی. ۴۴ زه تیار یم چې ستا سره یو
تړون وکړم. راځئ چې د تیږو یوه ډېرۍ جوړه کړو چې مونږ ته به
زمونږ تړون رایادوي.<

۴۵ نو حضرت یعقوب تیږه راواخیستله او هغه یې د یادګار په توګه
ودروله. ۴۶ هغه خپلو خپلوانو ته وفرمایل چې تیږې راټولې کړي.
نو هغوی تیږې راواخیستې او ډېرۍ یې کړې. بیا حضرت یعقوب او
لابان د هغې ډېرۍ په څنګ کې سره ډوډۍ وخوړله. ۴۷ لابان په
هغه باندې یجر سهدوتا نوم کېښود. مګر حضرت یعقوب هغه د جلعید
په نوم یاد کړ. ۴۸ لابان وویل: >دا د تیږو ډېرۍ به زمونږ دواړو
دپاره یو یادګار وي.< په دې خاطر هغه د جلعید په نوم یاده شوه.
۴۹ همدارنګه هغه د مصفه په نوم هم یاده شوه ځکه چې لابان
وویل: >کله چې مونږ یو د بل څخه جدا شو، نو څښتن دې زمونږ
دواړو ناظر اوسي. ۵۰ که ته زما د لورګانو سره بده رویه وکړې او
یا نورې ښځې وکړې، حتیٰ که زه له دې څخه خبر هم نه شم یاد
ساته چې خدای پاک زما او ستا ترمنځ شاهد دی.<

۵۱ همدارنګه لابان حضرت یعقوب ته وویل: >دا هغه ډېرۍ او
هغه یادګاري تیږه ده چې زما او ستا ترمنځ مې ودرولې ده. ۵۲ دا
ډېرۍ او دا تیږه دواړه زمونږ دپاره د یادګار په توګه دي. زه به د دې
ډېرۍ څخه ستا خواته نه درتېرېږم چې حمله درباندې وکړم او ته به
د دې ډېرۍ او د دې تیږې څخه نه راتېرېږې چې حمله راباندې
وکړې. ۵۳ د حضرت ابراهیم او د ناحور خدای به زمونږ ترمنځ
قضاوت کوي.< بیا حضرت یعقوب د هغه خدای په نوم چې د هغه

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

پلار حضرت اسحاق ورته عبادت کاوه، سخت قسم وخوړ چې په
دې وعدې باندې به ودرېږي. ۵۴ حضرت یعقوب هلته په هغې
غرنۍ سیمه کې قرباني وکړه او خپل خپلوان یې ډوډۍ خوړلو ته
راوبلل. د ډوډۍ خوړلو څخه وروسته هغوی هلته شپه تېره کړه. ۵۵
لابان سهار وختي پاڅېد، خپل لمسیان او لورګانې یې ښکل کړل،
خدای پاماني یې ورسره وکړه او بېرته خپل کور ته روان شو.

حضرت یعقوب د عیسو سره د مخامخ کېدو دپاره تیاری نیسي

۳۲ ۱ حضرت یعقوب هم په خپله مخه لاړ او د خدای پاک
فرښتې ورسره مخامخ شوې. ۲ کله چې حضرت یعقوب هغوی
ولیدلې ویې فرمایل: <دا د خدای پاک کمپ دی.> نو د هغه ځای
نوم یې محنایم کېښود.

۳ حضرت یعقوب د ځان څخه مخکې خپل ورور عیسو ته د
ادوم خاورې ته استازي ولېږل. ۴ هغوی ته یې وفرمایل: <زما
بادار عیسو ته ووایئ چې ستا غلام یعقوب داسې وایي: زه د لابان
سره اوسېدم او تر اوسه پورې هلته پاتې وم. ۵ زه د پادو، خرو،
پسونو، وزو، غلامانو او وینځو خاوند شوی یم. اوس مې خپل بادار
ته دغه پیغام ولېږه چې په ما باندې مهرباني وکړې.>

۶ کله چې استازي بېرته حضرت یعقوب ته راستانه شول، هغوی
وویل: <ستا ورور عیسو ته لاړو او هغه د څلورسوه نفرو سره ستا د

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

لیدلو دپاره راروان دی.> ۷ نو حضرت یعقوب ډېر ووېرېد او
پرېشانه شو. هغه خپل خلک او رمې، پادې او اوښان په دوه ډلو
باندې ووېشل. ۸ هغه فکر وکړ: <که چېرې عیسو په اولنۍ ډلې
باندې حمله وکړي، نو بله ډله به وکولی شي چې وتښتي.>

۹ بیا حضرت یعقوب دعا وکړه: <ای زما د پلار حضرت ابراهیم
خدایه او زما د پلار حضرت اسحاق خدایه، ای څښتنه چې ماته دې
وفرمایل: خپل وطن او خپلو خپلوانو ته بېرته لاړ شه، زه به تا
خوشبخته کړم. ۱۰ زه د هغو ټولو مهربانیو او وفاداریو وړ نه یم
چې د خپل غلام سره دې کړي دي. کله چې زه د اردن د سیند څخه
تېرېدم، نو زما سره یوازې یوه امسا وه. او اوس زه د دوو لویو ډلو
خاوند یم. ۱۱ اوس تاته سوال کوم چې ما د خپل ورور عیسو له
لاسه وژغوره، ځکه زه وېرېږم چې هغه به راشي او په مونږ به حمله
وکړي او مونږ به له ښځو او ماشومانو سره له منځه یوسي. ۱۲
بلکه هغه وعده رایاده کړه چې تا زما سره کړې وه چې ما سره به ښه
کوې او زما اولاده به د دریاب د شګو په شان داسې زیاتوې چې ونه
شمېرل شي.>

۱۳ هغه هلته شپه تېره کړه او هرڅه چې یې درلودل د هغو څخه
یې د خپل ورور عیسو دپاره سوغات انتخاب کړ: ۱۴ دوه سوه
وزې او شل وزان، دوه سوه مېږې او شل پسونه، ۱۵ دېرش اوښې
د هغو د بچیو سره، څلوېښت غواګانې او لس غوایان، شل خرې او
لس خره. ۱۶ هغوی یې په دوه ډلو ووېشل او خپلو غلامانو ته یې
وسپارل او هغوی ته یې وفرمایل: <زما څخه مخکې ځئ او د ډلو

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ترمنځ فاصله پرېږدئ.> ١٧ حضرت يعقوب هغه غلام ته چې
مخکې روان ؤ، حکم وکړ: <څه وخت چې زما ورور عيسو ستا سره
مخامخ شي او پوښتنه وکړي چې ستاسو بادار څوک دی؟ تاسو
چېرې ځئ؟ او ستاسو په مخکې دا حيوانات د چا دي؟ ١٨ بايد
ووايې: دا ستا د غلام يعقوب دي او هغه يې د سوغات په توګه خپل
بادار عيسو دپاره لېږلي دي او په خپله يعقوب هم زمونږ پسې راروان
دی.> ١٩ همدارنګه هغه دوهم، دريم او ټولو پادوانانو ته امر وکړ:
<څه وخت چې د عيسو سره مخامخ شئ، نو همداسې به ورته وايئ.
٢٠ خامخا ووايئ چې ستا غلام يعقوب زمونږ پسې راروان دی.>
ځکه هغه فکر کاوه چې د دې سوغاتونو په وسيله به چې مخکې مې
لېږلي دي د هغه قهر سوړ کړم او چې کله د هغه سره مخامخ شم
کېدای شي چې هغه ما وبخښي. ٢١ نو د حضرت يعقوب سوغاتونه
له هغه ځخه مخکې لاړل خو هغه شپه په کمپ کې تېره کړه.

حضرت يعقوب په فنيئيل کې غېږه نيسي

٢٢ په هماغه شپه حضرت يعقوب پاڅېد او خپلې دوه ښځې، دوه
وينځې او خپل يوولس زامن يې واخيستل او د يبوق د سيند په ګودر
باندې پورې وتل. ٢٣ وروسته له دې چې هغوی يې د سيند څخه
پورې ويستل، هغه خپل مال او شتمني هم ولېږله. ٢٤ نو حضرت
يعقوب يوازې پاتې شو او يو نفر راغی او د هغه سره يې د سهار تر
رڼايي پورې غېږه ونيوله. ٢٥ نو کله چې هغه نفر وليدل چې په
حضرت يعقوب باندې بری نه شي موندلی، نو د حضرت يعقوب په
ورون باندې يې ګوزار وکړ او د هغه ورون له بنده وخوت. ٢٦ نو

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

بیا هغه سړي وویل: <ما پرېږده چې لاړ شم ځکه چې لمر په
راختلو دی.>

لیکن حضرت یعقوب ځواب ورکړ: <ترڅو چې ماته برکت رانه کړې
تا نه پرېږدم چې لاړ شې.>

۲۷ هغه نفر د هغه څخه پوښتنه وکړه: <ستا نوم څه دی؟>

هغه ځواب ورکړ: <یعقوب.>

۲۸ هغه نفر وویل: <له دې وروسته به نور ستا نوم یعقوب نه وي،
بلکه اسراییل به وي، ځکه چې تا د خدای او انسان سره غېږه ونیوله
او بریالی شوې.>

۲۹ حضرت یعقوب وفرمایل: <خپل نوم دې ماته ووایه.>

مګر هغه ځواب ورکړ: <ولې زما د نوم پوښتنه کوې؟> نو په هغه
ځای کې یې حضرت یعقوب ته برکت ورکړ.

۳۰ نو حضرت یعقوب وفرمایل: <خدای پاک مې مخامخ ولید او
لا تر اوسه هم ژوندی پاتې یم.> نو حضرت یعقوب هغه ځای د
فنیئیل په نوم یاد کړ. ۳۱ د لمرخاته په وخت کې هغه د فنیئیل
څخه تېر شو او د خپل ورانه په سبب یې ګوډ، ګوډ تګ کاوه. ۳۲
په همدې خاطر اسراییلیان تر نن ورځې پورې هغه پله چې د ورون
د بنده پورې نښتې ده نه خوري، ځکه چې د حضرت یعقوب د ورانه
همدې برخې ګوزار خوړلی ؤ.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

حضرت یعقوب د عیسو سره مخامخ کیږي

۳۳ ۱ حضرت یعقوب ولیدل چې عیسو د خپلو څلورسوه
نفرو سره راروان دی. نو هغه خپل اولادونه په راحیل او لیه او دوه
وینځو باندې تقسیم کړل. ۲ وینځې او د هغوی اولادونه یې
مخکې کړل. لیه او د هغې اولادونه یې وروسته کړل او راحیل او
حضرت یوسف یې شاته کړل. ۳ په خپله حضرت یعقوب د هغوی
څخه مخکې روان ؤ. څنګه چې خپل ورور ته ورنژدې شو، اووه ځله
یې ورته سجده وکړه. ۴ مګر عیسو په منډه د حضرت یعقوب
هرکلي ته راغی او هغه یې په غېږ کې ونیوه. خپل لاسونه یې د هغه د
غاړې څخه راتاو کړل او ښکل یې کړ او دواړو وژړل. ۵ بیا
عیسو شاوخوا وکتل او ښځې او ماشومان یې ولیدل. هغه پوښتنه
وکړه: <دا درسره څوک دي؟>

حضرت یعقوب ځواب ورکړ: <دا زما اولادونه دي چې خدای پاک
په خپل فضل ماته راکړي دي.> ۶ بیا وینځې د خپلو اولادونو
سره راغلې او د احترام په خاطر یې خپل سرونه ټیټ کړل. ۷ بیا
لیه او د هغې اولادونه راغلل او د ټولو څخه وروسته حضرت یوسف
او راحیل راغلل او ټولو خپل سرونه د احترام په خاطر ټیټ کړل.

۸ عیسو پوښتنه وکړه: <دا ټول حیوانات چې ماته دې رالیږلي
دي د هغو څخه ستا مقصد څه دی؟>

حضرت یعقوب ځواب ورکړ: <ای باداره، دا د دې دپاره دي چې
تاسو راباندې مهرباني وکړئ.>

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

٩ مګر عیسو وویل: <ای زما وروره، زما سره هرڅه ډېر دي. تا
سره چې هرڅه دي خپل ځان ته يې وساته.>

١٠ حضرت یعقوب ځواب ورکړ: <نه! که په ما باندې مهربانه
شوی يې نو زما سوغات قبول کړه. ځکه چې ستا د مخ لیدل زما
دپاره لکه د خدای پاک د مخ د لیدلو په شان دي، په دې خاطر چې
زه دې په مهربانۍ سره قبول کړم. ١١ نو د مهربانۍ له مخې دا
سوغاتونه چې ستا دپاره مې راوړي دي قبول کړه، ځکه چې خدای
پاک په ما باندې فضل کړی دی او هرڅه ته چې زه اړتیا لرم هغه
ټول يې ماته راکړي دي.> حضرت یعقوب دومره ټينګار وکړ تر هغې
چې عیسو هغه قبول کړل.

١٢ عیسو وویل: <راځئ چې لاړ شو. زه به تاسو بدرګه کړم.>

١٣ مګر حضرت یعقوب هغه ته وفرمایل: <زما بادار پوهېږي چې
اولادونه مې کمزوري دي او زه باید په دې مېږو او غواګانو باندې
چې لنګې دي پام وکړم. که چېرې هغه په یوه ورځ کې سختې
وزغلولی شي، نو ټول حیوانات به مړه شي. ١۴ نو زما بادار دې
زما څخه مخکې لاړ شي او زه به ورو، ورو د اولادونو او حیواناتو په
قدم درځم ترڅو د خپل بادار سره په ادوم کې یوځای شم.>

١۵ عیسو وویل: <نو بیا اجازه راکړه چې د خپلو نفرو څخه یو
څو تنه ستا سره پرېږدم.>

حضرت یعقوب ځواب ورکړ: <د دې حاجت نشته، ځکه زه یوازې

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

دا غواړم چې خپل بادار راباندې مهرباني وکړي.> ۱۶ په هماغه
ورځ عيسو په خپله لاره روان شو او بېرته ادوم ته ستون شو. ۱۷
مګر حضرت يعقوب سوکوت ته لاړ او هلته يې د خپل ځان دپاره
کور جوړ کړ او د خپلو حيواناتو دپاره يې څپرې جوړې کړې. نو
ځکه هغه ځای د سوکوت په نوم ياد کړای شو.

۱۸ نو حضرت يعقوب د بين النهرين څخه په سلامتۍ سره د شکيم
ښار ته چې په کنعان کې دی راغی او ښار ته نژدې يې په يو ځای
کې خېمې ودرولې. ۱۹ هغه ځمکه چې په هغې کې يې خېمې
ودرولې وې، هغه يې د شکيم د پلار حمور د اولادونو څخه د سپينو
زرو په سلو سکو واخيستله. ۲۰ هلته هغه د قربانۍ ځای جوړ کړ
او هغه يې د ايل الوهي اسراييل په نوم ياد کړ.

د دينه بې عزته کېدل

۳۴ ۱ يوه ورځ د حضرت يعقوب او ليه لور دينه د ځينو
کنعاني ښځو د ليدلو دپاره لاړه. ۲ حوي حمور د هغې سيمې مشر
ؤ. د هغه زوی شکيم دينه وليدله، هغه يې راونيوله او بې عزته يې
کړه. ۳ د هغه زړه د حضرت يعقوب لور دينه يووړ او په هغې
باندې مين شو. هغه هڅه کوله چې د هغې زړه لاس ته راوړي. ۴
شکيم خپل پلار حمور ته ووېل: <دا نجلۍ ماته وکړه.>

۵ حضرت يعقوب خبر شو چې د هغه لور دينه بې عزته شوې ده.
مګر ځرنګه چې د هغه زامن د خپلو پادو سره په صحرا کې وو، نو د

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

هغوی تر راتللو پورې یې هیڅ ونه کړل. ۶ د شکیم پلار حمور
راغی چې د حضرت یعقوب سره خبرې وکړي. ۷ د حضرت
یعقوب زامن له صحرا څخه راغلل او څنګه چې هغوی واورېدل چې
څه پېښه شوې ده نو ډېر خواشیني او سخت په قهر شول ځکه چې
شکیم داسې کار کړی ؤ چې د کولو نه ؤ. هغه د حضرت یعقوب د
لور په بې عزته کولو سره د اسراییلو د قوم سپکاوی کړی ؤ. ۸
حمور هغه ته وویل: <زما زوی شکیم ستا په لور باندې مین شوی
دی. اجازه ورکړئ چې د هغې سره واده وکړي. ۹ زمونږ سره
خپلوي وکړئ. خپلې لورګانې مونږ ته راکړئ او زمونږ لورګانې خپلو
ځانونو ته وکړئ. ۱۰ تاسو کولی شئ چې دلته په دې وطن کې
زمونږ سره واوسېږئ او په هرځای کې چې وغواړئ هلته اوسېدلی
شئ. ازاد کاروبار په کې وکړئ او د جایداد خاوندان شئ.>

۱۱ بیا شکیم د دینه پلار او ورونو ته وویل: <په ما باندې دا
مهرباني وکړئ او تاسو چې هرڅه وغواړئ زه به یې درکړم. ۱۲
ماته ووایئ چې کوم سوغاتونه تاسو غواړئ او هرڅومره زیات مهر
چې غواړئ هم هغه شان یې وټاکئ او تاسو چې هرڅه زما څخه
وغواړئ زه به یې درکړم. یوازې دا اجازه راکړئ چې د هغې سره
واده وکړم.>

۱۳ د حضرت یعقوب زامنو د شکیم او د هغه د پلار حمور په
ځواب کې په مکر سره خبرې وکړې، ځکه چې د هغوی خور دینه
یې بې عزته کړې وه. ۱۴ هغوی ته یې وویل: <مونږ داسې کار نه
شو کولی. مونږ نه شو کولی خپله خور هغه چاته ورکړو چې سنت

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

شوی نه وي، ځکه چې دا زمونږ دپاره شرم دی. ۱۵ مونږ په یو
شرط ستاسو سره جوړه کوو چې ستاسو ټول نارینه دې زمونږ په
شان سنت شي. ۱۶ هغه وخت به خپلې لورګانې تاسو ته درکړو او
ستاسو لورګانې به خپلو ځانونو ته وکړو او ستاسو سره به یوځای
واوسېږو او یو قوم به شو. ۱۷ مګر که چېرې زمونږ خبره قبوله نه
کړئ او سنت نه شئ، مونږ به خپله خور واخلو او لاړ به شو.>

۱۸ دا شرط حمور او د هغه زوی شکیم ته مناسب ښکاره شو.
۱۹ هغه ځوان د دې کار په سرته رسولو کې ځنډ ونه کړ ځکه چې
هغه د حضرت یعقوب په لور باندې مین ؤ. هغه د خپل پلار په
کورنۍ کې ترټولو عزتمن سړی ؤ.

۲۰ حمور او د هغه زوی شکیم د ښار دروازې ته چې د غونډې
ځای ؤ لاړل او د ښار د خلکو سره یې خبرې وکړې. ۲۱ هغوی
وویل: >دا خلک زمونږ دوستان دي. پرېږدئ چې زمونږ په خاوره
کې واوسېږي او کاروبار په کې وکړي. د هغوی دپاره ځمکه پراخه
ده. مونږ کولی شو چې د دوی د لورګانو سره ودونه وکړو او دوی
کولی شي چې زمونږ د لورګانو سره ودونه وکړي. ۲۲ نو هغوی
زمونږ سره یوازې په دې شرط جوړه کوي چې زمونږ سره واوسېږي
او راسره یو قوم شي، چې زمونږ ټول نارینه د دوی په شان سنت
شي. ۲۳ آیا د هغوی ټولې رمې او پادې او شتمني او د هغوی نور
شیان به زمونږ نه شي؟ نو راځئ چې د دوی سره موافقه وکړو چې
زمونږ سره واوسېږي.> ۲۴ ټولو ښاریانو د حمور او د هغه د زوی
شکیم وړاندیز قبول کړ او د ښار ټول نارینه سنت شول.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۲۵ په دریمه ورځ چې ټول خلک لا د سنت کېدلو له امله په درد
کې وو، د حضرت یعقوب دوه زامنو یعني د دینه ورونو شمعون او
لاوي خپلې تورې واخیستلې او بې له دې چې څوک ورباندې پوه
شي ښار ته ننوتل او ټول نارینه یې ووژل، ۲۶ چې په هغو کې
حمور او د هغه زوی شکیم هم شامل وو. هغوی دینه د شکیم د کور
څخه واخیستله او لاړل. ۲۷ د حضرت یعقوب نور زامن په مړو
باندې راوختل او ښار یې لوټ کړ، ځکه چې د هغوی خور هلته
بې عزته شوې وه. ۲۸ د هغوی رمې، پادې او خره او هرڅه چې په
ښار او پټیو کې وو، هغه یې واخیستل. ۲۹ د هغوی ټوله شتمني یې
واخیستله او اولادونه او ښځې یې اسیران کړل او هرڅه چې په
کورونو کې وو هغه یې لوټ کړل.

۳۰ حضرت یعقوب شمعون او لاوي ته وفرمایل: <تاسو زه د
تکلیف سره مخامخ کړم. اوس به کنعانیان، فرزیان او همدارنګه د دې
خاورې نور اوسېدونکي زما څخه کرکه کوي. زه ډېر نفر نه لرم او که
چېرې هغوی زما په ضد سره راټول شي او په ما باندې حمله وکړي،
زمونږ ټوله کورنۍ به له منځه لاړه شي.>

۳۱ مګر هغوی ځواب ورکړ: <آیا دا لازمه وه چې هغه دې زمونږ
د خور سره د یوې فاحشې په شان رویه وکړي؟>

حضرت یعقوب بیت ئیل ته راستنیږي

۳۵

۱ خدای پاک حضرت یعقوب ته وفرمایل: <پاڅه او

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

بیت ئیل ته لاړ شه او هلته اوسېږه. ما یعنې خپل خدای ته چې تاته
په هغه وخت کې چې د خپل ورور عیسو څخه تښتېدلې ښکاره شو،
د قربانۍ ځای جوړ کړه.>

۲ نو حضرت یعقوب خپلې کورنۍ او هغو ټولو خلکو ته چې د
هغه سره وو وفرمایل: <هغه بتان چې ستاسو سره دي هغه لرې
وغورزوئ. خپل ځانونه پاک کړئ او پاک کالي واغوندئ. ۳
راځئ چې بیت ئیل ته لاړ شو او هلته د هغه خدای دپاره د قربانۍ
ځای جوړ کړو چې زما سره یې د سختۍ په وخت کې مرسته کړې
وه او هرچېرته چې زه تللی یم زما سره مل ؤ.> ۴ نو هغوی ټول
بتان او همدارنګه هغه غوږوالۍ چې د هغوی په غوږونو کې وې
حضرت یعقوب ته ورکړې او حضرت یعقوب هغه په شکیم کې د
څېړۍ د ونې لاندې ښخ کړل.

۵ هغوی روان شول او په شاوخوا ښارونو باندې د خدای پاک
وېره راغله. نو ځکه هیچا هغوی تعقیب نه کړل. ۶ حضرت
یعقوب د خپلو ټولو خلکو سره لوز ته چې بیت ئیل دی او د کنعان په
خاوره کې دی راغی. ۷ هلته هغه د قربانۍ ځای جوړ کړ او هغه
ځای یې د بیت ئیل د خدای په نوم یاد کړ، ځکه په هغه ځای کې
چې کله حضرت یعقوب د خپل ورور عیسو څخه تښتېده، خدای
پاک خپل ځان هغه ته ښکاره کړی ؤ. ۸ د ربکا دایي دبوره مړه
شوه او د بیت ئیل څخه ښکته د څېړۍ د ونې لاندې یې ښخه کړه. نو
هغه د ژړا د څېړۍ د ونې په نوم یاده شوه.

۹ کله چې حضرت یعقوب د بین النهرین څخه بېرته راستون شو،

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

نو خدای پاک یو ځل بیا هغه ته ښکاره شو او برکت یې ورته ورکړ.
۱۰ خدای پاک هغه ته وفرمایل: <ستا نوم یعقوب دی. مګر له دې
وروسته دې ستا نوم یعقوب نه وي، بلکه ستا نوم دې اسراییل وي.>
نو د هغه نوم یې اسراییل کېښود. ۱۱ خدای پاک هغه ته وفرمایل:
<زه مطلق قادر خدای یم، د زیاتو اولادونو خاوند شې. ستا څخه به
قومونه پیدا شي او ستا د نسل څخه به پادشاهان پیدا شي. ۱۲ هغه
ځمکه چې ابراهیم او اسحاق ته مې ورکړې ده تاته او ستا څخه
وروسته به یې ستا اولادې ته ورکړم.> ۱۳ نو خدای پاک له هغه
ځای څخه چې د هغه سره یې خبرې وکړې پورته وخوت. ۱۴
حضرت یعقوب په هغه ځای کې چې خدای پاک ورسره خبرې کړې
وې یوه یادګاري تیږه ودروله او په هغې باندې یې د څښلو نذرانه او
د زیتون تېل واچول. ۱۵ حضرت یعقوب د هغه ځای نوم چې هلته
خدای پاک ورسره خبرې کړې وې، بیت ئیل کېښود.

د راحیل مړینه

۱۶ نو بیا هغوی د بیت ئیل څخه کډه وکړه. افراتې ته یو څه فاصله
پاتې وه چې د راحیل د ماشوم د زېږولو وخت راورسېد او د هغې
تکلیف زیات شو. ۱۷ څرنګه چې د ماشوم د زېږولو په وخت کې
هغه په ډېر سخت تکلیف کې وه، نو د هغې دایې ورته وویل:
<راحیل، مه وېرېږه دا دې بل زوی دی.> ۱۸ مګر هغه د مړینې
په حال کې وه او د ساه ورکولو په وخت کې یې د هغه نوم بن اوني
وباله.

۱۹ نو راحیل مړه شوه او هغه یې د افراتې لارې ته نژدې چې

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

اوس د بیت لحم په نوم یادیږي ښخه کړه. ۲۰ حضرت یعقوب د
هغې په قبر باندې یادګاري تیږه ودروله او تر نن ورځې پورې هغه د
راحیل د قبر نښه ده. ۲۱ نو حضرت یعقوب بیا کډه وکړه او د عیدر
د برج بلې خواته یې خپلې خېمې ودرولې.

د حضرت یعقوب زامن

(اول تواریخ ۲: ۱ – ۲)

۲۲ هغه وخت چې حضرت یعقوب په هغې سیمه کې اوسېده،
روبین لاړ او د خپل پلار د وینځې بلهې سره یې زنا وکړه او حضرت
یعقوب د دې څخه خبر شو.

حضرت یعقوب دولس زامن درلودل. ۲۳ د لیه زامن: روبین د
حضرت یعقوب مشر زوی، شمعون، لاوي، یهودا، یساکار او زبولون.
۲۴ د راحیل زامن: حضرت یوسف او بنیامین. ۲۵ د راحیل د
وینځې بلهه زامن: دان او نفتالي. ۲۶ د لیه د وینځې زلفه زامن: جاد
او اشیر. دا د حضرت یعقوب زامن وو چې په بین النهرین کې
زیږېدلي وو.

د حضرت اسحاق وفات کېدل

۲۷ حضرت یعقوب خپل پلار حضرت اسحاق ته چې قریه اربع
(حبرون) ته نژدې په ممري کې ؤ یعنې هغه ځای ته چې حضرت
ابراهیم او حضرت اسحاق په کې اوسېدل راغی. ۲۸ حضرت
اسحاق یوسلو اتیا کاله ژوند وکړ. ۲۹ هغه په پاخه عمر کې وفات

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

شو او د خپلو نیکونو سره یوځای شو. د هغه زامنو عیسو او حضرت
یعقوب هغه ښخ کړ.

د عیسو اولاده

(اول تواریخ ۱: ۳۴ – ۳۷)

۳۶ ۱ دا د عیسو اولاده ده (عیسو د ادوم په نوم هم یادېده.)
۲ عیسو د کنعاني ښځو سره ودونه وکړل: عاده د حیتي ایلون لور،
اهولیبامه چې د عنا لور او د حوي صبعون لمسۍ وه ۳ او بسمه
چې د حضرت اسماعیل لور او د نبایوت خور وه. ۴ عاده الیفاز
او بسمې رعوئیل وزېږاوه. ۵ اهولیبامه یعوش، یعلام او قورح
وزېږول. دا د عیسو زامن وو چې په کنعان کې زېږېدلي وو.

۶ عیسو خپلې ښځې، زامن، لورګانې او د خپلې کورنۍ ټول
خلک او همدارنګه خپلې ټولې رمې او پادې او خپله ټوله شتمني
چې په کنعان کې يې لاس ته راوړې وو واخیستل او د خپل ورور
حضرت یعقوب څخه لرې څه لیرې يې بلې سیمې ته کډه وکړه. ۷
هغه لاړ ځکه هغه ځمکه چې حضرت یعقوب او هغه په کې اوسېدل
دومره پراخه نه وه چې دواړه سره یوځای واوسیږي، په دې خاطر
چې هغوی زیاتې رمې او پادې درلودلې. ۸ نو عیسو د ادوم په
غرنۍ سیمه کې اوسېده.

۹ دا د ادوم په غرنۍ سیمه کې د ادومیانو د نیکه عیسو اولاده ده.
۱۰ د عیسو د زامنو نومونه دا دي: الیفاز د عیسو د ښځې عاده
زوی او رعوئیل د عیسو د ښځې بسمې زوی. ۱۱ د الیفاز زامن:

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

تیمان، اومار، صفو، جعتام او قناز. ۱۲ تمناع د عیسو د زوی الیفاز
وینځه وه او د هغې څخه د هغه زوی عمالیق پیدا شو. دا د عیسو د
ښځې عادې لمسیان وو. ۱۳ د رعوئیل زامن: نحت، زارح، شمه او
مزه. دا د عیسو د ښځې بسمې لمسیان وو.

۱۴ اهولیبامه د عنا لور او د صبعون لمسۍ وه چې د هغې څخه د
عیسو زامن یعوش، یعلام او قورح پیدا شول.

۱۵ د عیسو په اولادې کې دغه قبیلوي مشران وو: د عیسو د مشر
زوی الیفاز زامن: تیمان، اومار، صفو، قناز، ۱۶ قورح، جعتام او
عمالیق. دا په ادوم کې هغه قبیلوي مشران وو چې د الیفاز د اولادې
څخه دي او دوی د عادې لمسیان وو.

۱۷ د عیسو د زوی رعوئیل زامن: نحت، زارح، شمه او مزه. دا په
ادوم کې هغه قبیلوي مشران وو چې د رعوئیل د اولادې څخه دي. دا
د عیسو د ښځې بسمې لمسیان وو.

۱۸ د عیسو د ښځې اهولیبامه زامن: یعوش، یعلام او قورح. دا هغه
قبیلوي مشران وو چې د عنا د لور یعنې د عیسو د ښځې اهولیبامه د
اولادې څخه دي. ۱۹ دا ټولې قبیلې د عیسو د اولادې څخه وې.

د سعیر اولاده

(اول تواریخ ۱: ۳۸ – ۴۲)

۲۰ دا د سعیر حوري زامن وو چې په هغې سیمه کې اوسېدل:

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

لوطان، شوبال، صبعون، عنا، ۲۱ دیشون، ایصر او دیشان. دا په ادوم
کې د سعیر زامن او د حوریانو مشران وو.

۲۲ د لوطان زامن: حوري او هومام. (تمناع د لوطان خور وه.)

۲۳ د شوبال زامن: علوان، مناحت، عیبال، شفو او اونام.

۲۴ د صبعون زامن: ایه او عنا. (دا هماغه عنا دی، کله چې هغه د
خپل پلار صبعون خره خرول، نو په دښته کې یې د تودو اوبو چینې
وموندلې.) ۲۵ د عنا اولادونه: دیشون او اهولیبامه د عنا لور. ۲۶
د دیشون زامن: حمدان، اشبان، یتران او کران.

۲۷ د ایصر زامن: بلهان، زعوان او عقان. ۲۸ د دیشان زامن:
عوص او اران.

۲۹ دا د حوریانو مشران وو: لوطان، شوبال، صبعون، عنا، ۳۰
دیشون، ایصر او دیشان. دا د حوریانو قبیلې وې چې د ادوم په
خاوره کې اوسېدلې.

د ادوم پادشاهان

(اول تواریخ ۱: ۴۳ – ۵۴)

۳۱-۳۹ له دې څخه مخکې چا په اسراییلو باندې پادشاهي نه وه
کړې چې دغو پادشاهانو د ادوم په هېواد باندې پادشاهي وکړه:

بالع د بعور زوی چې د دینهابه ښځه ؤ.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

یوباب د زارح زوی چې د بصرې شخه ؤ.

حوشام چې د تیمان د هېواد شخه ؤ.

حداد د بداد زوی چې د عویت شخه ؤ (هغه مدیانیانو ته د
موآب په خاوره کې په جګړه کې ماتې ورکړه.)

سمله چې د مسریقه شخه ؤ.

شائول چې د رحوبوت د ښار شخه ؤ او دا ښار د سیند په
غاړه پروت دی.

بعل حانان چې د عکبور زوی ؤ.

حداد چې د فاعو شخه ؤ. (د هغه د ښځې نوم مهیطبئیل ؤ
چې د مطرد لور وه او د میذهب لمسۍ وه.)

۴۰-۴۳ دا د هغو قبیلوي مشرانو نومونه دي چې د عیسو د
اولادې شخه دي: تمناع، علوه، یتیت، اهولیبامه، ایله، فینون، قناز،
تیمان، مبصار، مجدیئیل او عیرام. هغه سیمه چې دا هره قبیله په کې
اوسېدله، د هماغې قبیلې په نوم یادېدله.

د حضرت یوسف خوبونه

۳۷ ۱ حضرت یعقوب په کنعان کې په هغه ځای کې ژوند کاوه
چېرته چې د هغه پلار اوسېدلی ؤ. ۲ دا د حضرت یعقوب د
کورنۍ قصه ده.

حضرت یوسف اوولس کلن ځوان ؤ او د خپلو ناسکه ورونو سره یې
چې د بلهې او زلفې زامن وو رمې ساتلې. حضرت یوسف به خپل

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

پلار د خپلو ورونو د خرابو کارونو څخه خبراوه.

٣ حضرت یعقوب د حضرت یوسف سره د خپلو نورو ټولو زامنو
څخه زیاته مینه کوله ځکه چې هغه ورته په زوړوالي کې پیدا شوی
ؤ. د هغه دپاره یې ښکلې چپنه جوړه کړه چې اوږده لستوڼي یې
درلودل. ٤ کله چې د هغه ورونه په دې پوه شول چې د هغوی
پلار د حضرت یوسف سره د هغوی څخه زیاته مینه کوي، نو د
حضرت یوسف څخه یې ډېره کرکه کوله او په نرمه ژبه یې ورسره
خبرې نه کولې.

٥ یوه شپه حضرت یوسف خوب ولید او هغه یې خپلو ورونو ته
بیان کړ، نو د هغوی کینه د حضرت یوسف سره نوره هم زیاته شوه.
٦ هغوی ته یې وفرمایل: <ما چې کوم خوب لیدلی دی هغه ته
غوږ ونیسئ. ٧ مونږ په پټي کې د غلو دانو ګېډۍ تړلې او ناڅاپه
زما ګېډۍ پورته شوه او نېغه ودرېدله او ستاسو ګېډۍ زما د ګېډۍ په
شاوخوا باندې راټولې شوې او هغې ته یې سجده وکړه.>

٨ د هغه ورونو پوښتنه وکړه: <آیا ته غواړې چې پادشاه شې او
په مونږ باندې حکومت وکړې؟> نو د حضرت یوسف د خوبونو په
سبب او د هغو شیانو له کبله چې د هغوی په باره کې یې وفرمایل د
هغه د ورونو کینه نوره هم زیاته شوه.

٩ بیا حضرت یوسف بل خوب ولیده او خپلو ورونو ته یې بیان
کړ: <ما بل خوب ولیده چې په هغه کې لمر، سپوږمۍ او یوولس
ستورو ماته سجده کوله.>

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۱۰ هغه دا خوب خپل پلار ته هم بیان کړ. د هغه پلار هغه وراټه او ویې فرمایل: <دا څه قسم خوب دی چې تا لیدلی دی؟ آیا په رښتیا سره به زه، ستا مور او ستا ورونه تاته راځو او سجده به درته کوو؟>
۱۱ د حضرت یوسف ورونو د هغه سره کینه راواخیستله، مګر د هغه پلار دا موضوع په خپل ذهن کې وساتله.

حضرت یوسف د خپلو ورونو له خوا خرڅیږي

۱۲ یوه ورځ د حضرت یوسف ورونه د رمو د څرولو دپاره شکیم ته لاړل. ۱۳ حضرت یعقوب یوسف ته وفرمایل: <ستا ورونه شکیم ته نژدې رمې څروي. زه غواړم چې تا هغوی ته ورولیږم.>

هغه ځواب ورکړ: <ډیره ښه ده.>

۱۴ د هغه پلار وویل: <لاړ شه او وګوره چې ستا ورونه روغ رمټ دي او رمې روغې جوړې دي که نه، ماته بېرته خبر راوړه.> نو هغه یې د حبرون له درې څخه ولیږه. حضرت یوسف شکیم ته ورسېده ۱۵ او په صحرا کې شاوخوا سرګردانه ګرځېده. یو سړي هغه ولیده او پوښتنه یې ورڅخه وکړه: <څه شی لټوې؟>

۱۶ هغه ځواب ورکړ: <زه خپل ورونه لټوم. آیا ماته ویلی شې چې هغوی چېرته خپلې رمې څروي؟>

۱۷ هغه سړي ځواب ورکړ: <هغوی پخوا له دې ځایه تللي دي. د هغوی څخه مې واورېدل چې ویل یې، راځئ چې دوتان ته ځو.> نو حضرت یوسف خپلو ورونو پسې لاړ او په دوتان کې یې هغوی پیدا

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کړل. ۱۸ هغوی حضرت یوسف له لیرې ولیده او مخکې له دې چې
حضرت یوسف دوی ته ورورسیږي، هغوی ورته دسیسه جوړه کړه
چې وېي وژني. ۱۹ هغوی یو او بل ته سره وویل: <هغه دی،
خوب لیدونکی راروان دی. ۲۰ راځئ چې هغه ووژنو او په یو
کوهي کې یې وغورزوو او وبه وایو چې هغه یو داړونکي ځناور
وخوړ. بیا به وګورو چې د هغه خوبونه څنګه کیږي.>

۲۱ کله چې روبین دا خبره واورېدله، هڅه یې وکړه چې هغه د
خپلو ورونو د لاسونو څخه خلاص کړي، نو هغه ووېل: <هغه به نه
وژنو.> ۲۲ روبین هغوی ته ووېل: <وینه مه تویوئ. هغه په دې
کوهي کې چې دلته په دې دښته کې دی وغورزوئ، خو لاس ورته
مه اچوئ.> هغه دا خبره د دې دپاره وکړه چې حضرت یوسف د
دوی څخه خلاص کړي او بېرته یې خپل پلار ته بوځي. ۲۳ نو کله
چې حضرت یوسف خپلو ورونو ته راغی، هغوی ورڅخه هغه ښکلې
چپنه چې اوږده لستوڼي یې درلودل وویستله. ۲۴ هغه یې ونیوه او
په کوهي کې یې وغورزاوه. کوهی وچ ؤ او اوبه په کې نه وې.

۲۵ په هغه وخت کې چې دوی ډوډۍ خوړله، ناڅاپه یې ولیدل
چې د اسماعیلیانو کاروان د جلعاد څخه راروان دی او د هغوی
اوښان په مسالو، ملهمو او کنډ باندې بار وو او روان وو چې هغه
مصر ته یوسي. ۲۶ یهودا خپلو ورونو ته ووېل: <د خپل ورور د
وژلو او د هغه د قتل د پټولو څخه به مونږ ته څه ګټه راورسیږي؟
۲۷ راځئ چې هغه په اسماعیلیانو باندې خرڅ کړو. مونږ به هغه ته
زیان نه رسوو، ځکه چې هغه زمونږ ورور او زمونږ خپله وینه او

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

خپل هډوکی دی.> د هغه ورونه په دې رضا شول. ۲۸ نو کله چې
سوداګران تېرېدل، د هغه ورونو حضرت یوسف له کوهي څخه
راوویست او هغه یې په اسماعیلیانو باندې په شل مثقاله سپینو زرو
خرڅ کړ. هغوی حضرت یوسف مصر ته یووړ.

۲۹ کله چې روبین بېرته کوهي ته راغی او وېې ولیدل چې
حضرت یوسف هلته نشته، نو له غمه یې خپل کالي وشکول. ۳۰
هغه بېرته خپلو ورونو ته ورغی او وېې ویل: <هلک هلته نشته، څه
وکړم؟>

۳۱ بیا هغوی یو وز حلال کړ او د حضرت یوسف چپنه یې د هغه
په وینه کې غوټه کړه. ۳۲ هغوی هغه چپنه بېرته خپل پلار ته یوړله
او وېې ویل: <دا مونږ وموندله. وګوره چې دا ستا د زوی ده که نه.>

۳۳ حضرت یعقوب هغه وپېژندله او وېې فرمایل: <دا زما د زوی
چپنه ده! کوم داړونکي ځناور هغه خوړلی دی او په رښتیا سره
یوسف ټوټې ټوټې شوی دی.> ۳۴ نو حضرت یعقوب له خفګانه
خپل کالي وشکول. د ویر کالي یې واغوستل او ډېرې ورځې د خپل
زوی دپاره غمجن ؤ. ۳۵ د هغه ټول زامن او لورګانې راغلې چې
هغه ته تسلي ورکړي، مګر هغه دا تسلي ونه منله او وېې فرمایل: <د
خپل زوی دپاره به زه د دې غم سره قبر ته ځم.> نو پلار یې د هغه
دپاره وژړل.

۳۶ په هغه وخت کې سوداګرانو حضرت یوسف په مصر کې په
فوطیفار باندې چې د فرعون د درباریانو څخه ؤ او د دربار د ګارډ

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

قوماندان ؤ خرڅ کړ.

يهودا او تامار

۳۸ ۱ داسې وشول چې په هغه وخت کې يهودا خپل ورونه
پرېښودل او د حيره په نوم يو سړي سره چې د عدولام د ښار څخه
ؤ پاتې شو. ۲ هلته يهودا د شوعه په نوم د يو کنعاني د لور سره
مخامخ شو. يهودا د هغې سره واده وکړ او ورسره يوځای شو. ۳
هغه اميدواره شوه او زوی يې وزېږاوه او په هغه باندې يې عير نوم
کېښود. ۴ هغه بيا اميدواره شوه او زوی يې وزېږاوه. په هغه
باندې يې اونان نوم کېښود. ۵ هغې بل زوی وزېږاوه او په هغه
باندې يې شيله نوم کېښود. يهودا په کزيب کې ؤ چې هلک پيدا شو.

۶ يهودا خپل مشر زوی ته ښځه وکړه او د هغې نوم تامار ؤ. ۷
د عير رويه د څښتن په نظر کې خرابه وه. نو څښتن هغه مړ کړ. ۸
هغه وخت يهودا د عير ورور اونان ته وويل: <لاړ شه او د خپل
ورور د کونډې سره يوځای شه او د مېړه د ورور په توګه دې خپل
مسئوليت ترسره کړه، ترڅو ستا ورور هم اولادونه ولري.> ۹
مګر اونان په دې پوهېده چې دا به د ده اولادونه نه وي. نو کله به
چې هغه د خپلې کونډې ورېندارې سره څملاست، خپل ځان به يې
په ځمکه باندې انزال کاوه او نه يې غوښتل چې د خپل ورور دپاره
اولاد راوړي. ۱۰ څه چې هغه کول هغه د څښتن په نظر کې بد
ښکاره کېدل. نو څښتن هغه هم وواژه. ۱۱ نو يهودا خپلې نږور
تامار ته وويل: <د خپل پلار په کور کې د کونډې په توګه اوسېږه تر

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

هغې پورې چې زما زوی شیله لوی شي.> ځکه هغه وېرېده چې
شیله به هم د خپلو ورونو په شان مړ شي. نو تامار لاړه چې د خپل
پلار په کور کې واوسېږي.

۱۲ څه موده وروسته د یهودا ښځه یعنې د شوعه لور مړه شوه. کله
چې د غم وخت تېر شو، نو یهودا د خپل دوست حیره عدولامي سره
د تمنه ښار ته چې هلته د هغه پسونه سکولودل کېدل لاړ. ۱۳ کله
چې تامار خبره شوه چې د هغې خسر د خپلو پسونو د سکولودلو
دپاره تمنې ته روان دی، ۱۴ نو هغې خپل د کونډتوب کالي
وویستل، خپل مخ یې په څادر کې پټ کړ او د عینایم په دروازه کې
چې د تمنې په لاره کې وه کښېناستله. هغې دا کار په دې خاطر وکړ
چې د یهودا کشر زوی غټ شوی ؤ، مګر یهودا دا پلان نه درلود چې
تامار ورته په نکاح کړي.

۱۵ کله چې یهودا هغه ولیدله، په هغې یې د فاحشې ګمان وکړ،
ځکه چې مخ یې پټ ؤ. ۱۶ هغه پوه نه شو چې هغه د ده نږور ده.
هغه د لارې په غاړه باندې هغې ته ورغی او ویې ویل: <راشه، چې
درسره څملم.>

هغې پوښتنه وکړه: <ماته به څه راکړې چې درسره څملم؟>

۱۷ هغه وویل: <زه به د خپلې رمې څخه تاته یو سېرلی
درولېږم.>

هغې پوښتنه وکړه: <تر هغې پورې چې ته هغه رالېږې، ماته به څه

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

شی د ضمانت په توګه پرېږدې؟>

١٨ هغه وویل: <څه شی درته د ضمانت په توګه درکړم؟>

هغې ځواب ورکړ: <مهر، د هغه مزی او دا امسا چې ستا په لاس کې
ده.> نو هغه دا هرڅه هغې ته ورکړل او ورسره ځملاست او تامار د
هغه څخه امیدواره شوه. ١٩ تامار کور ته لاړه. خپل څادر یې
لېرې کړ او خپل د کونډتوب کالي یې واغوستل.

٢٠ نو یهودا د خپل عدولامي دوست په لاس سېرلی ورولېږه ترڅو
د هغې ښځې څخه د ضمانت شیان بېرته واخلي. مګر هغه یې پیدا نه
کړه. ٢١ ده د عنایم له خلکو څخه پوښتنه وکړه: <هغه فاحشه چې
دلته په لاره کې ناسته وه چېرته ده؟>

هغوی وویل: <دلته هیڅ وخت فاحشه ښځه نه وه.>

٢٢ هغه بېرته یهودا ته ورغی او ویې ویل: <ما هغه پیدا نه کړه.
برسېره پردې د هغه ځای خلکو وویل: دلته هیڅ فاحشه ښځه نه
وه.>

٢٣ نو یهودا وویل: <پرېږده چې هغه شیان خپل ځانته وساتي.
مونږ نه غواړو چې د خلکو د خندا شو. دا دی ما هغې ته دغه سېرلی
ورولېږه مګر تا هغه پیدا نه کړه.>

٢٤ درې میاشتې پس یهودا ته خبر ورسېد: <ستا نږور تامار د
یوې فاحشې په شان عمل کړی دی او هغه اوس امیدواره ده.>

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

یهودا وویل: <هغه بیرون راوباسئ او ویې سوزوئ چې مړه شي.>

۲۵ چې ښځه یې هغه بیرون راوویستله، خپل خسر ته یې پیغام
ورولیږه ویې ویل: <زه د هغه سړي څخه امیدواره شوې یم کوم چې
د دې شیانو خاوند دی.> هغې زیاته کړه: <وګوره. دا مهر، د هغه
مزی او دا امسا وپېژنه چې د چا دي.>

۲۶ یهودا هغه وپېژندل او ویې ویل: <هغه په حقه ده. زه د هغې
سره په خپل لوظ کې ناکام شوم. ما باید هغه خپل زوی شیله ته واده
کړې وای.> یهودا بیا د هغې سره یوځای نه شو.

۲۷ کله چې د تامار د اولاد د زېږولو وخت راورسېد، نو د هغې په
ګېډه کې غبرګوني وو. ۲۸ د زېږولو په وخت کې د هغو څخه یو
خپل لاس راوویست نو دایي یو سور مزی واخیست او د هغه په
مړوند باندې یې وتاړه او ویې ویل: <دا اول راووت.> ۲۹ خو
کله چې هغه خپل لاس بېرته کش کړ د هغه ورور راووت او هغې
وویل: <ته څرنګه راووتلې!> او په هغه باندې یې فارص نوم
کېښود. ۳۰ پس له هغې د هغه ورور چې په مړوند باندې یې سور
مزی ؤ راووت او هغه یې د زارح په نوم یاد کړ.

حضرت یوسف او د فوطیفار ښځه

۳۹ ۱ اسماعیلیانو حضرت یوسف مصر ته یووړ او په فوطیفار
باندې یې خرڅ کړ چې نوموړی د فرعون د درباریانو څخه ؤ او د

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

دربار د ګارډ قوماندان ؤ. ۲ ښبنتن د حضرت یوسف سره مل ؤ
او هغه يې بريالی کړ. هغه د خپل مصري بادار په کور کې اوسېده.
۳ بادار يې وليدل چې ښبنتن د حضرت يوسف سره مل دی او په
هر کار کې هغه ته برې ورکوي. ۴ فوطيفار د هغه څخه خوشاله
ؤ او هغه يې خپل شخصي نوکر ونيوه او هرڅه چې يې خپل کور کې
درلودل، ټول يې هغه ته وسپارل. ۵ د هماغه وخت څخه ښبنتن
د حضرت يوسف له سببه د دې مصري خاندان ته برکت ورکړ او د
هغه په ټولو شيانو باندې که د هغه په کور کې وو او که د هغه ځمکه
وه، د ښبنتن برکت ؤ. ۶ فوطيفار چې هرڅه درلودل هغه يې
حضرت يوسف ته وسپارل چې څارنه يې وکړي. هغه له خوراک
څخه پرته نور د هيڅ شي سره کار نه درلود.

حضرت يوسف ډېر ښايسته ؤ او ښکلی اندام يې درلود. ۷ څه
موده وروسته د حضرت يوسف سره د فوطيفار د ښځې مينه پيدا شوه
او ورته ويې ويل: <راشه، زما سره شمله.> ۸ مګر هغه انکار
وکړ او هغې ته يې وفرمايل: <ګوره، هرڅه چې زما د بادار په کور
کې دي د هغو په باره کې هغه انديښنه نه لري، ځکه چې زه دلته يم.
هرڅه چې هغه يې لري ماته يې راسپارلي دي. ۹ زه په دې کور
کې داسې اختيار لرم لکه څنګه چې هغه يې لري او زما بادار پرته له
ستا چې د هغه ښځه يې، نور هيڅ شی زما څخه نه دی سپمولی. نو
بيا زه څنګه کولی شم چې داسې بد کار وکړم او د خدای پاک په
مقابل کې ګناه وکړم؟> ۱۰ که څه هم هغې به هره ورځ حضرت
يوسف ته خبرې کولې، خو هغه له دې څخه انکار کاوه چې د هغې
سره شملي او يا دې ورنژدې شي.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

١١ مګر یوه ورځ کله چې حضرت یوسف کور ته ننوت چې خپل
کار وکړي، د کور د نوکرانو له جملې څخه هلته هیڅ څوک نه ؤ.
١٢ هغې حضرت یوسف له چپنې څخه ونیوه او ورته ویې ویل:
<زما سره څمله.> مګر هغه خپله چپنه د هغې په لاس کې
پرېښودله او د کور څخه دباندې وتښتېد. ١٣ کله چې هغې ولیدل
چې هغه خپله چپنه د هغې په لاس کې پرېښودله او د کور څخه
وتښتېد، ١٤ نو د خپل کور نوکرانو ته یې غږ وکړ او ویې ویل:
<ګورئ! دغه عبرانی سړی زما مېړه کور ته راوستی دی چې زمونږ
بې عزتي وکړي. هغه زما کوټې ته راننوت چې ما بې عزته کړي، مګر
ما په لوړ اواز سره چیغې ووهلې. ١٥ کله چې هغه زما چیغې
واورېدلې، هغه وتښتېد او خپله چپنه یې زما سره پرېښودله.>

١٦ هغې د حضرت یوسف چپنه د ځان سره وساتله تر هغې پورې
چې مېړه یې کور ته راغی. ١٧ بیا هغې فوطیفار ته دا قصه بیان
کړه: <هغه عبرانی غلام چې مونږ ته دې راوستی دی، زما کوټې ته
راننوت چې ما بې عزته کړي. ١٨ مګر څنګه چې ما د مرستې
دپاره چیغې ووهلې، خپله چپنه یې زما سره پرېښودله او د کور څخه
وتښتېد.>

١٩ کله چې د حضرت یوسف بادار دغه قصه واورېدله چې د هغه
ښځې ورته بیان کړه، هغه د قهره سور شو. ٢٠ د حضرت یوسف
بادار هغه ونیوه او په هغه زندان کې یې واچاوه چې د پادشاه بندیان
به په کې ساتل کېدل او هغه هلته پاتې شو. ٢١ مګر څښتن د
حضرت یوسف سره مل ؤ. هغه ته یې برکت ورکړ، نو د زندان رئیس

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د هغه شخه خوشاله ؤ. ۲۲ هغه حضرت يوسف د نورو ټولو بنديانو
مشر کړ او هغه ته يې د هغو ټولو کارونو مسئوليت ور په غاړه کړ
چې په زندان کې به کېدل. ۲۳ د زندان رئيس د هغه څه په هکله
چې حضرت يوسف ته سپارل شوي وو انديښنه نه درلودله، ځکه
چې څښتن د حضرت يوسف سره مل ؤ او کوم کارونه چې هغه کول
څښتن ورته په هغو ټولو کې برى ورکاوه.

حضرت يوسف د بنديانو خوبونه تعبيروي

۴۰ ۱ څه موده وروسته د مصر د پادشاه يعنې فرعون د
ساقيانو او نانوايانو د مشرانو څخه د پادشاه په مقابل کې غلطي
وشوه. ۲ فرعون په دې دواړو درباريانو باندې په قهر شو ۳
او هغوى يې په هغه زندان کې واچول چې د دربار د ګارډ د قوماندان
په کور کې ؤ يعنې په هماغه زندان کې چې حضرت يوسف په کې
بندي ؤ. ۴ هغوى زيات وخت په زندان کې تېر کړ او د ګارډ
قوماندان هغوى حضرت يوسف ته وسپارل او هغه د دوى خدمت
کاوه.

۵ د ساقيانو او نانوايانو مشرانو چې په زندان کې وو په يوه شپه
دواړو خوب وليد او هر يو خوب خپله معنىٰ درلودله. ۶ کله چې
سهار حضرت يوسف هغوى ته ورغى، ويې ليدل چې هغوى خفه وو.
۷ نو هغه ورڅخه پوښتنه وکړه: <تاسو نن ولې دومره خفه يئ؟>

۸ هغوى ځواب ورکړ: <مونږ دواړو خوبونه ليدلي دي، مګر

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

څوک نشته چې هغه تعبیر کړي.>

حضرت یوسف هغوی ته وفرمایل: <د خوبونو تعبیرول د خدای کار
دی. خپل خوبونه ماته ووایئ.>

٩ نو د ساقیانو مشر خپل خوب حضرت یوسف ته بیان کړ. هغه
ته یې وویل: <په خوب کې مې خپلې مخې ته د انګورو تاک ولید.
١٠ په تاک کې درې څانګې وې. څنګه چې غوټۍ یې وکړې نو
هغه وغوړېدلې او د انګورو وږي پاخه شول. ١١ د فرعون پیاله مې
په لاس کې وه. نو انګور مې واخیستل او په پیاله کې مې وزبېښل او
پیاله مې د فرعون په لاس کې ورکړه.>

١٢ حضرت یوسف وفرمایل: <د هغه تعبیر دا دی: درې څانګې
درې ورځې دي. ١٣ په دې درې ورځو کې به فرعون تا ازاد کړي
او وبه دې بخښي او بېرته به دې په خپل کار باندې مقرر کړي. ته به
د پخوا په شان لکه څنګه چې د هغه ساقي وې، د فرعون پیاله به د
هغه په لاس کې ورکوې. ١۴ خو کله چې داسې وشي، ما در په یاد
کړه او زما سره احسان وکړه. فرعون ته زما په باره کې یادونه وکړه
او له دې زندان څخه مې وباسه. ١۵ ځکه چې زه د عبرانیانو د
وطن څخه په زور تښتول شوی یم او دلته مې هم هیڅ داسې کار نه
دی کړی چې ما دې په زندان کې واچوي.>

١۶ کله چې د نانوایانو مشر ولیدل چې ښه تعبیر دی، نو حضرت
یوسف ته یې وویل: <ما هم خوب ولیده چې د ډوډیو درې ټوکرۍ
مې په سر وې. ١٧ په پاسنۍ ټوکرۍ کې د فرعون دپاره هر قسم

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ډوډۍ وي او مرغانو به هغه د دي ټوکرۍ څخه خوړلې.>

١٨ حضرت یوسف په ځواب کې وفرمایل: >د دي تعبیر دا دی:
درې ټوکرۍ درې ورځې دي. ١٩ په دې درې ورځو کې به فرعون
ستا سر پرې کړي او تا به په ونه کې ځوړند کړي او مرغان به ستا
غوښه وخوري.>

٢٠ په دریمه ورځ د فرعون د زېږېدلو کالیزه وه. هغه خپلو
درباریانو ته مېلمستیا ورکړه او د ساقیانو او نانوایانو مشران یې ازاد
کړل او د خپلو درباریانو په مخکې یې حاضر کړل. ٢١ هغه د
ساقیانو مشر په خپل پخواني کار باندې مقرر کړ او پیاله یې یو ځل
بیا د فرعون په لاس کې ورکړه. ٢٢ مګر د نانوایانو مشر یې په دار
وځړاوه، لکه څنګه چې حضرت یوسف هغوی ته تعبیر کړی ؤ. ٢٣
د ساقیانو مشر حضرت یوسف رایاد نه کړ او هغه یې بېخي هېر کړ.

حضرت یوسف د فرعون خوبونه تعبیروي

٤١ ١ پوره دوه کاله تېر شوي وو چې فرعون خوب ولیده چې
د نیل د سیند په غاړه ولاړ ؤ. ٢ ناڅاپه اووه ښې او چاغې
غواګانې د سیند څخه راووتلې او په لوخو کې څرېدلې. ٣ د هغو
څخه وروسته نورې اووه غواګانې چې بدرنګې او ډنګرې وې،
راووتلې او د سیند په غاړه د هغو تر څنګه ودرېدلې. ٤ بدرنګه
او ډنګرو غواګانو هغه ښې او چاغې غواګانې وخوړلې. بیا فرعون
راویښ شو. ٥ هغه بیا ویده شو او بل خوب یې ولیده چې د غلو

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

دانو اووه ډک او پاخه وږي په يوه ډنډر کې راشنه شول. ٦ له
هغو څخه وروسته د غلو دانو نور اووه نري او د دښتې باد سوزولي
وږي راشنه شول. ٧ د غلو دانو اوو نريو وږو هغه ډک او پاخه
وږي روغ تېر کړل. بيا فرعون راوېښ شو او پوه شو چې هغه خوب
وليده. ٨ په سهار د هغه فکر پرېشانه ؤ. هغه د مصر ټول
جادوګران او حکيمان راوغوښتل. هغه خپل خوبونه هغوی ته بيان
کړل، مګر هيڅ يو ونه شو کولی چې هغه فرعون ته تعبير کړي.

٩ په دې وخت کې د ساقيانو مشر فرعون ته ووېل: <نن راته
راياد شول چې زما څخه خطا شوې ده. ١٠ يو ځلې فرعون په
خپلو نوکرانو باندې په قهر شوی ؤ او زه او د نانوايانو مشر يې د
دربار د ګارډ د قوماندان په کور کې په زندان کې واچولو. ١١ مونږ
دواړو په يوه شپه خوب وليده او هر يو خوب ځانته خپله معنی
درلودله. ١٢ په هغه ځای کې يو عبرانی ځوان چې د دربار د ګارډ
د قوماندان غلام ؤ زمونږ سره ؤ. مونږ خپل خوبونه هغه ته بيان کړل
او هغه زمونږ خوبونه زمونږ دپاره تعبير کړل. ١٣ لکه څنګه چې
هغه تعبير کړی ؤ، کټ مټ هماغسې وشول. زه بېرته په خپل ځای
مقرر شوم او هغه بل سړی په دار وخېژولی شو.>

١٤ نو فرعون حضرت يوسف راوغوښت او هغه يې ډېر ژر د زندان
څخه راوويست. حضرت يوسف خپله ږيره او سر وخرايل، خپل
کالي يې بدل کړل او د فرعون حضور ته راغی. ١٥ فرعون حضرت
يوسف ته ووېل: <ما خوب ليدلی او څوک نشته چې هغه تعبير
کړي. مګر ما ستا په هکله اورېدلي دي چې کله خوب واورې، نو

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

تعبير يې کولی شي.>

١٦ حضرت یوسف فرعون ته په ځواب کې وفرمايل:
<اعلیحضرته، زه دا نه شم کولی، مګر خدای پاک به ښه تعبير
درکړي.>

١٧ فرعون حضرت يوسف ته وويل: <ما خوب وليده چې زه د
نيل د سيند په غاړه ولاړ وم، ١٨ په دې وخت کې اووه چاغې او
ښې غواګانې د سيند څخه راووتلې او په لوخو کې څرېدلې. ١٩ د
هغوی څخه وروسته نورې اووه غواګانې راووتلې چې داسې ډنګرې
او بدشکله وې چې ما د مصر په ټول هېواد کې هيڅکله نه وې
ليدلې. ٢٠ ډنګرو او بدشکله غواګانو هغه اولنی چاغې غواګانې
وخوړلې. ٢١ مګر د خوړلو څخه وروسته هم څوک نه پوهېدل
چې دوی به څه خوړلي وي ځکه چې هغوی د پخوا په شان ډنګرې
ښکارېدلې. نو په دې وخت کې زه راويښ شوم. ٢٢ همدارنګه ما
په خوب کې وليدل چې د غلو دانو اووه ډک او پاخه وږي په يوه
ډنډر کې راشنه شول. ٢٣ د هغو څخه وروسته نور اووه نري او د
دښتې باد سوزولي وږي راشنه شول. ٢٤ اووه نريو وږو هغه ډک
وږي روغ تېر کړل. نو ما خپل خوب جادوګرانو ته وويل، مګر هيچا
ونه شو کولی چې هغه ماته تعبير کړي.>

٢٥ نو حضرت یوسف فرعون ته وفرمايل: <د دواړو خوبونو معنیٰ
يوه ده. څه چې خدای پاک غواړي ويې کړي هغه يې تاسو ته څرګند
کړل. ٢٦ اووه ښې غواګانې اووه کاله دي او د غلو دانو اووه ډک
وږي هم اووه کاله دي، هغوی يوشان معنیٰ لري. ٢٧ اووه ډنګرې

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

او بد رنګه غواګاني چې د هغو څخه وروسته راووتلې او د غلو دانو
اووه نري او د دښتې باد سوزولي وږي د قحطۍ اووه کاله دي. ۲۸
دا هماغه څه دي چې تاسو ته مې وویل. څه چې خدای پاک غواړي
ویې کړي تاسو ته یې څرګند کړي دي. ۲۹ اووه کاله به د مصر په
ټول هېواد کې ډېره پرېماني راشي. ۳۰ مګر له هغې وروسته به د
اوو کالو دپاره داسې قحطي راشي چې د مصر په ملک کې به هغه
ټوله پرېماني هېره شي. ځکه چې قحطي به هېواد تباه کړي ۳۱ او
پرېماني به په هېواد کې ښېخي هېره شي، دا ځکه چې هغه قحطي چې
په هغې پسې راځي هغه به ډېره سخته وي. ۳۲ دا چې تاسو دوه
خوبونه لیدلي دي د هغو معنیٰ دا ده چې دا د خدای پاک فیصله ده
چې دا کار وکړي او هغه به ژر داسې وکړي.

۳۳ اوس باید تاسو یو پوه او د حکمت لرونکی سړی پیدا کړئ او
هغه دې د مصر د هېواد دوهم مشر وټاکئ. ۳۴ تاسو باید په ټول
هېواد کې ماموران وټاکئ چې د اووه کالو پرېمانۍ په موده کې د مصر
د حاصلاتو څخه پنځمه برخه راټوله کړي. ۳۵ هغوی ته امر وکړئ
چې د پرېمانۍ په کلونو کې غله راټوله کړي او هغوی ته اختیار
ورکړئ چې هغه په ښارونو کې ذخیره کړي او ساتنه یې وکړي. ۳۶
هغه باید د هېواد دپاره ذخیره شي چې د اووه کالونو د قحطۍ په
موده کې چې په مصر باندې راتلونکې ده ورڅخه کار واخیستل شي
ترڅو هېواد د قحطۍ په اثر وران نه شي.>

۳۷ دغه وړاندیز د فرعون او د هغه د ټولو درباریانو په نظر کې ښه
ښکاره شو. ۳۸ نو فرعون د هغوی څخه پوښتنه وکړه: <آیا کولی

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

شو چې د یوسف په شان یو څوک راپیدا کړو چې د خدای پاک
روح په کې دی؟> ۳۹ نو فرعون حضرت یوسف ته وویل:
<څرنګه چې خدای پاک دا هرڅه تاته ښودلي دي نو ستا په شان د
حکمت خاوند او پوه سړی نشته. ۴۰ زه به تا د خپل هېواد دوهم
مشر کړم او زما ټول قوم به ستا حکمونه مني او د واک په لحاظ به
ته زما څخه پس دوهم نفر یې.>

حضرت یوسف د مصر دوهم مشر

۴۱ نو فرعون حضرت یوسف ته وویل: <په دې ډول مې ته د
مصر د ټول هېواد دوهم مشر وټاکلې.> ۴۲ فرعون د خپلې ګوتې
څخه هغه ګوته راوویستله چې په هغې کې د پادشاهی مهر لګېدلی ؤ
او هغه یې حضرت یوسف ته ور په ګوته کړه. هغه حضرت یوسف ته
د کتان ډېره ښه چپنه ورواغوستله او د سرو زرو زنځیر یې د هغه په
غاړه کې واچاوه. ۴۳ فرعون هغه ته خپله دوهمه شاهي ګاډۍ
ورکړه چې په کې سپور شي او خلکو د هغه په مخکې نارې وهلې:
<لاره پرېږدئ! لاره پرېږدئ!> په دې ډول یې حضرت یوسف د
مصر د ټول هېواد دوهم مشر وټاکه. ۴۴ فرعون حضرت یوسف ته
وویل: <زه فرعون یم، مګر هیڅوک به ستا له اجازې څخه پرته په
ټول مصر کې هیڅ نه شي کولی.> ۴۵ فرعون په حضرت یوسف
باندې صفنات فعنیح نوم کېښود او د اون د کاهن فوطي فارع لور
اسنات یې هغه ته په نکاح ورکړه. نو په دې ډول حضرت یوسف د
مصر په ټول هېواد باندې واک ترلاسه کړ. ۴۶ حضرت یوسف
دېرش کلن ؤ چې د مصر د پادشاه یعنې فرعون په خدمت کولو یې

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

پیل وکړ. حضرت یوسف د فرعون د حضور څخه لاړ او په ټول مصر
کې وګرځېد. ۴۷ د اووه کالو پرېمانی په موده کې ځمکې ډېر زیات
حاصلات ورکړل. ۴۸ په دې موده کې حضرت یوسف په مصر کې
ټول خوراکي مواد راټول کړل او هغه یې په ښارونو کې ذخیره کړل او
د هر ښار د شاوخوا ځمکو خوراکي مواد یې په هماغه ښار کې
ذخیره کړل. ۴۹ حضرت یوسف لکه د دریاب د شګو په شان ډېره
زیاته غله ذخیره کړه او هغه دومره زیاته وه چې د حساب څخه
وتلې وه.

۵۰ د قحطۍ د کالونو د راتلو څخه مخکې د اون د کاهن
فوطي فارع لور اسنات حضرت یوسف ته دوه زامن وزېږول. ۵۱
حضرت یوسف د خپل مشر زوی نوم منسي کېښود، نو ځکه یې
وفرمایل: <خدای پاک زما ټولې سختۍ او زما د پلار ټوله کورنۍ
زما څخه هېره کړه.> ۵۲ او بیا د دوهم زوی نوم یې افرایم کېښود
او ویې فرمایل: <دا ځکه چې خدای پاک ماته په هغه وطن کې
اولادونه راکړل چې زه په کې په تکلیف وم.>

۵۳ نو هغه پرېماني چې د اووه کالو دپاره په مصر کې وه پای ته
ورسېدله. ۵۴ لکه څنګه چې حضرت یوسف فرمایلي وو، د قحطۍ
اووه کاله شروع شول. په نورو ټولو هېوادونو کې قحطي وه مګر په
ټول مصر کې غله وه. ۵۵ کله چې مصریان وږي شول، نو د ډوډۍ
دپاره یې فرعون ته فریاد وکړ. نو فرعون ټولو مصریانو ته وویل:
<یوسف ته ورشئ او هرڅه چې تاسو ته وایي هغه وکړئ.> ۵۶
قحطي ډېره سخته شوه او په ټول هېواد کې خپره شوه، نو حضرت

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

یوسف ګودامونه پرانیستل او په مصریانو باندې یې غله خرڅوله.
۵۷ د ټولو هېوادونو خلک مصر ته راتلل چې د حضرت یوسف
څخه غله واخلي، ځکه چې په ټوله دنیا کې سخته قحطي وه.

د حضرت یوسف ورونه د غلو دانو اخیستلو دپاره مصر ته ځي

۴۲

۱ کله چې حضرت یعقوب خبر شو چې په مصر کې غلې
دانې شته، نو هغه خپلو زامنو ته وویل: <تاسو ولې هسې ناست یئ
او یو او بل ته ګورئ؟ ۲ ما اورېدلي دي چې په مصر کې غلې
دانې شته. هلته لاړ شئ او زمونږ دپاره یو څه واخلئ چې له لوږې
څخه مړه نه شو.> ۳ نو د حضرت یوسف لس ورونه د غلو دانو
د اخیستلو دپاره مصر ته لاړل. ۴ مګر حضرت یعقوب د حضرت
یوسف ورور بنیامین د هغوی سره ونه لېږه ځکه چې هغه وېرېده چې
کوم زیان ورته ونه رسیږي.

۵ نو د حضرت یعقوب زامن هم د هغو کنعانیانو په ډله کې وو
چې د غلې د اخیستلو دپاره راغلي وو، ځکه چې په کنعان کې هم
قحطي وه. ۶ حضرت یوسف د مصر د دوهم مشر په توګه د ټولې
دنیا په خلکو باندې غله خرڅوله، نو کله چې د حضرت یوسف
ورونه راورسېدل هغه ته په سجده پرېوتل. ۷ څنګه چې حضرت
یوسف خپل ورونه ولیدل هغوی یې وپېژندل مګر ځان یې هغوی ته
لکه د یو پردي په شان وښود او د هغوی سره یې په سخته لهجه
خبرې وکړې. هغه پوښتنه ورڅخه وکړه: <له کوم ځای څخه راغلي

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

یئ؟>

هغوی ځواب ورکړ: <مونږ د کنعان ځخه راغلي یو چې یو څه غله
واخلو.>

۸ که څه هم حضرت یوسف خپل ورونه وپېژندل مګر هغوی
حضرت یوسف ونه پېژانده. ۹ په دې وخت کې حضرت یوسف
خپل هغه خوبونه رایاد کړل چې د هغوی په باره کې یې لیدلي وو او
هغوی ته یې وفرمایل: <تاسو جاسوسان یئ! تاسو د دې دپاره
راغلي یئ چې وګورئ زمونږ په هېواد کې د کوم ځای امنیت
کمزوری دی.>

۱۰ هغوی ځواب ورکړ: <نه زما باداره، ستا غلامان د غلې د
اخیستلو دپاره راغلي دي. ۱۱ مونږ ټول ورونه یو. مونږ جاسوسان
نه یو، مونږ صادق خلک یو.>

۱۲ حضرت یوسف هغوی ته وفرمایل: <نه! تاسو د دې دپاره
راغلي یئ چې وګورئ زمونږ په هېواد کې د کوم ځای امنیت
کمزوری دی.>

۱۳ هغوی ځواب ورکړ: <ستا غلامان دولس ورونه د یو سړي
زامن یو چې هغه د کنعان په خاوره کې اوسېږي. یو ورور مو مړ
شوی دی او کشر ورور اوس زمونږ د پلار سره دی.>

۱۴ حضرت یوسف هغوی ته وفرمایل: <دا همدا خبره ده لکه
څنګه چې ما درته ویلي وو. تاسو جاسوسان یئ. ۱۵ اوس به تاسو

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

په دې ډول وازمایلی شئ. زه د فرعون په ژوندون باندې قسم خورم
چې تاسو به هیڅکله له دې ځایه لاړ نه شئ تر هغې پورې چې
ستاسو کشر ورور دلته رانه شي. ۱۶ ستاسو څخه دې یو تن لاړ
شي چې ستاسو ورور راولي او پاتې به په زندان کې وساتل شي
ترڅو ستاسو خبره وازمایلی شي چې تاسو رښتیا وایئ او که نه. که
داسې نه وي نو د فرعون په نامه باندې قسم خورم چې تاسو
جاسوسان یئ.> ۱۷ هغوی یې درې ورځې په زندان کې وساتل.

۱۸ په دریمه ورځ حضرت یوسف هغوی ته وفرمایل: <زه له
خدایه وېرېږم. زه به تاسو په یو شرط ژوندي پرېږدم، ۱۹ که
چېرې تاسو صادقان یئ، نو ستاسو د ورونو څخه دې یو نفر په
زندان کې پاتې شي او نور کولی شي چې لاړ شي او خپلو وږيو
کورنیو ته غله یوسي. ۲۰ مګر تاسو خامخا خپل کشر ورور ماته
راولئ نو ستاسو خبره به ثابته شي چې رښتیا وایئ او تاسو به مړه نه
شئ.>

هغوی رضا شول ۲۱ او یو بل ته یې وویل: <اوس مونږ دغه
تکلیف د هغه کار په نتیجه کې وینو چې د خپل ورور سره مو کړی
دی. مونږ ولیدل چې هغه په لوی مصیبت کې ؤ او مونږ ته یې د خپل
ژوند دپاره زاري کوله، مګر مونږ قبوله نه کړه. په همدې سبب دغه
مصیبت په مونږ باندې راغلی دی.>

۲۲ روبین ځواب ورکړ: <آیا تاسو ته مې ونه ویل چې د دې
هلک په مقابل کې ګناه مه کوئ؟ مګر تاسو زما خبره ونه منله! اوس
به مونږ د هغه د وینې حساب ورکوو.> ۲۳ هغوی ته معلومه نه وه

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

چې حضرت یوسف د هغوی په خبرو باندې پوهېږي، ځکه چې دوی
د هغه سره د ترجمان په وسیله خبرې کولې. ۲۴ حضرت یوسف د
هغوی څخه لیرې لاړ او په ژړا شو. مګر بېرته دوی ته راستون شو او
بیا یې د هغوی سره خبرې وکړې. د هغوی څخه یې شمعون ونیوه او
د هغوی په مخ کې یې وتاړه.

د حضرت یوسف ورونه کنعان ته ورستنیږي

۲۵ حضرت یوسف امر وکړ چې د هغوی بوجۍ دې د غلو دانو
څخه ډکې شي او د هر نفر پیسې دې بېرته د هغه په بوجۍ کې
کېښودلې شي او هغوی ته دې د سفر دپاره خواړه ورکړای شي. نو
همداسې یې ورسره وکړل. ۲۶ هغوی غله په خپلو خرو باندې بار
کړه او روان شول. ۲۷ په هغه ځای کې چې هغوی د شپې تېرولو
دپاره پاتې شول، یو تن خپله بوجۍ خلاصه کړه چې خپل خره ته
خوراک ورکړي. خپلې پیسې یې ولیدلې چې د بوجۍ په خوله کې
وې. ۲۸ هغه خپلو ورونو ته وویل: <زما پیسې یې بېرته ماته
راکړې دي او دلته زما په بوجۍ کې دي.> د هغوی زړونه ولوېدل او
په رېږدېدلو یې یو بل ته مخ واړاوه او ویې وویل: <دا څه دي چې
خدای پاک زمونږ سره وکړل؟>

۲۹ کله چې هغوی خپل پلار حضرت یعقوب ته د کنعان خاورې
ته راغلل، نو هغه څه چې په هغوی باندې تېر شوي وو هغه ته یې
بیان کړل او ویې ویل: ۳۰ <د مصر دوهم مشر زمونږ سره په
سخته لهجه خبرې وکړې او په مونږ باندې یې دا تور ولګاوه چې

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

مونږ د هغه په خاوره کې جاسوسي کوو. ۳۱ مګر مونږ هغه ته
وویل چې مونږ صادق خلک یو، مونږ جاسوسان نه یو. ۳۲ مونږ
دولس ورونه او د یو پلار زامن یو. زمونږ یو ورور مړ شوی دی او
کشر ورور مو په کنعان کې زمونږ د پلار سره دی. ۳۳ د مصر
دوهم مشر په ځواب کې وویل: هغه وخت به زه پوه شم چې تاسو
صادقان یئ چې د خپلو ورونو څخه یو دلته زما سره پرېږدئ او د
خپلو وږیو کورنیو دپاره غله واخلئ او لاړ شئ. ۳۴ مګر خپل کشر
ورور ماته راولئ، نو زه به پوه شم چې تاسو جاسوسان نه یئ بلکه
صادقان یئ. بیا به هغه وخت تاسو ته خپل ورور بېرته درکړم او
تاسو به وکولی شئ چې دلته پاتې شئ او سوداګري وکړئ.>

۳۵ نو څنګه چې هغوی خپلې بوجۍ خالي کړې، د هر نفر په
بوجۍ کې د هغه د پیسو کڅوړه وه. کله چې هغوی او د هغوی پلار د
پیسو کڅوړې ولیدلې نو وویرېدل. ۳۶ د هغوی پلار حضرت
یعقوب هغوی ته وفرمایل: <تاسو زه د خپلو اولادونو څخه
بې برخې کړم، یوسف نور نشته او شمعون نور نشته. اوس غواړئ
چې بنیامین بوځئ. دا هرڅه زما سره کیږي!>

۳۷ په دې وخت کې روبین خپل پلار ته وویل: <که بنیامین مې
بېرته تاته رانه وست زما دواړه زامن ووژنه. هغه ماته وسپاره زه به
یې بېرته راولم.>

۳۸ مګر حضرت یعقوب وفرمایل: <زما زوی به ستاسو سره هلته
نه ځي. د هغه ورور مړ شوی دی او هغه یوازې پاتې دی. که چېرې
په لاره کې په هغه باندې څه پېښه وشي نو زه زوړ سړی یم، له غمه

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

به مړ شم او تاسو ټول به ملامته شئ.>

مصر ته دوهم سفر

۴۳ ۱ په کنعان کې قحطي نوره هم سخته شوه. ۲ نو کله
چې هغوی هغه ټوله غله چې د مصر څخه یې راوړې وه وخوړله، نو
حضرت یعقوب خپلو زامنو ته وفرمایل: <بېرته لاړ شئ او لږه نوره
غله زمونږ دپاره واخلئ.>

۳ مګر یهودا هغه ته وویل: <هغه سړي مونږ ته په ټینګه
خبرداری راکړی دی چې ترڅو پورې چې ستاسو ورور ستاسو سره
نه وي، زما مخ به بیا ونه وینئ. ۴ که زمونږ ورور دې زمونږ سره
ولېږه نو مونږ به لاړ شو او ستا دپاره به خواړه واخلو. ۵ مګر که
هغه دې ونه لېږه نو مونږ نه ځو، ځکه چې هغه سړي مونږ ته وویل:
ترڅو پورې چې ستاسو ورور ستاسو سره نه وي نو نور به زما مخ
ونه وینئ.>

۶ حضرت یعقوب وفرمایل: <زه مو ولې د داسې سخت تکلیف
سره مخامخ کړم چې هغه سړي ته مو وویل چې ستاسو بل ورور هم
شته؟>

۷ هغوی ځواب ورکړ: <هغه سړي په ډېر غور سره زمونږ او
زمونږ د کورنۍ په باره کې زمونږ څخه پوښتنې وکړې ویې ویل: آیا
ستاسو پلار تر اوسه پورې ژوندی دی؟ ستاسو بل ورور شته؟ مونږ

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

يوازې د هغه پوښتنو ته ځواب ورکړی دی. مونږ څه پوهېدلو چې
هغه به مونږ ته ووايي چې خپل ورور دلته راولئ.>

٨ يهودا خپل پلار حضرت يعقوب ته وويل: <هلک زما سره
ولېږه. مونږ به سمدستي لاړ شو چې مونږ او تاسو او زمونږ ماشومان
ژوندي پاتې شو او له لوږې څخه مړه نه شو. ٩ زه په خپله د هغه
د سلامتيا ضمانت کوم. ته کولی شې چې د هغه مسئوليت زما په غاړه
واچوې. که چېرې هغه تاته رانه ولم او ستا په مخکې يې حاضر نه
کړم، زه به تاته د تل دپاره ملامت يم. ١٠ که چېرې مونږ ځنډ نه
وای کړی نو تر اوسه پورې به مونږ دوه ځلې تللي او بېرته به راغلي
وای.>

١١ بيا د هغوی پلار حضرت يعقوب هغوی ته وفرمايل: <که
داسې وي نو دا کار وکړئ. د خپل هېواد د ډېرو ښو پيداوارو څخه يو
څه واخلئ او په خپلو بوجيو کې يې واچوئ او لږ څه ملهم، شات،
مساله، کنډ، پسته او بادام هغه سړي ته د سوغات په توګه يوسئ.
١٢ دوه چنده پيسې د ځانه سره واخلئ ځکه هغه پيسې چې بېرته
ستاسو د بوجيو په خولو کې اېښودل شوې وې بايد بېرته ورکړئ.
کېدای شي چې د هغوی څخه سهوه شوې وي. ١٣ خپل ورور هم
واخلئ او سمدستي بېرته هغه سړي ته ورشئ. ١٤ مطلق قادر
خدای دې هغه سړی په تاسو باندې مهربانه کړي ترڅو هغه بنيامين
او ستاسو بل ورور بېرته تاسو ته درکړي. که چېرې زه بې اولاده
کېږم نو بې اولاده دې شم.>

١٥ نو هغو ورونو سوغاتونه او دوه چنده پيسې واخيستلې او د

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

بنیامین سره مصر ته روان شول او هغوی خپل ځانونه حضرت یوسف
ته ورحاضر کړل. ۱۶ کله چې حضرت یوسف د هغوی سره بنیامین
ولید نو د خپل کور ناظر ته یې وفرمایل: <دا خلک زما کور ته
بوځه او یو حیوان حلال کړه او تیار یې کړه چې دوی به غرمه زما
سره ډوډۍ خوري.> ۱۷ لکه څنګه چې حضرت یوسف امر کړی
ؤ هغه سړي هماغه شان وکړل او هغه خلک یې د حضرت یوسف
کور ته راوستل.

۱۸ کله چې هغوی د حضرت یوسف کور ته راوستل شول نو
ووېرېدل. دوی فکر کاوه: <مونږ د هغو پیسو په سبب چې په اول
ځل زمونږ په بوجیو کې بېرته اېښودل شوې وې، دلته راوستل شوي
یو. هغه غواړي چې مونږ بندیان کړي، مونږ خپل غلامان کړي او
زمونږ څخه خره واخلي.> ۱۹ نو هغوی د حضرت یوسف ناظر ته
ورغلل او د کور په دروازه کې یې د هغه سره خبرې وکړې. ۲۰
هغوی وویل: <ای باداره! مونږ دلته یو ځلې مخکې د غلو دانو د
اخیستلو دپاره راغلي وو، ۲۱ خو کله چې په یو ځای کې د شپې
تېرولو دپاره ودرېدو، مونږ خپلې بوجۍ پرانیستلې او هر یو خپلې
پیسې په هماغه خپله اندازه د خپلو بوجیو په خولو کې وموندلې. نو
مونږ هغه بېرته د خپل ځان سره راوړې دي. ۲۲ همدارنګه مونږ
نورې پیسې هم د ځان سره راوړې دي چې نوره غله واخلو. مونږ نه
پوهېږو چې چا زمونږ په بوجیو کې هغه پیسې اچولې وې.>

۲۳ ناظر وویل: <اندېښنه مه کوئ او مه وېرېږئ. ستاسو او ستاسو
د پلار خدای ستاسو په بوجیو کې تاسو ته خزانه اېښې ده. ستاسو

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

پیسې ماته راورسېدلې.> نو شمعون يې هغوی ته راوست.

۲۴ ناظر د حضرت يوسف ورونه د هغه کور ته دننه بوتلل او
هغوی ته يې اوبه ورکړې چې خپلې پښې ومينځي او د هغوی خرو
ته يې واښه ورکړل. ۲۵ هغوی سوغاتونه تيار کړل چې حضرت
يوسف به غرمې ته راشي، ځکه چې دوی ته ويل شوي وو چې
ډوډۍ به هلته وخوري. ۲۶ کله چې حضرت يوسف کور ته راغی،
نو دوی هغه سوغاتونه چې کور ته يې راوړي وو هغه ته وړاندې کړل
او د هغه په مخکې په ځمکه پرېوتل او سجده يې ورته وکړه. ۲۷
هغه د دوی د روغتيا په هکله پوښتنه وکړه او بيا يې وفرمايل:
<ستاسو زوړ پلار چې تاسو د هغه په باره کې ويلي وو څنګه دی؟
آيا هغه تر اوسه پورې ژوندی دی؟>

۲۸ هغوی وويل: <ستا غلام يعنې زمونږ پلار تر اوسه پورې
ژوندی دی او ښه دی.> دوی پړمخې پرېوتل او د هغه په وړاندې
يې د احترام سرونه ټيټ کړل.

۲۹ کله چې حضرت يوسف خپل سکه ورور بنيامين وليده، هغه
پوښتنه وکړه: <آيا ستاسو کشر ورور چې تاسو ماته د هغه په باره
کې ويلي وو دا دی؟ ای زما زويه! خدای پاک دې تاته برکت
درکړي.> ۳۰ حضرت يوسف سمدستي لاړ، ځکه چې د خپل
ورور په ليدلو باندې ډېر احساساتي شو او د ژړا ځای يې لټاوه. هغه
خپلې شخصي کوټې ته ننوت او هلته يې وژړل. ۳۱ وروسته له
هغې چې خپل مخ يې ومينځه دباندې راووت. خپل ځان يې کنټرول
کړ او ويې فرمايل: <ډوډۍ راوړئ.> ۳۲ حضرت يوسف ته يې په

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

يو دسترخوان باندې ډوډۍ ورکړه او د هغه ورونو ته يې په بل
دسترخوان باندې. مصريانو ته يې چې هلته يې ډوډۍ خوړله جدا
کېښودله ځکه چې هغوی به د عبرانيانو سره ډوډۍ نه خوړله.
مصريانو د عبرانيانو سره ډوډۍ خوړل حرام ګڼل. ۳۳ د هغه ورونه
د هغوی د عمر له مخې د مشر څخه تر کشره پورې د حضرت
يوسف په مخکې کښېنول شول او هغوی په حيرانتيا سره يو بل ته
کتل. ۳۴ هغوی ته د حضرت يوسف د دسترخوان څخه ډوډۍ
ورکړای شوه او د بنيامين برخه د نورو ټولو څخه پنځه چنده زياته
وه. نو هغوی د حضرت يوسف سره وخوړل او وېې څښل او
خوشالي يې وکړه ترڅو چې نېشه شول.

د حضرت يوسف د سپينو زرو جام

۴۴ ۱ حضرت يوسف د خپل کور ناظر ته امر وکړ: <د دې
خلکو بوجۍ ګانې د غلو دانو څخه دومره ډکې کړه چې څومره دوی
وړلی شي او د هر نفر پيسې د هغه د بوجۍ په خوله کې کېږده. ۲
زما د سپينو زرو جام د کشر ورور د بوجۍ په خوله کې د هغه د غلو
دانو د پيسو سره کېږده.> نو څنګه چې حضرت يوسف هغه ته
فرمايلي وو همداسې يې وکړل. ۳ سهار وختې د حضرت يوسف
ورونه د خپلو خرو سره په خپله لاره رخصت کړای شول. ۴
هغوی لا د ښار څخه دومره لېرې نه وو تللي چې حضرت يوسف د
خپل کور ناظر ته وفرمايل: <پاڅه او هغو خلکو پسې ورشه او کله
چې هغوی ته ورسېدلې ورته ووايه چې تاسو ولې د نېکۍ په بدل کې

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

بدي وکړه؟ ۵ تاسو ولې زما د بادار د سپینو زرو جام چې هغه په
کې څښل کوي او فال وربانديې ګوري غلا کړ؟ تاسو ډېر بد کار
وکړ.>

۶ کله چې ناظر هغوی ته وروررسېد نو دا خبرې يې هغوی ته
تکرار کړې. ۷ مګر هغوی ورته ځواب ورکړ: <ای زمونږ باداره،
ولې داسې خبرې کوې؟ مونږ قسم خورو چې مونږ داسې کار نه دی
کړی. ۸ ګوره! هغه پیسې چې مونږ د خپلو بوجیو په خولو کې
پیدا کړې بېرته مو د کنعان د خاورې څخه تاسو ته راوړلې، نو څنګه
به ستا د بادار د کور څخه سره زر یا سپین زر غلا کړو؟ ۹ که
هغه په مونږ کې د کوم یو سره پیدا شي هغه دې ووژل شي او مونږ
دې ستا غلامان شو.>

۱۰ بیا هغه وویل: <ډېر ښه. مګر یوازې هغه چا سره چې جام
پیدا شي هغه به زما غلام شي او تاسو نور به د ملامتیا څخه خلاص
شئ.> ۱۱ هغوی هر یو په چالاکۍ سره خپله بوجۍ کوزه کړه او
هغه يې پرانیستلې. ۱۲ بیا ناظر شروع وکړه او د مشر څخه نیولې
تر کشره پورې يې په غور سره ولټول او جام د بنیامین په بوجۍ کې
وموندل شو. ۱۳ په دې وخت کې هغوی له غمه خپل کالي
وشکول، خپل خره يې بار کړل او ښار ته راستانه شول.

۱۴ کله چې یهودا او د هغه ورونه د حضرت یوسف کور ته راغلل،
هغه لا هلته ؤ او هغوی د حضرت یوسف په مخ کې په ځمکه
پرېوتل. ۱۵ حضرت یوسف هغوی ته وفرمایل: <تاسو څه وکړل؟
آیا تاسو نه پوهېدلئ چې زما په شان سړی کولی شي چې د فال په

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

وسیله شیان راپیدا کړي؟>

۱۶ یهودا ځواب ورکړ: <ای باداره، تاسو ته څه ووایو؟ مونږ څه
ویلی شو؟ خپله بې ګناهي څرنګه ثابته کړو؟ خدای پاک زمونږ ګناه
ښکاره کړه. اوس به مونږ ټول او هغه چې جام ورسره پیدا شوی دی
ستاسو غلامان شو.>

۱۷ مګر حضرت یوسف وفرمایل: <نه! زه به هیڅکله داسې ونه
کړم! یوازې هغه څوک به زما غلام شي چې جام ورسره موندل شوی
دی او تاسو نور په خیر سره بېرته خپل پلار ته لاړ شئ.>

یهودا د بنیامین دپاره زاري کوي

۱۸ بیا یهودا حضرت یوسف ته ورغی او ویې ویل: <ای باداره، زه
پوهېږم چې تاسو د فرعون په شان قدرت لرئ، نو په ما باندې په قهر
نه شئ او د مهربانۍ له مخې اجازه راکړئ چې تاسو سره سپینې
خبرې وکړم. ۱۹ زما باداره، تاسو زمونږ څخه پوښتنه وکړه چې
ستاسو پلار یا بل ورور شته؟ ۲۰ مونږ ځواب درکړ چې زمونږ پلار
زوړ دی او کشر ورور هم لرو چې هغه ته په سپین ږیرتوب کې پیدا
شوی دی. د هلک ورور مړ شوی دی او هغه د خپلې مور د اولادونو
څخه یوازینی زوی دی چې ژوندی دی او پلار یې ورسره زیاته مینه
کوي. ۲۱ باداره، تاسو مونږ ته وویل چې هغه دلته راولئ چې په
خپله یې ووینم. ۲۲ مونږ تاسو ته وویل چې هغه هلک د خپل پلار
څخه نه شي جدا کېدلی او که چېرې جدا شي نو پلار به یې مړ شي.
۲۳ مګر تاسو مونږ ته وویل چې تر هغې پورې چې ستاسو کشر

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ورور ستاسو سره رانه شي نو زما مخ به بیا ونه وینئ.

۲۴ نو کله چې مونږ خپل پلار ته ورغلو، ستاسو خبرې مو ورته
بیان کړې. ۲۵ نو زمونږ پلار وویل: بېرته لاړ شئ او لږې نورې
غلې دانې واخلئ. ۲۶ مګر مونږ ځواب ورکړ: مونږ نه شو تللی.
خو که زمونږ کشر ورور زمونږ سره وي نو لاړ به شو. که زمونږ کشر
ورور راسره نه وي نو د هغه سړي مخ نه شو لیدلی. ۲۷ زمونږ پلار
مونږ ته وویل: تاسو پوهېږئ چې ماته زما د ښځې راحیل څخه
یوازې دوه زامن پیدا شوي دي. ۲۸ د هغوی څخه یو یې ورک
شوی دی. هغه به خامخا د کوم داړونکي ځناور له خوا ټوټې ټوټې
شوی وي او له هغه وخت راهیسې مې نه دی لیدلی. ۲۹ نو که
تاسو دا هم له ما څخه بوځئ او په هغه باندې څه وشي نو څرنګه
چې زه سپین ږیری یم د هغه غم له امله به چې تاسو مې ورباندې
اخته کوئ مړ شم.

۳۰ نو اوس که چېرې زه بېرته خپل پلار ته ورشم او هلک زمونږ
سره نه وي، نو که زما پلار چې ژوند یې د هلک د ژوند سره تړلی
دی ۳۱ وګوري چې هلک نشته هغه به مړ شي. هغه دومره زوړ دی
چې هغه غم چې مونږ یې په هغه باندې راولو، هغه به ووژني. ۳۲
ما خپل پلار ته د دې هلک د ساتنې ضمانت ورکړی دی ویلي مې
دي: که هغه مې بېرته تاته رانه وست، نو زه به ټول عمر تاته ملامت
یم. ۳۳ نو اوس ای باداره، زه به د هلک په ځای ستاسو د غلام په
توګه دلته پاتې شم. هغه پرېږدئ چې د خپلو ورونو سره بېرته لاړ
شي. ۳۴ که هلک زما سره نه وي خپل پلار ته به څنګه بېرته

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ورشم؟ زه دا نه شم زغملی چې هغه بدبختي چې زما په پلار باندې
به راشي ووينم.>

حضرت یوسف خپل ځان خپلو ورونو ته ورپېژني

۴۵ ۱ حضرت یوسف نور د خپلو نوکرانو په مخ کې ځان
ټینګ نه کړای شو. هغه چیغې کړې: <ټول د کوټې څخه ووزئ!> نو
کله چې حضرت یوسف خپل ځان خپلو ورونو ته وروپېژانده هلته
بل څوک نه ؤ. ۲ هغه په داسې لوړ اواز سره وژړل چې مصریانو
دا ژړا واورېدله او د فرعون درباریانو هم دا خبره واورېدله. ۳
حضرت یوسف خپلو ورونو ته وفرمایل: <زه یوسف یم! آیا زما پلار
لا تر اوسه پورې ژوندی دی؟> مګر کله چې د هغه ورونو دا خبره
واورېدله ډېر سخت ووېرېدل. ورونو یې نه شو کولی چې هغه ته
ځواب ورکړي. ۴ بیا حضرت یوسف خپلو ورونو ته وفرمایل:
<ماته رانژدې شئ.> کله چې هغوی ورنژدې شول، هغه وفرمایل:
<زه ستاسو ورور یوسف یم، هغه یوسف چې تاسو د نورو په لاس
په مصر کې خرڅ کړی ؤ. ۵ اوس مه پرېشانه کېږئ او خپل
ځانونه په دې باندې مه ملامتوئ چې زه تاسو دلته خرڅ کړم، ځکه
چې خدای پاک زه ستاسو څخه مخکې د خلکو د ژوند د ژغورلو
دپاره دلته رالېږلی یم. ۶ ځکه چې دوه کاله کېږي چې په دې
هېواد کې قحطي ده او د راتلونکو پنځو کالو دپاره به دلته کرل او
رېبل نه وي. ۷ مګر خدای پاک زه ستاسو څخه مخکې راولېږلم
چې تاسو په یوه عجیبه طریقه وژغوري چې تاسې او ستاسو اولاده

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ژوندی پاتې شي. ۸ نو په رښتیا سره تاسو زه دلته نه یم رالېږلی
بلکه خدای پاک رالېږلی یم. هغه زه د فرعون ډېر لوړ رتبه درباري
وټاکلم او زه د ټول هېواد دوهم مشر یم.

۹ اوس ژر شئ، زما پلار ته بېرته ورشئ او هغه ته ووایئ چې
ستا زوی یوسف داسې وایي چې خدای پاک زه د مصر دوهم مشر
کړی یم. بې له کومه ځنډه ماته راشئ. ۱۰ تاسو به د جوشن په
سیمه کې اوسېږئ ترڅو تاسو، ستاسو اولادونه، ستاسو لمسیان،
ستاسو رمې او پادې او خپلو ټولو شیانو سره چې درسره دي زما
سره نژدې اوسئ. ۱۱ زه به هلته په تاسو پام کوم، ځکه چې د
قحطۍ پنځه کاله لا پاتې دي. که تاسو رانه شئ نو تاسو، ستاسو
کورنۍ او ستاسو حیوانات به له لوږې څخه مړه شي.

۱۲ تاسو په خپله او همدارنګه زما ورور بنیامین وینې چې په
رښتیا سره دا زه یم چې ستاسو سره خبرې کوم. ۱۳ نو زما پلار په
مصر کې زما د عزت او هغه څه څخه چې تاسو ولیدل خبر کړئ او
ژر هغه دلته راولئ.>

۱۴ بیا هغه خپل لاسونه د خپل ورور بنیامین څخه راتاو کړل او
ویې ژړل او بنیامین هغه په غېږ کې ونیوه او ویې ژړل. ۱۵ هغه
خپل ټول ورونه ښکل کړل او ورته ویې ژړل. له هغې څخه وروسته
ورونو یې ورسره خبرې وکړې.

۱۶ کله چې د فرعون ماڼۍ ته د حضرت یوسف د ورونو د راتلو
خبر ورسېده نو فرعون او د هغه ټول درباریان خوشاله شول. ۱۷

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

فرعون حضرت یوسف ته وویل: <خپلو وروڼو ته ووایه چې داسې
وکړئ، خپل حیوانات بار کړئ او د کنعان خاورې ته ستانه شئ. ۱۸
خپل پلار او خپلې کورنۍ ماته راولئ. هغوی ته به د مصر ترټولو ښه
ځمکه ورکړم او هغوی به د خپل ژوندانه د اړتیا څخه زیات ولري.
۱۹ تاته زما امر دی چې هغوی ته ووایه: داسې وکړئ چې د مصر
څخه د خپلو اولادونو او خپلو ښځو دپاره ګاډۍ ګانې بوځئ او خپل
پلار د ځان سره راواخلئ او راشئ. ۲۰ د هغو شیانو په باره کې
چې تاسو یې د ځان سره نه شئ راوړلی هیڅ اندېښنه مه کوئ ځکه
چې د مصر ترټولو ښه ځمکه به ستاسو وي.>

۲۱ نو د حضرت یعقوب زامنو همداسې وکړل او لکه څنګه چې
فرعون امر کړی ؤ حضرت یوسف هغوی ته ګاډۍ ګانې ورکړې او
هغوی ته یې د سفر خواړه هم ورکړل. ۲۲ هغوی هر یو ته یې یوه
یوه جوړه کالي ورکړل، مګر بنیامین ته یې درې سوه مثقاله سپین زر
او پنځه جوړه کالي ورکړل. ۲۳ او خپل پلار ته یې د مصر ترټولو
ښو شیانو څخه د خرو لس باره او په ډوډۍ، غلو دانو او نورو خواړو
باندې بار لس خرې د هغه د سفر دپاره ولېږلې. ۲۴ بیا هغه خپل
وروڼه رخصت کړل او څنګه چې روان شول نو هغوی ته یې
وفرمایل: <په لاره کې شخړه مه کوئ.>

۲۵ نو دوی د مصر څخه ووتل او په کنعان کې خپل پلار حضرت
یعقوب ته راغلل. ۲۶ هغه یې خبر کړ: <یوسف تر اوسه پورې
ژوندی دی او د مصر دوهم مشر دی.> حضرت یعقوب هک حیران
شو او د هغوی په خبره یې باور ونه کړ.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۲۷ مګر کله چې هغوی د حضرت یوسف ټولې خبرې حضرت
یعقوب ته بیان کړې او هغه ګاډۍ ګانې یې چې حضرت یوسف د هغه
د راوستلو دپاره رالیږلي وې ولیدلې، نو د هغوی په پلار حضرت
یعقوب کې بېرته ساه راپیدا شوه. ۲۸ حضرت یعقوب وفرمایل:
<زه باور لرم چې زما زوی یوسف تر اوسه پورې ژوندی دی. زه به
لاړ شم او د خپل مرګ څخه مخکې به هغه ووینم.>

حضرت یعقوب د خپلې کورنۍ سره مصر ته ځي

۴۶ ۱ حضرت یعقوب چې هرڅه درلودل هغه یې واخیستل او
بئرشبع ته لاړ او هلته یې د خپل پلار حضرت اسحاق خدای ته
قرباني وړاندې کړه. ۲ خدای پاک د حضرت یعقوب سره د شپې
په رویا کې خبرې وکړې او ویې فرمایل: <ای یعقوبه، ای یعقوبه!>

هغه ځواب ورکړ: <زه حاضر یم.>

۳ هغه وفرمایل: <زه خدای یم، ستا د پلار خدای. مصر ته د
تللو څخه مه وېرېږه، ځکه چې هلته به ستا څخه یو لوی قوم جوړ
کړم. ۴ زه به ستا سره مصر ته لاړ شم او په یقین سره به ستا
اولاده بېرته دې وطن ته راولم. کله چې ته مړ شوې نو یوسف به دې
ښخ کړي.>

۵ نو حضرت یعقوب د بئرشبع څخه روان شو. د هغه زامنو خپل
پلار حضرت یعقوب، خپل اولادونه او خپلې ښځې واخیستلې او په

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

هغو ګاډیو کې یې سپرې کړلي چې فرعون د هغوی د راوستلو دپاره
لیږلي وې. ۶ همدارنګه هغوی خپل حیوانات او شتمني چې په
کنعان کې یې ګټلي وو واخیستل او حضرت یعقوب او د هغه ټوله
اولاده مصر ته لاړل. ۷ نو هغه د ځان سره خپل زامن، لمسیان،
خپلې لورګانې، لمسیانې او خپله ټوله اولاده مصر ته بوتلل.

۸ د حضرت یعقوب د کورنۍ غړي چې د هغه سره مصر ته
راغلل دا دي: د حضرت یعقوب مشر زوی روبین. ۹ د روبین
زامن: حنوک، فلو، حصرون او کرمي. ۱۰ شمعون او د هغه زامن:
یموئیل، یامین، اوحد، یاکین، صوحر او شائول د کنعانۍ ښځې زوی.
۱۱ لاوي او د هغه زامن: جرشون، قهات او مراري. ۱۲ یهودا او
د هغه زامن: عیر، اونان، شیله، فارص او زارح. (مګر عیر او اونان په
کنعان کې مړه شوي وو.) د فارص زامن حصرون او حامول وو. ۱۳
یساکار او د هغه زامن: تولاع، فوه، یوب او شمرون. ۱۴ زبولون او
د هغه زامن: سارد، ایلون او یاحلئیل. ۱۵ دا د لیه زامن وو چې په
بین النهرین کې یې حضرت یعقوب ته وزیږول چې په هغو کې د هغې
لور دینه هم شامله وه. د لیه د اولادې ټول شمېر درې دېرش تنه وو.

۱۶ جاد او د هغه زامن: صفیون، حجي، شوني، اصبون، عیري،
ارودي او ارئیلي. ۱۷ اشیر او د هغه زامن: یمنه، یشوه، یشوي،
بریعه او د هغوی خور سارح وه. او د بریعه زامن حابر او ملکیئیل
وو. ۱۸ دغه شپاړس تنه د حضرت یعقوب اولاده وه چې د زلفې
څخه پیدا شوي وو او زلفه هغه وینځه وه چې لابان خپلې لور لیه ته
ورکړې وه.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

١٩ د حضرت يعقوب د ښځې راحيل زامن: حضرت يوسف او
بنيامين. ٢٠ په مصر کې د اون د کاهن لور اسنات حضرت يوسف
ته منسي او افرايم وزېږول. ٢١ بنيامين او د هغه زامن: بالع، باکر،
اشبيل، جيرا، نعمان، ايحي، رش، مفيم، حفيم او آرد. ٢٢ دغه
څوارلس تنه د حضرت يعقوب اولاده وه چې د راحيل څخه پيدا
شوي وو.

٢٣ دان او د هغه زوی حوشيم. ٢٤ نفتالي او د هغه زامن:
يحصئيل، جوني، يصر او شليم. ٢٥ دغه اووه تنه د حضرت يعقوب
اولاده وه چې د بلهې څخه پيدا شوي وو او بلهه هغه وينځه وه چې
لابان خپلې لور راحيل ته ورکړې وه.

٢٦ د هغو نفرو شمېر چې په خپله د حضرت يعقوب د نسل څخه
وو او د هغه سره مصر ته تللي وو ټول شپېرشپېته تنه وو چې په هغو
کې د حضرت يعقوب د زامنو ښځې شاملې نه وې. ٢٧ د حضرت
يوسف زامن چې په مصر کې پيدا شول دوه تنه وو. نو د حضرت
يعقوب د کورنۍ غړي چې مصر ته تللي وو ټول اويا تنه وو.

حضرت يعقوب او د هغه کورنۍ په مصر کې

٢٨ حضرت يعقوب يهودا د ځان څخه مخکې حضرت يوسف ته
ولېږه چې د جوشن لاره ورته وروښايي. کله چې هغوی د جوشن
سيمې ته ورسېدل، ٢٩ حضرت يوسف خپله جنګې ګاډۍ تياره کړه
او جوشن ته د خپل پلار د ليدلو دپاره روان شو او څنګه چې يې
هغه وليده په غېږ کې يې ونيوه او ډېر يې وژړل. ٣٠ حضرت

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

يعقوب يوسف ته وفرمايل: <اوس زه مرګ ته تيار يم، ځکه چې ته
مې وليدلې او پوه شوم چې تر اوسه پورې ژوندی يې.>

۳۱ نو بيا حضرت يوسف خپلو ورونو او د خپل پلار کورنۍ ته
وفرمايل: <زه ځم او د فرعون سره خبرې کوم او ورته به ووايم چې
زما ورونه او زما د پلار ټوله کورنۍ چې په کنعان کې اوسېدل ماته
راغلي دي. ۳۲ دا خلک شپانه دي او حيوانات ساتي او خپلې
رمې، پادې او هرڅه چې يې درلودل له ځان سره يې راوړي دي.
۳۳ کله چې فرعون تاسو راوغواړي او پوښتنه درڅخه وکړي چې
تاسو څه کسب کوئ، ۳۴ نو تاسو بايد ځواب ورکړئ چې مونږ د
هلکتوب څخه د خپلو نيکونو په شان تر اوسه پورې حيوانات ساتو.
نو بيا به تاسو ته اجازه درکړي چې د جوشن په سيمه کې واوسېږئ.
حضرت يوسف دا خبره په دې خاطر وکړه چې مصريان د شپانو
څخه کرکه کوي.>

۴۷

۱ نو حضرت يوسف لاړ او فرعون ته يې وفرمايل: <زما
پلار او زما ورونه د خپلو رمو، پادو او خپلو ټولو شيانو سره چې
درلودل يې د کنعان څخه راغلي دي او اوس د جوشن په سيمه کې
دي.> ۲ هغه د خپلو ورونو څخه پنځه تنه انتخاب کړل او
فرعون ته يې وروپېژندل. ۳ فرعون د هغوی څخه پوښتنه وکړه:
<تاسو څه کار کوئ؟>

هغوی ځواب ورکړ: <مونږ د خپلو نيکونو په شان شپانه يو. ۴
مونږ راغلي يو چې د يو څه مودې دپاره په دې وطن کې واوسېږو،

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ځکه چې د کنعان په خاوره کې ډېره سخته قحطي ده او هلته زمونږ
د رمو دپاره څرځاى نشته. نو اوس مونږ ته اجازه راکړئ چې د
جوشن په سيمه کې واوسېږو.> ۵ فرعون حضرت يوسف ته
وويل: <اوس چې ستا پلار او ورونه تاته راغلي دي، ۶ د مصر
ځمکه ستا په مخ کې ده. پرېږده چې هغوى د جوشن په سيمه کې
چې د دې هېواد ترټولو ښه ځمکه ده واوسېږي. همدارنګه زه غواړم
چې ستاسو ډېر ښه شپانه دې زما پسونه او وزې وساتي.>

۷ بيا حضرت يوسف خپل پلار حضرت يعقوب راوست او فرعون
ته يې وروپېژانده. حضرت يعقوب فرعون ته برکت ورکړ. ۸
فرعون د حضرت يعقوب څخه پوښتنه وکړه: <ستا عمر څومره
دى؟>

۹ حضرت يعقوب ځواب ورکړ: <زما د عمر يوسلو دېرش کاله
شوي دي او له يو ځاى څخه مې بل ځاى ته کډه کړې ده. زما
پلرونو او نيکونو هم له يو ځاى څخه بل ځاى ته کډه کړې ده. مګر
هغوى اوږد عمر درلود او د هغوى ژوند زما د ژوند په شان سخت نه
ؤ.> ۱۰ حضرت يعقوب يو ځل بيا فرعون ته برکت ورکړ او د هغه
د حضور څخه لاړ. ۱۱ نو حضرت يوسف د فرعون د امر سره سم
خپل پلار او ورونو ته په مصر کې ډېر ښه ځاى چې د رعمسيس
ښار ته نژدې ؤ ورکړ. ۱۲ حضرت يوسف خپل پلار، خپلو ورونو
او د خپل پلار ټولې کورنۍ ته د هغوى د اولادونو د شمېر سره سم
خواړه برابرول.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

قحطي

۱۳ قحطي دومره سخته شوه چې په ټوله سیمه کې ډوډۍ نه وه او
د کنعان او مصر خلک د لوږې له لاسه کمزوري شول. ۱۴ د مصر
او کنعان د خلکو سره چې څومره پیسې وې هغه ټولې یې د غلو د
اخیستلو په بدل کې حضرت یوسف ته ورکړې او حضرت یوسف هغه
پیسې واخیستلې او د فرعون په خزانه کې یې کېښودلې. ۱۵ کله
چې د مصر او د کنعان د خلکو پیسې خلاصې شوې نو ټول مصریان
حضرت یوسف ته راغلل او ویې ویل: <زمونږ ټولې پیسې خلاصې
شوې، مونږ ته غلې داني راکړئ. دې ته مو مه پرېږدئ چې تاسو راته
ګورئ او مونږ مړه کېږو.>

۱۶ حضرت یوسف ځواب ورکړ: <که چېرې ستاسو پیسې
خلاصې شوې وي نو خپل حیوانات راولئ. زه به ستاسو د حیواناتو
په بدل کې په تاسو باندې غلې داني خرڅې کړم.> ۱۷ نو هغوی
حضرت یوسف ته خپل حیوانات راوستل او حضرت یوسف د هغوی
د اسونو، پسونو، وزو، غوایانو او خرو په بدل کې ورته غله ورکړه او
په هغه کال یې هغوی ته د دوی د ټولو حیواناتو په بدل کې غله
ورسوله.

۱۸ کله چې هغه کال تېر شو، د قحطۍ په بل کال هغوی حضرت
یوسف ته راغلل او ویې ویل: <باداره، ستاسو څخه دا حقیقت نه شو
پټولی چې زمونږ ټولې پیسې خلاصې شوې دي او زمونږ حیوانات
هم ستاسو شول. زمونږ سره د خپل ځان او ځمکې څخه پرته نور

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

څه نه دي پاتې چې تاسو ته يې درکړو. ۱۹ مونږ دې ته مه
پرېږدئ چې مړه شو! مه پرېږدئ چې زمونږ ځمکه شاړه شي. مونږ
او زمونږ ځمکه د غلو دانو په بدل کې واخلئ. مونږ به د فرعون
غلامان شو او هغه به زمونږ د ځمکې خاوند شي. مونږ ته غله راکړئ
چې ژوندي پاتې شو او تخم راکړئ چې خپلې ځمکې وکرو.>

۲۰ نو حضرت يوسف د مصر ټوله ځمکه فرعون ته واخيستله.
مصريانو هر يو خپله ځمکه خرڅه کړه ځکه چې په هغوی باندې
سخته قحطي شوه او ځمکه د فرعون شوه. ۲۱ حضرت يوسف د
مصر د يو سر څخه تر بل سر پورې خلک غلامان کړل. ۲۲
يوازينۍ ځمکه چې حضرت يوسف په بيه نه وه اخيستې هغه د
کاهنانو ځمکه وه، ځکه چې کاهنانو ته به د فرعون له خوا يو څه
ورکول کېدل چې خپل ژوند ورباندې وکړي. په دې سبب هغوی
خپله ځمکه خرڅه نه کړه. ۲۳ حضرت يوسف خلکو ته وفرمايل:
<اوس چې ما ستاسو ځمکې او تاسو د فرعون دپاره اخيستي يئ، دا
دی تخم ستاسو دپاره چې په خپلو ځمکو کې يې وکرئ. ۲۴ مګر
کله چې د حاصل وخت راشي، نو تاسو به د هغې څخه پنځمه برخه
فرعون ته ورکړئ او پاتې څلور برخې د ځمکو د تخم او خپل ځان،
خپلو کورنيو او خپلو ماشومانو ته د خوراک دپاره وساتئ.>

۲۵ هغوی وويل: <باداره، تاسو زمونږ سره نېکي وکړله او زمونږ
ژوند مو وژغوره. نو مونږ به د فرعون غلامان يو.> ۲۶ نو حضرت
يوسف د مصر په خاوره کې دا قانون وټاکه چې د محصولاتو پنځمه
برخه به د فرعون وي. دغه قانون تر نن ورځې پورې په خپل قوت

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

پاتې دی. يوازې د کاهنانو ځمکه د فرعون جايداد نه شو.

د حضرت يعقوب اخرنۍ غوښتنه

٢٧ نو اسراييليان په مصر کې د جوشن په سيمه کې اوسېدل. په
هغه ځای کې دوی شتمني لاس ته راوړه او د ډېرو اولادونو خاوندان
شول. ٢٨ حضرت يعقوب په مصر کې اوولس کاله ژوند وکړ او په
يوسلو اووه څلوېښت کلنۍ کې وفات شو. ٢٩ کله چې د حضرت
يعقوب د وفات کېدلو وخت رانژدې شو، هغه خپل زوی حضرت
يوسف راوغوښت او هغه ته يې وفرمايل: <که چېرې زه درباندې په
رښتيا ګران يم نو خپل لاس دې زما د ورون لاندې کېږده او زما سره
لوظ وکړه چې ما به په مصر کې نه ښخوې. ٣٠ زه غواړم په هغه
ځای کې ښخ کړای شم چې زما نيکونه په کې ښخ دي. ما د مصر
څخه يوسه او په کوم ځای کې چې هغوی ښخ شوي دي هلته مې
ښخ کړه.>

حضرت يوسف ځواب ورکړ: <څنګه چې ته وايې همداسې به
وکړم.>

٣١ حضرت يعقوب وفرمايل: <زما سره لوظ وکړه چې ته به دا
کار کوې.> حضرت يوسف لوظ وکړ او حضرت يعقوب په خپل کټ
باندې سر ټيټ کړ او شکر يې ادا کړ.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۴۸ ۱ څه موده وروسته حضرت یوسف ته خبر ورسېد چې
پلار یې ناروغ دی. نو هغه خپل دواړه زامن منسي او افرایم د ځان
سره واخیستل او د خپل پلار لیدلو ته ورغی. ۲ کله چې حضرت
یعقوب خبر شو چې د هغه زوی حضرت یوسف د هغه د لیدلو دپاره
راغلی دی نو هغه د خپل ټول قوت څخه کار واخیست ترڅو په
خپل کټ باندې کېنېناست. ۳ حضرت یعقوب یوسف ته وفرمایل:
<مطلق قادر خدای ماته د کنعان په وطن کې په لوز کې راښکاره شو
او برکت یې راته راکړ. ۴ ماته یې وفرمایل: تاته به زیات اولادونه
درکړم. ستا د نسل څخه به زیات قومونه جوړ کړم او دغه ځمکه به
ستا څخه وروسته ستا اولادې ته د هغوی د دایمي ملکیت په توګه
ورکړم.

۵ نو اوس ستا دوه زامن چې زما د راتللو څخه مخکې په مصر
کې زیږېدلي وو، هغوی زما دي. افرایم او منسي د روبین او شمعون
په شان زما زامن دي. ۶ له دوی څخه وروسته چې ستا کوم
اولادونه پیدا کیږي هغه به ستا وي او د هغوی میراث به د افرایم او
منسي څخه وي. ۷ څه وخت چې زه د بین النهرین څخه راتلم نو
په خواشینی سره راحیل د کنعان په خاوره کې افراتې ته نژدې په
لاره کې مړه شوه. نو هغه مې د افراتې د لارې تر څنګه ښخه کړه.>
(هغه ځای اوس د بیت الحم په نوم یادیږي.)

۸ کله چې حضرت یعقوب د حضرت یوسف زامن ولیدل هغه

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

پوښتنه وکړه: <دا څوک دي؟>

۹ حضرت يوسف خپل پلار ته وفرمايل: <دا زما زامن دي چې
خدای پاک ماته دلته په مصر کې راکړي دي.>

بيا حضرت يعقوب وفرمايل: <هغوی ماته راوله چې زه ورته برکت
ورکړم.> ۱۰ د حضرت يعقوب سترګې د زوړوالي له کبله دومره
کمزورې شوې وې چې څه شی ورته سم نه ښکاره کېده. نو حضرت
يوسف خپل زامن هغه ته ورنژدې کړل او د هغه پلار هغوی ښکل
کړل او په خپل غېږ کې يې ونيول. ۱۱ حضرت يعقوب يوسف ته
وفرمايل: <ما هيڅکله دا اميد نه درلود چې ستا مخ به بيا ووينم او
اوس خدای پاک زه دې ته پرېښودم چې ستا اولادونه هم ووينم.>
۱۲ بيا حضرت يوسف هغوی د خپل پلار د زنګنونو څخه لېرې
کړل او د احترام په خاطر يې هغه ته خپل سر ټيټ کړ.

۱۳ حضرت يوسف افرايم د حضرت يعقوب چپ لاس ته او منسي
يې د هغه ښي لاس ته نژدې راوستل. ۱۴ مګر حضرت يعقوب
خپل ښي لاس اوږد کړ او هغه يې د افرايم په سر باندې کېښود، که
څه هم هغه کشر ؤ او خپل چپ لاس يې د منسي په سر باندې چې
مشر ؤ کېښود. ۱۵ بيا هغه حضرت يوسف ته برکت ورکړ او ويې
فرمايل: <هغه خدای چې زما پلرونو حضرت ابراهيم او حضرت
اسحاق يې خدمت کړی دی، هغه دې دغو هلکانو ته برکت ورکړي!
هغه خدای چې تر دې ورځې پورې يې زما لارښوونه کړې، هغوی
ته دې برکت ورکړي! ۱۶ هغه فرښته دې هغوی ته برکت ورکړي
چې زه يې د ټولو بدو څخه ژغورلی يم! زما او زما د نيکونو حضرت

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ابراهیم او حضرت اسحاق نومونه دي د دوی په وسیله ژوندي وساتل
شي او هغوی دې ډېره اولاده ولري.>

١٧ کله چې حضرت یوسف ولیدل چې پلار یې خپل ښي لاس د
افرایم په سر باندې کېښود هغه خفه شو. نو د خپل پلار لاس یې
ونیوه چې د افرایم له سر څخه یې د منسي سرته راواړوي. ١٨
حضرت یوسف هغه ته وویل: <نه پلاره، دغه مشر هلک دی. خپل
ښي لاس دې د هغه په سر باندې کېږده.>

١٩ مګر د هغه پلار انکار وکړ او ویې ویل: <ای زویه، زه پوهېږم!
زه پوهېږم چې د منسي څخه به هم یو لوی قوم جوړ شي. مګر د
هغه کشر ورور به د هغه څخه لوی سړی شي ځکه چې د هغه د
اولادې څخه به لوی قومونه پیدا شي.>

٢٠ په هغه ورځ حضرت یعقوب هغوی ته برکت ورکړ ویې فرمایل:
<د اسراییلو قوم به یو او بل ته ستاسو په نوم برکت غواړي او داسې
به وایي چې خدای پاک دې تا د افرایم او منسي په شان کړي.> په
دې ډول حضرت یعقوب افرایم ته په منسي باندې د لومړي توب حق
ورکړ.

٢١ بیا حضرت یعقوب یوسف ته وفرمایل: <ګوره، زه مرګ ته
نژدې یم خو خدای پاک به ستاسو سره مل وي او تاسو به بېرته د
خپلو نیکونو وطن ته بوځي. ٢٢ د شکیم هغه حاصلخېزه سیمه چې
ما د اموریانو څخه د خپلې تورې او لیندې په زور نیولې ده، ستا
ورونو ته نه، بلکه تاته درکوم.>

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۴۹ ۱ حضرت یعقوب خپل زامن راوغوښتل او ورته ویې فرمایل: <راغونډ شئ ترڅو تاسو له هغه څه څخه خبر کړم چې په راتلونکي کې به په تاسو باندې پېښ شي.

۲ د یعقوب زامنو سره راټول شئ واورئ

غوږ مو ونیسئ خپل پلار اسراییل ته

۳ ای روبینه! زما مشر زویه

زما قوت یې ته زما د نارینتوب اولنۍ نښه یې

یې په عزت کې بهتر او په قدرت کې بهتر

۴ یې بې کنترولە د سیلاب په شان

نور به د ټولو نه بهتر نه یې

په دې خاطر چې زما وینځې سره څملاستلې

او د خپل پلار کټ دې ناپاکه کړ

۵ دې شمعون او لاوي دواړه سره ورونه

خپلو وسلو نه هغوی کار اخلي چې ظلم وکړي

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۶ د دوی په پټو پلانونو کې شریک به نه شم

نه به د دوی په مجلسونو کې زه برخه واخلم

په دې خاطر چې په خپل قهر کې یې خلک ووژل

او په ملنډو یې غوایان ګوډ کړل

۷ لعنت دې وي د دوی په قهر باندې ځکه چې ډېر سخت ؤ

او په غضب د هغوی چې ډېر بې رحمه ؤ

د دوی نسل به په ټولو اسراییلو کې زه خپور کړم

او د خپل قوم په منځ کې به یې تیت کړم

۸ د ستا ستاینه به کوي ستا ورونه ای یهودا

خپل دښمنان به له اورمېږه نیسې

ستا ورونه کاندې به هم تاته سجده

۹ ای یهودا! ته د زمري بچی یې

چې خپل ښکار ووژنې راستون شې هغه خپل غار ته

د زمري په شان تیتیږي او څملي

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

هیڅوک نه شي کړای جرأت هغه ناارام کړي

١٠ یهودا سره به وي شاهانه امسا

اولاده به یې همېش کړي حکومت

ټول قومونه به هغه ته راوړي باج

د ده په مخکې ټیټوي به هغوی د اطاعت سرونه

١١ د انګور تاک پورې به خپل خر تړي

په ډېر ښه شاخ پورې به کوټې تړي

هغه کالي خپل په شرابو مینځي

هغو شرابو کې چېنه وینځي چې دي د وینو په شان

١٢ له شرابو څخه سترګې د ده سرې دي

له شیدو څخه دي سپین د ده غاښونه

١٣ زبولون به د دریاب په غاړه اوسي

وي بندر به د کشتیو

تر صیدونه به یې سیمه ورسیږي

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۱۴ يساکار دی په مثال د قوي خر

چې پرېوزي دی د دوه خورجينو منځ کې

۱۵ دی چې وګوري چې ځای د اوسېدو يې ښه دی

او هغه خاوره خوشالوونکې ده

دی به بار ته خپله ملا کاندي راټيټه

د غلام په شان به کار ته شي مجبوره

۱۶ دان به کاندي په خپل قوم حکومت

وي به هغوی لکه د نورو قبيلو د اسراييلو په شان

۱۷ دان د سرک د غاړې مار به وي

دی به په لار کې منګری مار وي

هغه به پوندې د اسونو چيچي

ترڅو سپور نفر يې له شا ولوېږي

۱۸ ستا د خلاصون په انتظار

يمه زه ای ښښتنه

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۱۹ په جاد به وشي يرغل د يرغلګرو له خوا

دی به له شا نه په هغوی باندې يرغل وکړي

۲۰ د اشير ځمکه به وي ښه حاصلخېزه

ښه خوندور شاهي خواړه به يې تيار کړي له حاصله څخه

۲۱ نفتالي هغه هوسۍ ده چې وهي ازادې منډې

زېږوي ښکلي بچي

۲۲ دی يوسف يو حاصلخېزه تاک

يوه مېوه داره ونه چې وي چينې په غاړه

چې يې څانګې وي ختلې په دېوال باندې

۲۳ کوي ده باندې سخته حمله خپل دښمنان

د خپلو غشو او ليندو سره په ده پسې شول

۲۴ خو لينده د هغه پاتې شوه ثابته

او د هغه متې قوي شوې

د يعقوب د قوي خدای په قدرت

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

هغه شپونکي په وسیله

چې ساتندوی د اسراییلو دی

۲۵ دا دی خدای د ستا د پلار چې کړي کومک درسره

مطلق قادر خدای دی چې تاته برکت درکوي

برکتونه د باران درکوي پاس له اسمانه څخه

او د چینو له اوبو چې دي د ځمکې لاندې

برکتونه به د ډېرو اولادونو او پادو درکړي

۲۶ ستا پلار چې کوم برکتونه دي موندلي

خپلو نیکونو څخه

هغه ډېر لوی دي له هغو لوی دي

کوم چې راځي له ابدي غرونو

برکتونه دې دا ټول وي د یوسف په سر

د هغه چا په تندي چې شهزاده دی

د خپلو ورونو منځ کې

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۲۷ بنیامین دی په مثال د داړونکي لېوه

په سهار کې دی خوري ښکار خپل

په ماښام کې هغه وېشي غنیمت خپل>

۲۸ دا ټولې د اسراییلو دولس قبیلې دي او دا هغه څه وو چې د
هغوی پلار دوی ته د برکت ورکولو په وخت کې وویل او هر یو ته
یې هغه برکت ورکړ چې ورسره مناسب ؤ.

د حضرت یعقوب وفات کېدل

۲۹ وروسته بیا حضرت یعقوب هغوی ته دغه وصیت وکړ: <زه به
ژر مړ شم او د خپلو نیکونو سره به یوځای شم. ما د خپلو نیکونو
سره په هغې سمڅې کې ښخ کړئ چې د حیتي عفرون په پټي کې ده.
۳۰ دا هغه سمڅه ده چې د مکفیلې په پټي کې ممرې ته مخامخ د
کنعان په خاوره کې پرته ده او حضرت ابراهیم هغه د پټي سره د
عفرون څخه د هدیرې دپاره اخیستې وه. ۳۱ دا هغه ځای دی چې
حضرت ابراهیم او د هغه ښځه ساره او حضرت اسحاق او د هغه
ښځه ربکا په کې ښخ شوي وو او هلته مې لیه هم ښخه کړه. ۳۲
هغه پټی او سمڅه د حیتیانو څخه اخیستل شوي وو.> ۳۳ کله
چې حضرت یعقوب خپلو زامنو ته دا وصیت وکړ، هغه بېرته
څملاست او وفات شو.

۵۰ ۱ حضرت یوسف په خپل پلار باندې ورپرېوت او په هغه

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

باندې يې وژړل او ښکل يې کړ. ٢ بيا حضرت يوسف خپلو
خاصو طبيبانو ته چې د هغه خدمت يې کاوه حکم وکړ چې د هغه
پلار حضرت يعقوب موميايي کړي. نو طبيبانو هغه موميايي کړ. ٣
په دې کار باندې پوره څلوېښت ورځې ولګېدلې او د مصر خلک
اويا ورځې په هغه باندې غمجن وو.

٤ کله چې د هغه د غم ورځې تېرې شوې نو حضرت يوسف د
فرعون درباريانو ته وفرمايل: <که په ما مهرباني کوئ نو زما په
خاطر د فرعون سره خبرې وکړئ او هغه ته ووايئ: ٥ زما پلار
ماته قسم راکړی دی او ويې ويل: زه مړ کېږم. ما د کنعان په خاوره
کې په هغه قبر کې چې پخوا جوړ شوی ؤ ښخ کړه. اوس ماته اجازه
راکړئ چې لاړ شم او پلار مې ښخ کړم. بيا به بېرته راشم.>

٦ فرعون ځواب ورکړ: <لاړ شه او لکه څنګه چې پلار دې درته
قسم درکړی دی هغه ښخ کړه.>

٧ نو حضرت يوسف روان شو چې خپل پلار ښخ کړي. د فرعون
ټول درباريان، د دربار لوړ رتبه خلک او د مصر ټول مشران د
حضرت يوسف سره لاړل. ٨ د دوی سره د حضرت يوسف د
کورنۍ ټول غړي، د هغه ورونه او د هغه د پلار کورنۍ هم لاړل.
يوازې د هغوی اولادونه، رمې او پادې په جوشن کې پاتې شول.
٩ جنګي ګاډۍ ګانې او اس سواران هم د هغوی سره لاړل او دا
يوه لويه قافله وه.

١٠ کله چې دوی د اطاد درمند ځای ته چې د اردن د سيند په

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

لمرخاته کې دی ورسېدل نو ډېر سخت او په لوړ اواز وژړل او
حضرت یوسف په هغه ځای کې د خپل پلار دپاره اووه ورځې د
مړینې مراسم ونیول. ۱۱ کله چې د هغه ځای اوسېدونکو کنعانیانو
دا ولیدل نو هغوی وویل: <مصریان ډېر سخت غم او ژړا کوي.> نو
ځکه هغه ځای چې د اردن د سیند په لمرخاته کې دی د آبل مصرایم
په نوم یاد کړای شو.

۱۲ نو څنګه چې حضرت یعقوب وصیت کړی ؤ زامنو یې
هماغسې وکړل. ۱۳ هغوی هغه د کنعان خاورې ته یووړ او ممرې
ته نژدې یې د مکفیله د ېټې په سمڅه کې چې حضرت ابراهیم هغه د
پټې سره د حیتي عفرون څخه د هدیرې دپاره اخیستې وه ښخ کړ.
۱۴ حضرت یوسف د خپل پلار د ښخولو څخه وروسته د خپلو
ورونو او هغو ټولو خلکو سره چې د جنازې دپاره د هغه سره تللي
وو مصر ته راستون شو.

حضرت یوسف خپلو ورونو ته تسلي ورکوي

۱۵ کله چې د حضرت یوسف ورونو ولیدل چې د هغوی پلار
وفات شو نو هغوی وویل: <که چېرې یوسف زمونږ څخه لا تر اوسه
هم کرکه کوي او وغواړي چې د ټولو هغو بدو بدله چې مونږ ورسره
کړې دي زمونږ څخه واخلي، نو بیا به څه کوو؟> ۱۶ نو هغوی
حضرت یوسف ته پیغام ورولېږه او ویې ویل: <زمونږ پلار د خپل
مرګ څخه مخکې دغه حکم کړی دی: ۱۷ یوسف ته به داسې
ووایئ چې زه ستا څخه دا غوښتنه کوم چې د خپلو ورونو ګناهونه او
خطاګانې او هغه بده رویه چې ستا سره یې کړې ده وبخښه. اوس

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

زمونږ يعنې د خپل پلار د خدای د غلامانو ګناهونه وبخښه.> کله
چې حضرت يوسف د هغوی پيغام ترلاسه کړ نو ويې ژړل.

18 بيا د هغه ورونه په خپله راغلل او د هغه په وړاندې يې خپل
سرونه ټيټ کړل ويې ويل: <مونږ ستا غلامان يو.>

19 مګر حضرت يوسف هغوی ته وفرمايل: <مه ويرېږئ. آيا زه
خدای يم؟ 20 تاسو زما په خلاف د بدو پلان درلود، خو خدای
پاک هغه په نېکۍ باندې بدل کړ د دې دپاره چې د ډېرو خلکو ژوند
وژغوري او لکه څنګه چې وشول هغوی نن ژوندي پاتې دي. 21
نو بيا مه ويرېږئ. زه به په تاسو او ستاسو په اولادونو باندې پام
کوم.> نو هغوی ته يې تسلي ورکړه او په مهربانۍ سره يې ورسره
خبرې وکړې.

د حضرت يوسف وفات کېدل

22 حضرت يوسف د خپل پلار د ټولې کورنۍ سره په مصر کې
پاتې شو. هغه يوسلو لس کاله ژوند وکړ. 23 حضرت يوسف د
افرايم د اولادونو او لمسيانو د ليدلو پورې ژوندی ؤ او همدارنګه هغه
تر هغې پورې ژوندی ؤ چې د منسي د زوی ماخير اولادونه يې هم
په خپله کورنۍ کې وليدل. 24 حضرت يوسف خپلو ورونو ته
وفرمايل: <زه مرګ ته نژدې شوی يم. خو بې شکه چې خدای پاک
به تاسو وساتي او تاسو به له دې وطن څخه هغه وطن ته بوځي چې
د حضرت ابراهيم، حضرت اسحاق او حضرت يعقوب سره يې کلکه
وعده کړې ده.> 25 حضرت يوسف د حضرت يعقوب د کورنۍ

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

خلکو ته قسم ورکړ او ويې فرمايل: <زما سره دا وعده وکړئ کله
چې خدای پاک تاسو هغه هېواد ته بيايي، نو زما مړی به له ځان سره
وړئ.>
26 نو حضرت يوسف د يوسلو لس کالو په عمر په مصر
کې وفات شو. وروسته له دې چې هغه يې موميايي کړ، په تابوت کې
يې کېښود.

تاسو پوښتنې لرئ؟ +1 807.700.6699
afghanbibles.org © د ختيځ افغانستان ۲۰۲۱
Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.